

PLAYBOY

БРОЈ 79 СЕПТЕМБАР 2010.
ИЗДАЊЕ ЗА СРБИЈУ

ЦЕНА: 199 дин
3.1 евра
7 км
200 ден

SERBIA OPEN

КАРОЛИНА ЈОВАНОВИЋ,
ТАЛЕНТОВАНА ТЕНИСЕРКА,
СРЦЕ ОСТАВЉА НА ТЕРЕНУ

ВАЊА УДОВИЧИЋ

ЖИВИМО У ВРЕМЕНУ
ЗАВИСТИ И ПРЕВАРЕ

ТЕОФИЛ ПАНЧИЋ

УПОРЕДНА АНАЛИЗА
КРЕТЕНИЗМА

PAGANI ZONDA

КАКО СЕ ПРАВИ
СУПЕРАУТО ОД
МИЛИОН И ПО ЕВРА

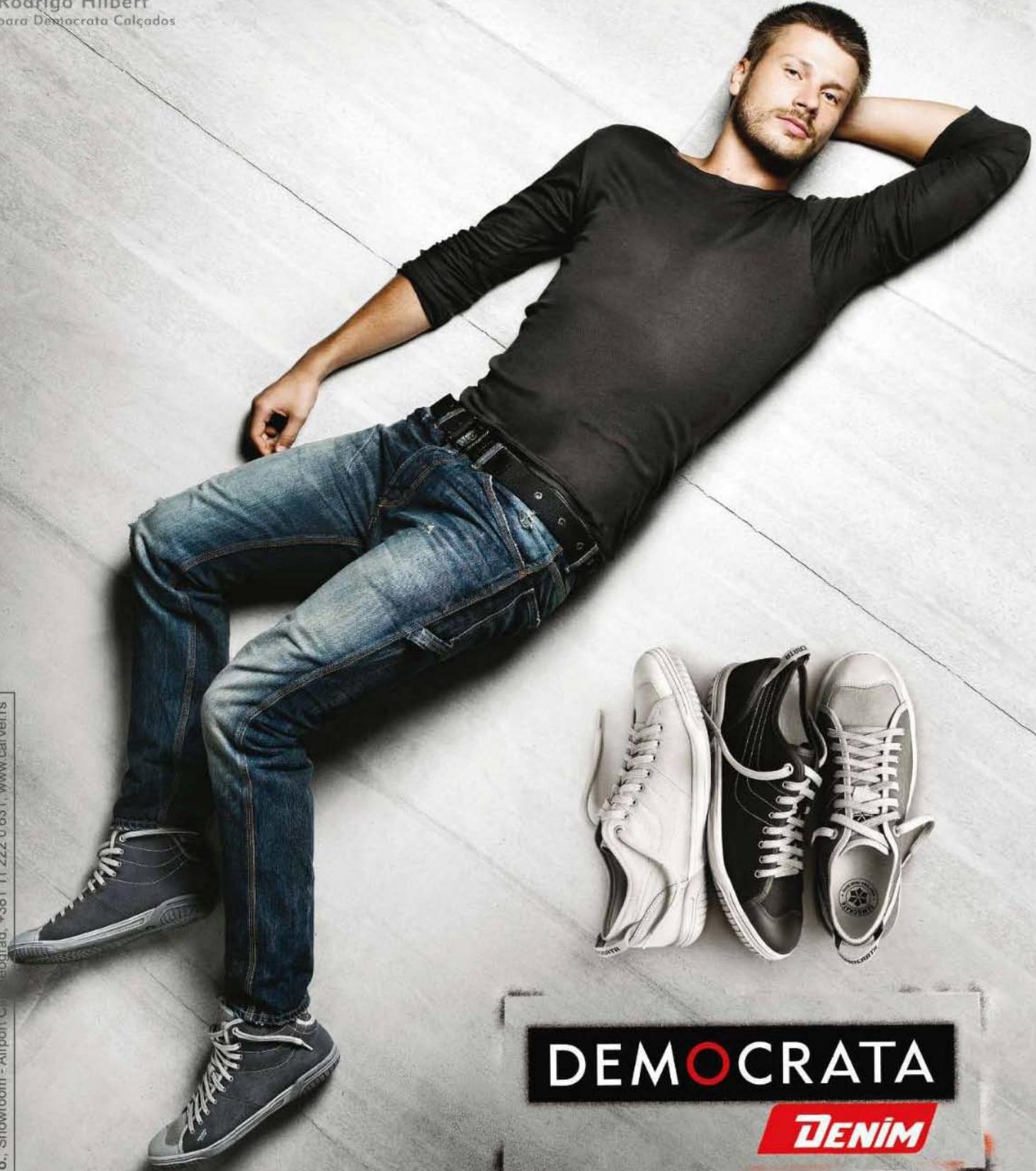
ТАНТРИЧКИ СЕКС

ПРИРУЧНИК ЗА
НАЈЛУЂЕ ОРГАЗМЕ

9771451695015

Rodrigo Hilbert
para Democrata Calçados

DEMOCRATA

DENIM

NEW COLLECTION

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Перица Гуњић (Агенција "Magia Media")
АРТ ДИРЕКТОР: Александар Миливојевић
ИЗВРШНИ УРЕДНИК: Марко Видојковић (Агенција BGHC)

УРЕДНИК ФОТОГРАФИЈЕ: Радован Јамшевић
ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: Желимир Жарковић
ПРОДУКЦИЈСКИ ТИМ: Зорана Мишић,
Никола Башаковић
ФОТОГРАФИ: Александар Кујачев, Брања Надеждин,
Тамара Радановић, Стефан Лупино, Милован
Кнежевић, Александар Плавевски, Предраг
Вучковић, Марко Цветковић, Ненад Марjanović
ФОТО-АГЕНЦИЈЕ: Gulliver (Getty Images, TopFoto,
Rex, Retna), AFP, Keystone, Red Dot, Reuters, Ирак, AP
ИЛУСТРАЦИЈЕ: Предраг Кораксион Сорах, Боб
Живковић, Мирко Илић, Штеф Бартолин (стрип)
САРАДНИЦИ: Светислав Басара, Бранко Чечењи,
Тамара Димитријевић, Сергеј Трифуновић, Сузана
Миличић, Мирослав Микиланџ, Игор Стојановић,
Милица Билбија, Александар Стојаковић, Ваља
Булић, Александар Димитријески, Башко Ђурковић
Шкаља, Јелена Грујић, Михајло Спасојевић, Пенка
Поповић, Ивана Ивачковић, Милан Јовановић
Стрингмен, Џонатан Френклин, Иван Ангеловски,
Драгана Николетић, Предраг Јеротијевић

ЛЕКТОРКЕ: Bojana Kukulj-Gez, Ivana Mirković-Ivkov
СЕКРЕТАРИЈАЦ РЕДАКЦИЈЕ: Снежана Вукадиновић
ИТ МЕНАЏЕР: Боривоје Момчиловић

ИЗДАЈЕ: ATTICA MEDIA SRB
Козјачка 2, Београд
Тел: (011) 2648 436, 2648 432, факс (011) 2648 457
E-mail: playboy@atticamedia.rs

ДИРЕКТОР: Масимо Монти

АСИСТЕНТ ДИРЕКТОРА:
Ивана Љубојевић

АДВЕРТАЈЗИНГ:
Тел: (011) 2648 436

АДВЕРТАЈЗИНГ ДИРЕКТОР: Милош Милошевић
(Агенција "BG Advertising")
milos.milosevic@atticamedia.rs

АДВЕРТАЈЗИНГ АСИСТЕНТ: Ивана Лукић
ДИРЕКТОР МАРКЕТИНГА: Јелена П. Марић

МАРКЕТИНГ АСИСТЕНТ: Зона Јеремић
PR МЕНАЏЕР: Душко Петричић

МЕНАЏЕР ДИСТРИБУЦИЈЕ: Срђан Кулић
РАЧУНОВОДСТВО: Данијела Окић,
Лепосава Радановић, Сања Забагић

ШТАМПА: Ротографика, Суботица
ГЕНЕРАЛНИ ДИСТРИБУТЕР:
Polydor d.o.o. Кумодрашка 257, Београд
Зоран Миловановић
(011) 2461 138

PLAYBOY ENTERPRISES
Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief
Alex Vaickus – President
Jimmy Jellinek – Chief Content Officer
Markus Grindel – Managing Director,
International Print/Digital

INTERNATIONAL PUBLISHING
David Walker – Publishing & Editorial Director
Mary Nastos - Manager/Publishing Services
Gabriela Cifuentes - International
Publishing Administrator
William Ansell – Editorial Coordinator
Sarah Erdelyan – Editorial Administrator

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд 79
PLAYBOY / главни и одговорни уредник
Перица Гуњић. - Изд. за Србију и Црну
Гору. - 2004, бр. 1 (јануар). -
Београд (Козјачка 2) : Attica Media
SRB, 2004. (Суботица, Ротографика). - 28 цм Месечно
ISSN 1451-6950 = Playboy (Београд)
COBISS.SR-ID 111416844

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE МЕСЕЦА, PLAYMATE
ГОДИНЕ, ГЛАВА ЗЕЦА и ФЕМЛИН су робне марке и могу
бити коришћене само уз лиценцу добијену од Playboy
Enterprises International, Inc.

НАВИГATOR

Подељена су мишљења о женском тенису. Јанко Типсаревић је један од оних који мисле како је у односу на мушки пош и досадан, и један од ретких који се усудио да јавно каже нешто тако политички некоректно. У овом магазину, пре две године, ис-причао је како је његов шеснаестогодишњи ортак, тренирајући с Мартином Хигинсом, за месец дана изгубио два гема, мада је она у то време била предатка женског тениса која је узимала све турнире. „А зарадујемо исто,” бунио се Јанко. Развезла се о томе вика дискусија на форумима, али је медији нису прихватили те се све браздо заборавило.

Како нисмо сви тенисери професионалци, има мушкираца којима је омогућено задовољство да о женском тенису размишљају растерене. Који не мере да ли је девојка сервира близином од 160 на сат и колико је то спорије од мушкираца који знају да распаље 220; те цифре су пре распон притиска у прокључалим венама мушког посматрача који се јавља у оним најапетијим тренуцима када одаламе

лоптицу и њихове несташице сукњице посоче.

Зашто је њихов излазак на мрежу мање узбудљив од Федереровог, ма колико био спорији, када коса после смећа уме онако дрско да им падне преко ознојених усана? Има и фетишисти који изразито уживaju у оним посебним тренуцима када ломе ракет и волели би да тенисеркама дозволе да носе кожне сукњице и знојнице. А има и оних који мисле да је ово поглед мушког сексисте, очигледно несвесних колико има жена које на исти начин гледају мушки тенис и колико је то природан поглед на супротни пол. У времену у коме је та врста стерилне коректности постала од стране држава спонзори-сан облик друштвеног понашања, Playboy игра на другој, забавнијој страни терена, на којој се мушкираци и жене, и обр-уто, неће одмеравати искључиво прихватили те се све браздо заборавило.

Уживайте у Каролини Јовановић, једној од наших најлепших тенисерки.

А има и неколико текстова... П.Г.

ВАЊА УДОВИЧИЋ

„Деведесет процената оних који се сматрају ћет-сетом не само да не заслужују да се о њима прича већ ни не спадају у ту групу.“ Кад један скромни, лепо власпитани момак, какав је Удовичић, одлучи да тако отворено као у овом интервјуу проговори о нашој елити, значи да смо га стварно застранили.

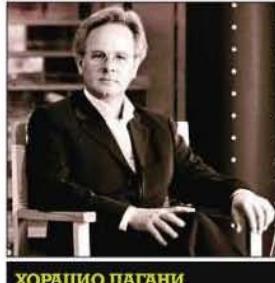
ТЕОФИЛ ПАНЧИЋ

Један од најпопуларнијих новинара у Србији, који је недавно тренутке нежење славе дожи-вео и уз помоћ оних који не знају сва слова, али знају да млате металним штанглама, с Марком Видојковићем анализира крете-нзим данац и онай из деведесетих, а нису му побегли ни Тадић, Дачић и остали јунаци његових колумни.

АКСЛ РОУЗ

Јадранка Јанковић, једна од свега неколико срећница којој су Gunslinger morali да забране да напише све оно што зна о њима, која је била сведок догађања око билијарског стола и на њему у њиховом приватном конкорду, представља једног од највећих егоманијака музичке сцене, у коме чуче и лудило и невероватна харизма.

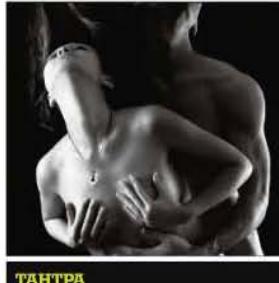
ХОРАЦИО ПАГАНИ

Playboy је посетио једну од најчвенијих фабрика суперавтомобила и разговарао с њеним оснивачем. Није тешко закључити да Pagani Zonda није само аутомобил. То је дете више од 500 година старе Да Винчијеве замисли о успешној повезаности уметности и науке.

ЏОНАТАН ФРЕНКЛИН

Наш сарадник је отишао у Гватемалу и уверио се да је, после толико година током којих је куповала тужиоце, судије и полицијаџе, мексичка мафија на крају купила целу државу, с комплетном инфраструктуром пре-ко било које дела тела. Треба само сексуалност схватити као извор радости и креативности и бити сам доволно креативан.

ТАНТРА

mazda

zoom-zoom

NIJE ZA ONE KOJI MISLE DA JE XENON FARAOON

Unapređen model već sjajnog automobila namenjen je samo onima koji od svega u životu traže najbolje. Zato je Mazda6 CD129 TE i dalje nepričekivana po vrhunskom ugođaju dinamične vožnje, dizajnu u kom se individualci prepoznaju, ali sa dodacima koji Mazda iskustvo podižu na još viši nivo uzbudjenja: silevit Euro 5 dizel motor neverovatno niske potrošnje, fantastičnih 340Nm obrtnog momenta, 17" aluminijumske felne, automatski dvozonski klima uredaj, grejana sedišta za vozača i suvozača, pomoći pri kretanju uzbrdo, preciznije upravljanje, manje buke i još mnogo toga u standardnoj opremi. Proverite zašto nije za svakoga!

NOVA MAZDA 6. NIJE ZA SVAKOGA

WWW.MAZDA-RS.COM

BEOGRAD: General Auto, Stevana Prvovenčanog 50, Tel: (011) 397 05 44; Profil International, Karadorđeva 13, Tel: (011) 328 37 22

NOVI SAD: Grand M, Bulevar Vojvode Stepe 50, Tel: (021) 654 28 00 • **NIŠ:** Auto MG Commerce, Bulevar 12.Februar 81, Tel: (018) 581 336

ČAČAK: Dipem, Đorda Tomaševića 178, Tel: (032) 459 559 • **KRAGUJEVAC:** Nikom, Industrijska 20, Tel: (034) 371 591

SUBOTICA: Alfa, Jovana Mikića 18, Tel: (024) 555 500.

САДРЖАЈ

септембар 2010.

026 КОЛИКО ЋЕТЕ ПЛАТИТИ Кратак водич кроз све чиме производјачи покушавају да намагарче купце

038 WELCOME TO THE JUNGLE У сусрет београдском концерту Gunsa, кроз лик и дело непоновљивог Аксла Роуз

044 ГВАТЕМАЛА, ДРЖАВА МЕКСИЧКЕ МАФИЈЕ Playboy истражује како нарко-картели набављају себи државу

050 ИНТЕРВЈУ Теофил Панчић

074 20 ПИТАЊА Вања Удовичић

078 У ЗОНДИННОМ ГНЕЗДУ Врхунац аутомобилске егзотике, мит на точковима и неразблажени вулкан испод хаубе

084 SIN CITY Познат и под именом Амстердам

098 ТАНТРИЧКИ СЕКС Доста је било секса на брзака. Препустите се тантри

103 DICK LONG Купање

ДЕВОЈКЕ

028 КАРИН ШКУФЦА Поздраз с Балија

060 КАРОЛИНА ЈОВАНОВИЋ Венерин волеј

088 ИЗА САЛА Салчићи

Audi
Vorsprung durch Technik

Novi Audi A1. Sledeći veliki Audi.

Za hrabru ideju ponekad nije potrebno mnogo prostora, ali je potrebno mnogo umeća. Novi Audi A1 je naizgled mali automobil koji donosi velike promene.

U manje od četiri metra primetićete sve Audi vrline: snagu izraza, hrabar dizajn i beskompromisani kvalitet u svakom detalju. Sa njegovom sportskom linijom bokova, kontrastno kolorisanim krovom i posebno izražajnim farovima, učinićete svaki izlazak na gradske ulice jedinstvenim. Moćna celina koja odiše pokretom, čak i kada stoji, stvorena je za izazove. Izvezite svoj ego na put.

Upoznajte novi Audi A1.

Autokomercentar
Aerodrom
Ulica Prva 84/c
11 271 Beograd
Tel: 011/35 30 300

Asta Group
Partizanska 27b
21 000 Novi Sad
Tel: 021/48 02 327

Bros Auto
Dimitrija Tucovića bb
18 000 Niš
Tel: 018/45 67 222
018/45 66 800

Autocentar
Manik Čačak
Preljina bb
32 212 Čačak
Tel: 032/380 190

Porsche Beograd Ada
Radnička 4
11 000 Beograd
Tel: 011/35 30 415

Rokšped Autocentar
Tuzi bb
81 206 Podgorica
Tel/Fax: +382 20/875 001
+382 20/875 002

СЕПТЕМБАР 2010.

Да ли жене уживају у фелацију?

Драган

Већина ужива у реакцији коју изазову.

Шта је бразилка? Зашто се момци толико пале на то?

Цеца, Подгорица

Пале се зато што откривају жене. А има и репутацију да подстиче орални секс и односе откривајући велику површину врло осетљиве коже (Гвинет Палтруу се захваљивала неким женама које су јој урадиле бразилку што су јој промениле живот). Бразилка поразумева употребу топлог воска за уклањања сваке длачице, укључујући и оне у задњици, из међуножја, осим малог дела изнад вагине. Процес је непријатан и мора да се понавља месечно. Позната је и као Playboy, због своје популарности међу најшим фотомоделима. Истраживања су показала да бразилка одговара многим женама, али не свим, јер се неке осећају нелагодно без својих маљица, док друге уживају у излагању свих добара својим партнерима. Мушкарци у великој већини јако цене бразилку.

Изгледа да ја мастурбирам другачије од већине мушкараца. Легнем на стомак у гађама и песницом трљам пенис. Може да звучи чудно, али то је једино што обави посао. Пробао сам да мастурбирам нормално, али не могу да свршим. То има утицаја на мене и када сам са женом. Пушење ми не значи много и треба ми много времена да свршим. Непријатна ми је та ситуација.

Тоша

Многи лекари верују да, ако годинама мастурбиш на необичан начин, себе успошиш да одговараш само на такву стимулацију. Ти си, изгледа, школски пример. Један терапеут је у медицинском магазину описао четирија своја пацијента са сличним проблемом. Он је то приписао њиховој технички мастурбације, која је била да леже на стомацима и трљају пенисе о душек, јастук или чаршаф, а један је користис твоју технику, само обема рукама. Постоје чак и сајтови о овоме, и они препоручују да дечаци мастурбирају само на леђима. Веб-сајт www.ackineworld.com нуди више техника него што смо мислили да је могуће да постоји. Погледај, можда ти помогне. Наша омиљена техника је употреба женске руке.

Кад радим фелацију дечку и гурнем му прст у анус кад свршава, он се смеје као хијена и не може да престане још неколико минута. Мени је мало непријатно. О чему се ради?

Милица

Не смеје се теби, ако то питаш. То је звук

радости. Прст у анусу је кључна ствар. То је моментални нестанак напетости, који чини да неки други људи плачу, зевају или вриште када заиста снажно сврше.

Срећно сам удата у раним тридесетима, са двоје мале деце и добром каријером. Али... У средњој школи сам била с тим момком с којим сам делила страховите страсти у кревету. То је трајало све док нисам упознала свог садашњег мужа. Проблем је у томе што

Илустрација: Tina Berning

се тај човек поново појавио у мом животу, а ја сам једна од оних девојака која има много неваљалих фантазија у глави, а тај мој бивши је човек с којим сам их имала и у стварности. Муж ми је диван љубавник, али он просто не може да узбурка исте страсти у мени. Верујте, била сам близу да напустим све у животу за те страсти. Једном смо чак дошли близу, али сам стала на предигри. Пријатељица ми је сугерисала да би секс с мојим бившим помогао да наставим да живим нормално. Шта бисте ви саветовали?

Мaja, Београд

Неваљала девојка у твојој глави зна да би секс с бившим био фантастичан, страстан, забрањен... Свако машта о томе. Али немој ни за секунду да помислиш да би могла да спаваш са својим бившим и да би се ствари ту и завршиле. Вратила би се по још, правдала то тиме да мораш да схватиш да ли

је почетни сусрет био само инцидент или "нешто посебно". То би те одвело до трећег, па четвртог и на крају би се упецала. Престани да мислиш клиторисом. Постоји добар разлог што си оставила тог човека и одлучила се за свог мужа. Мањак страсти у браку је уобичајен проблем који нећеш решити тако што се крешеш с другима. Да ли твој муж зна како доживљаваш ваш сексуални живот, или се повераваш само другарицама и бившим фрајерима?

Можда сте за сваку ствар већ чули од читалаца, али за мене је свакако откриће. После неколико месеци излажења, моја нова девојка ми је показала шта је пали. Направи неки скандал, ухвати ме за руку, побегнемо, а онда ме сдвуче у кревет и навали на мене као гладан на плјескавицу. Прво је једном досадном комији у три ујутро из све снаге штунула врата па смо бежали по степеништу до нашег стана (лудачки секс), онда је просула, као случајно, пиво по риби свог брата коју не подноси, па смо опет бежали до кола (лудачки секс у колима), а трећи пут је било најлуђе – тако је напушила неког јадног полицајца да сам мислио да ће да нас бије. Интервенисао сам, одвукao је, човек није био на дужности, па смо се провукли, али она је тотално полудела, целу ноћ је скакала по мени. Зашто је ово толико пали и да ли мислите да ћемо на крају страдати овако?

Б. Милановић

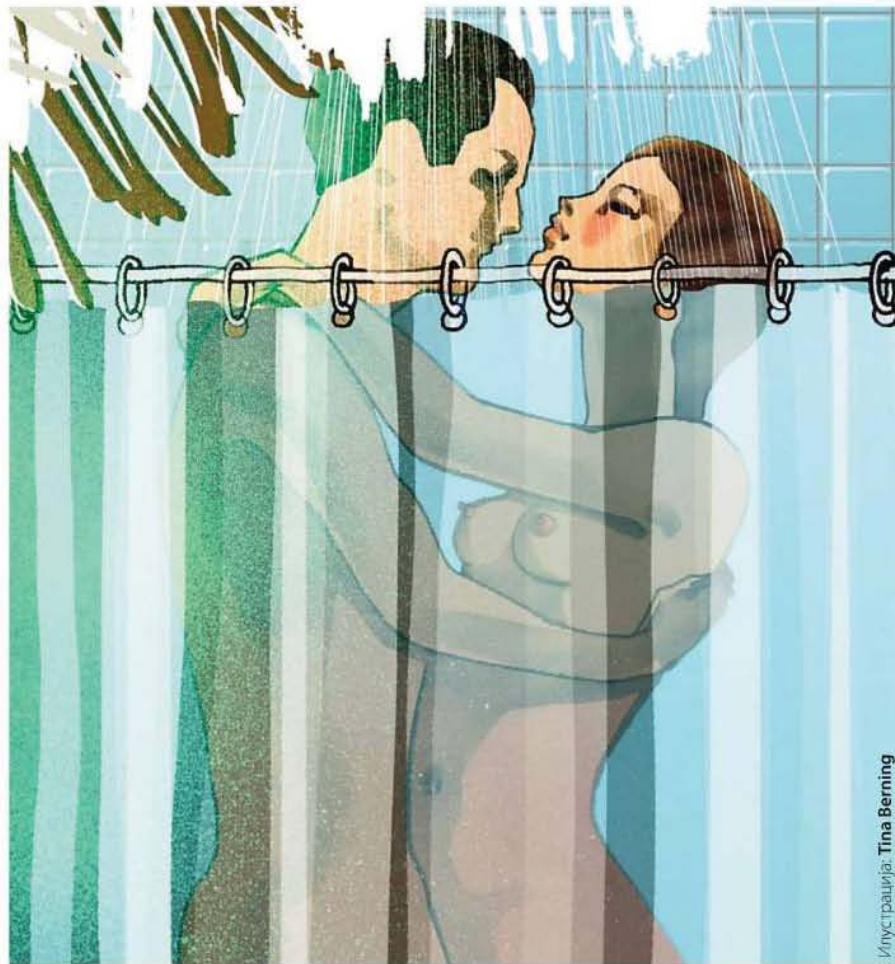
Па, изгледа да ни теби није лоше, чим још ниси прекинуо с њом и интересујеш се за психолошки механизам... Ти си екстреман пример изреке *No such thing as a free sex* (Бесплатан секс не постоји). Али, ниси усамљен, много људи имају партнёрке које се пале на опасност. Питање за тебе је: да ли постоји још нека врста предигре која је пали? Ако је одговор негативан, онда би то могао бити проблем и требало би да се посаветујете с неким пре него што гадно награбусите. Ако је то само повремени експеримент, ево неколико предлога да умањиш могуће правне последице: 1) одведи је на неки опасан спорт, најбоље крвав борилачки, као ултимат фајт или слично и побрини се да у близини буде неки добар простор за секс, 2) нађи игрице у којима се долази у озбиљну опасност (избор је заиста неограничен, нађи шта је највише пали) па играјте код куће, 3) сваку прилику за опасне вожње у луна парку мораш да искористиш, 4) екстремни спортови, као падобранство, банди или аматерске ауто-трке нису само за професионалце. Уживайте. □

WEST COAST
NEW COLLECTION

Info: Canvel d.o.o., Showroom - Airport City Beograd, +381 11 22 0631 | www.canvel.rs

МАЛИ ПЕНИС

Илустрација: Tina Berning

Волим секс и досад нисам имала проблема. Међутим, мој садашњи партнери има веома мали пенис. Током секса, скоро да не осећам ништа. Као да тек треба да уђе. Не знам шта да радим. Помоћ?

Фрустрирана

Немој да си очајна, има томе помоћи. Пре свега, било би стварно одлично да се и момак укључи у решавање проблема. То је (ово је врло важно) за већину мушкараца веома, веома осетљиво питање, али ако си те среће да ти је дечко у стању да разговара о проблему, уместо да само побегне главом без обзира и потражи девојку која неће да покреће непријатне теме, све ће бити лакше. Штавише, у том случају ћете развити много дубљи и интимнији однос. Истраживање објављено у америчком стручном уропошком магазину показује да везе жена с мушкарцима с малим пенисима не само да не трају краће већ су шанса за дугу везу или брак веће него код боље обдарених мушкараца.

Разговор уопште не мора бити о његовом пенису, него о сексу уопште. Зашто?

Зато што оргазам код већине жене има мало везе с пенетрацијом. Ствар је у предигри и - клиторису. Уместо што се опседају величином свог мотора, мушкирци би требало више да се баве тражењем места где се мотор покреће. Предигра узбуђује, а после је све много лакше и "луђе". Што се тиче клиториса, чак и у мисионарској пози, постицање оргазма за већину жене зависи од тренча које мушкирчево тело изазива на клиторису. Дакле:

1. Унапредите предигри. Прећутно или у договору. Радите оно што те олушта и пали пре било какве пенетрације, дуго и са ужињем, без оптерећења. То значи да се мазите, грицкате, голицате, штипкате и све друго, не мислећи ни на чије свршавање или "изведбу".

2. Орални секс и мануелна стимулација пениса и клиториса. Ту обоје можете страховито много да добијете, без икакве помисли на пенетрацију, или уз пенетрацију прстима. Развијте ту вештину. За већину жене и мушкараца, идеалан редослед је да мушкарац прво доведе жену до оргазма, па онда она њега. Што се тебе тиче, обрати пажњу на трајање и постепено подизање ритма стимулације,

осетљивост главе пениса, нарочито на област границе главе и тела пениса, као и врхунску осетљивост отвора на њему. Требало би да твој партнери пристане на твоја упутства.

3. Постоје помагала у секс-шоповима, али она просто вриште: "Имаши мали пенис!" Но, ако се с партнериом да разговарати, можеш да предложиш да носи силиконске прстенове на пенисцу за време односа, или комплетан додатни пенис преко свог – већина таквих играчака и вибира, што је супер за обое.

4. У Србији се изводе операције увећања пениса. Наравно, то је решење за људе све-сне проблема и слободоумне, каквих није баш много. Такве операције одавно нису опа-сније од операције крајника, а осетљивост пениса се не смањује готово уопште.

5. Позе за људе с малим пенисом:

a) "Висока гуз": уз мало знања, чак и најма-њи пенис може да се осети као велики. Ова-ко: удобно смести главу и рамена на јастук, а задњицу дигни што више можеш тако што колена примакнеш ближе грудима – веома је важно да ти леђа буду извијена, а ноге једна уз другу. Додатни савет: ако се твој партнери нагне напред и наслони на тебе целим телом, све је много интимније и нежније.

b) "Змија": слично претходној пози, у овој жена лежи пружена на стомаку са скупљеним ногама. Партнер треба да пенетрира практично вертикално одозго, уз твоју помоћ. Додатни савет: када је пенис унутра, можеш да пробаш да стежеш мишиће бутина и ваги-налне мишиће, ако умеш.

b) "Зечје уши": Лези на леђа, рашири бутине и дигни ноге док ти колена не буду близу уши-ју. Стави опет јастук под задњицу, пошто ће то поставити вагину у боли положај за мали пенис. На овај начин, пенис улази у вагину која је извијена и снажно се трља о зидове, а пут до вулве је краћи.

r) "Родео": Ако партнери легне на леђа, а ти га зајашеш, можеш, уместо да се крећеш горе-доле, да вртиш куковима у круг и напред-назад и тако постигнеш углове под којима уживаш (а и шанса да његов пенис исклизне са мање). Додатни савет: јасно је да су вам ру-ке слободне за шврљање по грудима, лицима, клиторису...

d) "Бик који седи": Седи на ивицу кревета, а он нека клекне пред тебе. Тако ће он ући под углом у тебе и пенис ће отићи право на пред-њи вид вагине, који је осетљив и код многих жене крије тачно ону тачку која их излуђује. Додатни савет: његова уста су тачно испред твојих груди.

Можда је најважније да покушате да дођете до односа у којем можете да разговарате о свему. Ако покушате да решите проблем заједно, шанса за успех су немерљиво веће.

NEK SE NEOBIČNI SVET OTVORI PRED VAMA

Otkrijte svu neobičnost unutrašnjosti koju smo kreirali i njen efekat na svet oko vas. Pokrenite svoj LG Optimus i sve iskače oko vas, čak i sa najskrivenijih mesta. Sa lakoćom možete pregledati važna dokumenta i odgovoriti na hitne mailove sa bilo kog mesta. I gde god da odete, prijatelji su uvek sa vama. LG Optimus pokreće svet aplikacija: Wikitude, Gmail, Google Goggles, Twitter, Facebook, YouTube i sve vaše omiljene društvene mreže. Život je lep kada je svaki dan izuzetan.

LG optimus

www.lge.rs

 LG
Life's Good

ДРАГИ PLAYBOY

Поштовани/мили тиму Playboy-a, Најлепше хвала на успешном увесељавању мага супруга, и моја лична велика захвалност јер нам читавих шест година и осам месеци чините (читај значијавате) лепшом седамнаестогодишњу везу, која би без вас била, ако ништа друго, досаднија и мање маштovита. Супруг и ја смо ваши велики обожаваоци још од првог српског броја. У прилог томе говори и гест увесељавања којим сам за вашу последњу годишњицу обрадовала своју јачу половину куповином Playboy полице на којој ће стајати само „његови“ часописи. Само наставите с радом, полица је велика и има места за још... рецимо четири године. Колекција је веома лепа, уредно сложена по месецима, од првог до последњег брсја и предмет је дивљења готово сваког посетиоца нашег скромног стаччића. Оно на чему вам по себи завидим је могућност да бирате најбоље писце, фотографе, новинаре... па те прелепе девојке, промашај је немогућ. Мени се посебно допадају колумне Драгољуба Рајића, Марка Видојковића и Сергеја Трифуновића, као и текстови-интервјуји које нико није обрадио ни објавио а тичу се неког „обичног“ света: Данило Киши, Чарлс Буковски, Марлон Брандо, Светислав Басара, Вуди Ален... ма да вам не трошим време. Знате ви шта сте писали. Него, морала сам да вам кажем. Унапред вам се захвалијем на поклону уколико мислите да га моја породица заслужује, уколико не, нема везе и даље ћемо вас волети и читати.

Грлим вас све,

Слађана

Драга Слађана, хвала на веома слатком писму, засладили сте нам вазда напорне дане када број иде у штампу. Благо вашем мужу због полице, и ми имамо послице у редакцији, на којима има много Playboy-a и баш су лепе. Благо и вами с нама и нама с вама, оваква писма нас опомињу да будемо још истрајнији у својој борби да вам измамимо осмехе на лица.

Прво - добро јутро! :) Затим да би вам било јасно оно што ће доћи на крају писма - ево увода... Ја сам, по сопственој дефиницији, помало (ок, ок.. да се не лажемо - попрвично) саможива особа (читај: себи најбитнија, себе највише волим, хедониста сам и слаба сам с компромисима по питању задовољавања себе и својих потреба). Иначе, све смо ми жене такве - эли само неке од нас то и признају јер, забога, ми смо

дивна створења, нежне, крхке, без мане и грешке, то што нас мушкарци карактеришу као подла створења, то је јер нас не схватају, не разумеју наше потребе, жељу да се мазимо, држимо за руке, шетамо поред реке, гледамо зализак сунца (ево, већ се јежим на све ово...) Ја сам од оних практичних, ако ме разумете. Прескочимо ми то шетање, рукице, бла, бла и будимо конкретни - а после конкретности, ако је добра била конкретност, може све то па опет конкретност). Друга дефиниција мене - ко мене познаје, ни пакао му неће тешко пасти. И, како би мој другар Џи рекао: "Брате, ти да си мушки, па ти би онај рбрести *Dugex* окренула наопачке само да би ти више уживала!" Хммм... да, и ја сам покушавала да визуализујем ту слику у глави - али, нека остане на томе да он јесте у праву. А сада, оно главно - сат. Сат не бих поклонила никоме - ни брату, ни дечку (наводници су ту јер ми он није дечко и нисмо у вези - ми смо другови с повластицама), ни ортаку ни никоме. Ја бих га носила јер ми се свиђа! Брат би сваки дан лудео због тога, дечко би звоцао да му није јасно зашто, забога, носим мушки сат - а ја, ја бих била срећна, са све оним evi osmeхом и сатом на својој десној руци од јутра до мрака, а на комоди поред кревета током ноћи. Знам, зла сам, али таква сам каква сам, себи најбоља.

П.С. Знам, нисам била шарманта - али је сам била искрена. Могла сам да вам напишај како сам дивна, бла, бла, да се трудим да вас шармирам и све то - али, што да вас лажем, а драги сте ми...

Поздрав,
Нада

Добро јутро, Надо. Ето, видиш, на крају се испоставило да уопште ниси зла, али пошто си женско, логично је и да се фемкаш, а начин који си одабрала за фемкање је потпуно у складу с модерним временема - кочијашки и сilecejiski. Сигурни смо да се у теби крије нежан цветак, те нам је стога драго што си добила Swatch, који ћеш носити на десној руци и који ће изазвати завис твог ортака с повластицама. Честитамо ти, али ако чујемо да на љубавне састанке будеш каснила више од десет минута, сат ћемо ти одузети.

Драги Playboy, зовем се Срђан и ваш сам верни читалац још од првог броја, као и мој отац и старији брат, који су ме и упознали с вашим јединственим часописом.

Желим на почетку да вам се захвалим на многим корисним саветима који су ми помогли да решим све своје љубавне недодумице и да вам пожелим да и даље будете успешни и занимљиви као досад! Мом оцу је ових дана рођендан па би тај поклон од вас и мене уз нови број њему значио више од свега :-)

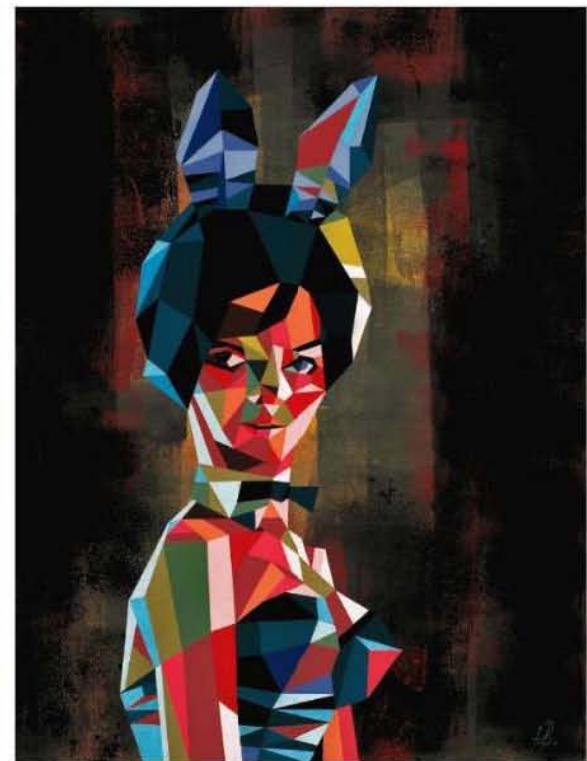
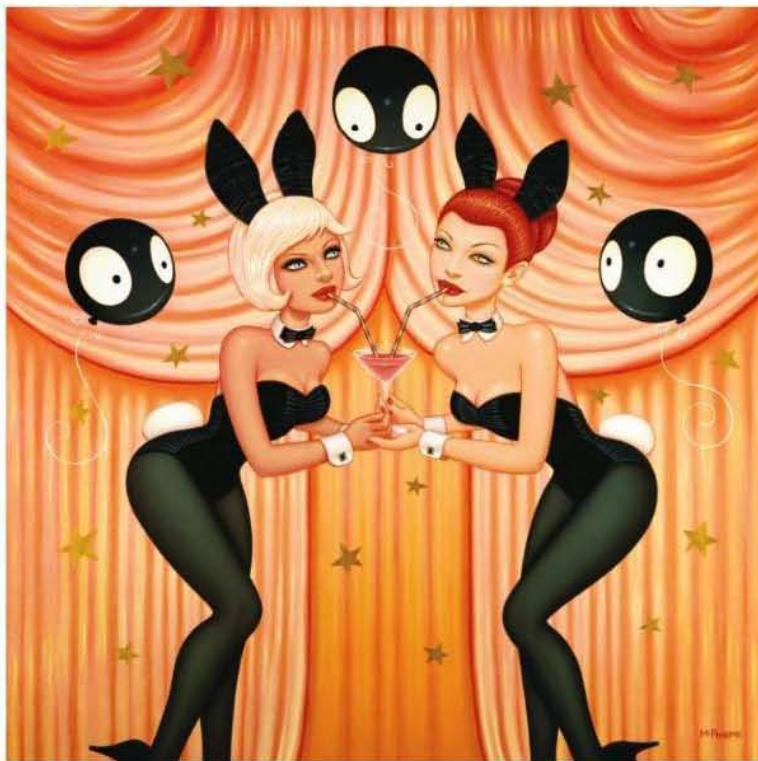
**Ваши верни читаоци
из Врбаса :-)**

Драги Срђане, замало да ти отац добије ручни сат као рођендански поклон, или срећа је ипак била на страни нервозне dame из претходног писма. А изгледа и да је њој потребнији. Што се твог тате тиче, жељимо му овом приликом срећан рођендан и још много уживања уз наш часопис. Што се тебе и твог старијег брата тиче, риспект и хвала на читању. ☺

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ, ПОКЛАЊАМО ВАМ САТ!

Већ и врапци на гранама чаврљају о томе како сваког месеца Swatch и Playboy поклањају једном читаоцу ручни сат. Шмекерски *Swatch Ocean Vision* иде нашој шармантој читатељки Нади, а у идућем броју некога ћемо обрадовати с моделом *Irrestictively Right* из најновије колекције за јесен/зиму 2010. Све знате. Пишите нам дирљива писма на playboy@atticamedia.rs или на старији начин: Козјачка 2, 11000 Београд.

PLAYBOY REDUX

Contemporary Artists Interpret the Iconic Playboy Bunny

Featuring Josh Shag Agle, Jennybird Alcantara, Scott Anderson, Glenn Barr, Gary Baseman, Tim Biskup, R. Black, Ain Cocke, Brian Ewing, Brendan Fernandes, Rod Filbrandt, Jeremy Fish, Mike Giant, Ludovica Gioscia, Ken Keirns, Jeremiah Ketner, Jeremy Kost, Frank Kozik, Travis Lampe, Bob Masse, Tara McPherson, Hiroki Otsuka, Lisa Petrucci, Mark Atomos Pilon, Bonni Reid, Isabel Samaras, Seth Scrivner, Andrew Schoultz, Steve Seeley, Jeremy Tinder, Michelle Valigura, Saya Woolfalk and O Zhang.

This project is part of Playboy's year-long 50th Anniversary celebration of the Playboy Club and Playboy Bunny. The exhibit is curated by Aaron Baker, Ned West and Rotofugi Gallery.

August 27 - September 12, 2010 - Rotofugi Gallery - Chicago
For more information please visit <http://rotofugi.com/playboy/>

Left:
Tara McPherson - *Playboy Bunny*
Oil on Linen - 48 in x 48 in
© 2010 Tara McPherson

Right:
Tim Biskup - *The Gorgon*
Cel Vinyl Acrylic on Paper - 24 in x 18 in
© 2010 Tim Biskup

© 2010 Playboy, PLAYBOY, PLAYBOY CLUB, PLAYBOY BUNNY, Rabbit Head Design, Bunny Costume and 50th Anniversary Bunny Design are marks of Playboy.

rotofugi gallery

ГОЛА ИКОНА

Уместо да траже папарацо снимака на XXX сајтовима, фанови највеће звезде модних писта данашњице Кејт Мос моћи ће најинтимније тренутке са гламурозном лепојком да поделе листајући фантастичне фотографије Марија Тестина у књизи *Kejt Mos*. У питању је издање *Taschen* у ограниченом тиражу од 1.500 примерака, нумерисаном и потписаном. Тестино је вероватно најпознатији модни фотограф своје генерације, а ради за *Vanity Fair* и *Vogue*. Кејт је пратио од почетка њене каријере, у бекстејџу и у тренуцима када нису око ње камере. Фотке представљају најинтимнији поглед у тајне контроверзне звезде, и резултат су дугогодишњег пријатељства. Кејт каже да је Марија први у њој приметио гламурозни сексепил - да је пре њега била рокерка, гранц девојка, и да је он променио начин на који је људи виде.

DJ SNEŽANA ПОКОРИЛА PLASTIC

Симболичног петка тринаестог (августа), тренер београдских Вукова и освајач NFL Superbowla са NY Giantsima, Reuben Dougahns био је домаћин велике летње *White party*, у клубу *Plastic Light*. Звездаци вечери била је DJ Snežana, спортски новинари би рекли наше горе лист, а ми бисмо рекли резидент славних клубова *Nikki* и *Pearl* на плажама Мајамија. DJ Snežana је славу стекла својим углавном house сетовима, а прича о њој као о једном од најзначајнијих женских DJ-ева објављена је у америчком *Playboyu* (на фотографији). Живела је у Токију, наступала на журкама Памеле Андерсон, а тренутно борави у Дубају, где је почела да се бави и продукцијом. Сасвим случајно, њен најновији сингл носи име *Plastic*, а пуштен је премијерно управо у истоименом клубу 13. августа. DJ Snežana је наступала са Ludacrisom, BlackEyedPeas, али и са Дејвидом Боувијем. Њен наредни велики ангажман биће турнеја са Usherom. Риспект за Снежу, желимо јој још милион лудих журки.

10.000.000...

...америчких долара наводно износи сума коју је некада најбољи светски голфера Тайлера Вудса морао да уплати на жирорачун своје бивше швалерке Рейчел Ухител (можда јој је дао и у коферчути, не знамо), у замену за њено уздржавање од препричавања детаља њиховог интимног односа.

ГЕНИЈЕ СТИЖЕ У БЕОГРАД!

Са усхићењем најављујемо да ће од 2. септембра до 15. новембра, у Музеју 25. мај у Београду, бити постављена изложба оригиналних графика једног од највећих уметничких генија свог времена Салвadora Dalija - *Божанствени светови*.

Реч је о 200 графичких листова (на слици) из два најобимнија Далијева опуса: *Biblia Sacra* и *Божанствена комедија*. Немојте пропустити да се суочите са оригиналним делима једног од најпровокативнијих људи у историји.

INTERAKTIVNI FILM UBAR LICE

OKTOBAR
2010.
SAMO NA
DVD-U

Danas Правда status

104,7MHz НОВОСТИ

City

filmax.com

vibeyourself

KONTRAWEB.NET

Cafe

NoviStandard

NOMAGAZIN.RS

testio

MAXIMUS ПЛЕЈБОЈЕВСКИ

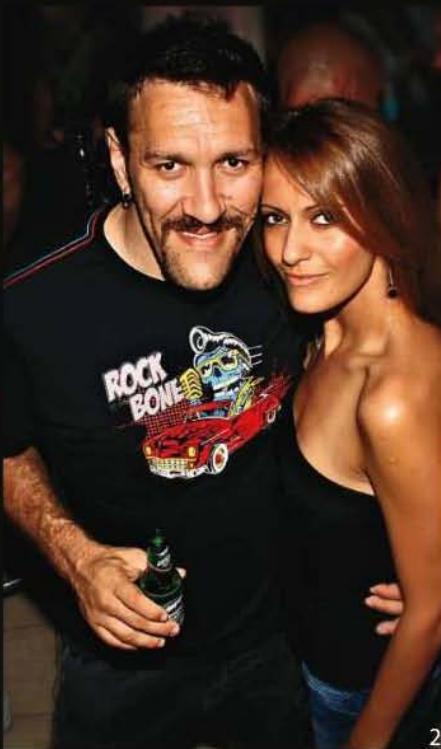
На сцени *Maximusa*, најпознатијег клуба у Котору, атмосферу до усијања су довеле девојке с дуплерица, које су подигле публику у сваком смислу, изазвале су буре емоција у препуној дискотеци пошто су извеле програм у неколико атрактивних тачака. Гушти мора, измешане заводљивим засином прелепих Playboy девојака, уз чаше пенушавог Moeta, којим су

девојке и наш специјални гост Niggor наздрављали публици, атмосферу су тако загрејали да смо се забринули и за моћне расхладне уређаје, који одржавају температуру на нивоу који је пријатан за бускање чак и по највећим врућинама. Врхунац вечери стиже моделцицом Анастасијом Буђић и еротском дивом Уном. Грујић, које су у фотосешну натерали цео

клуб да их гледа широм отворених очију, уста и мобилних телефона. У тренутку када су Уна Грујић, Анастасија Буђић, Јасмина Трифунова, Каролина Јовановић и Гордана Радић са сцене у публику бацале Playboy качкете и магазине, испред улаза у дискотеку остало је стотинак људи, чекајући на ред.

1.

2.

3.

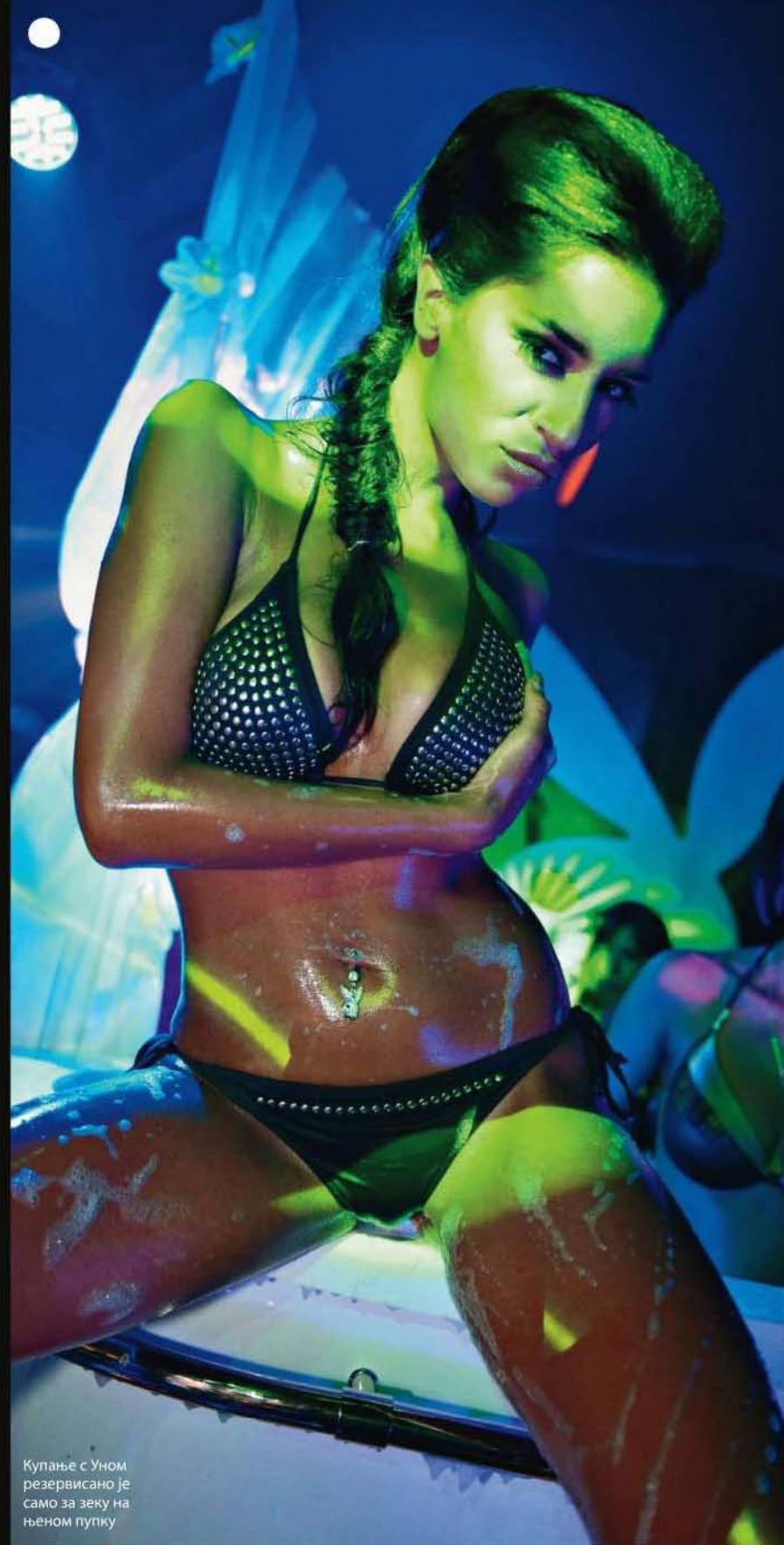
4.

МАКСИМАЛНО У MAXIMUSU: 1. Уча Грујић показује распамећеним гостима њиховог бара 2. Niggor са својом лепшом половином 3. На нашим журкама гости се осећају као на другој планети 4. Сваки мушкарац који седне поред Анастасије истог тренутка се дезинтегрише 5. Уважени гости у друштву наших лепотица 6. Наше лепотице у друштву нашег главног уредника, маскираног у витеза 7. Врхунац задовољства у мушким било је фоткање са Анастасијом 8. Опште је познато да све гошће код нас подивљају, па тако и младе Црногорке 9. Неке од девојака су хтели нешто добро за читање у паузама између коктела, па смо им нашли најбоље штиво за које знамо

9.

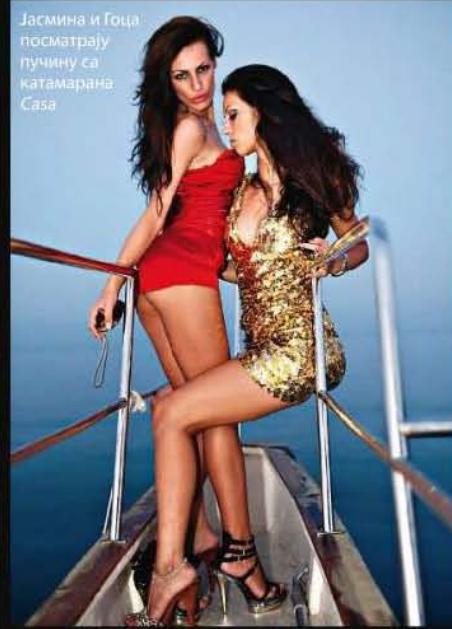

CASA У ИГАЛУ

После луде ноћи проведене у крстарењу катамараном Вељка Гагића, власника елитног игалског клуба *Casa*, дугачка бела лимузина с натписом Playboy крстарила је скоро сат и по улицама Херцег Новог и Игале. Девојке су махале обожаваоцима који су им слали пољупце и снимали их. Препуни клуб *Casa Night* у Игалу је прокључао када су стигле девојке, а феноменални домаћини су припремили фантастичан програм, одличну музику коју је пуштала заносна DJ Miss Millie, чак и каду коју је дизајнирао најпрестижнији светски дизајнер Филип Старк. Јасмина и Уна су у кади биле фонтане жеља свих гостију, посебно оних који су били у близини каде, пошто су оне с њима поделиле добар део пene којом је била напуњена.

Јасмина и Гоца
посматрају
пучину са
катамарана
Casa

H2O RIVER PARTY

Гости популарног београдског клуба H2O могли су да се увере како су наше девојке добиле леп тен на мору. Наша репрезентација наступила је у појачаном саставу. Коктелима и шампањцу се већ по традицији придружио популарни светски Шетач, а у ритму музике Анастасија, Јасмина, Каролина, Гоца, две Богдане, Душица послале су мушки део публике на небо. У Playboy каду донели смо морску воду, да мало засолимо, а специјални гост Пеђа Д Бој је уз наше девојке премијерно отпевао нови хит Гузе-блузе.

Playboy караван наставља путовање кроз Србију, Македонију, Црну Гору и Босну и Херцеговину. Видимо се ускоро у вашем граду!

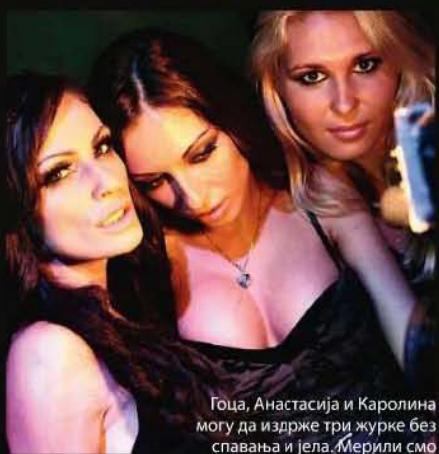
Узрочник аритмија
и убрзаног пулса
присутних оила
је наша нова
мезимица Душика

Поглед на клуб
H2O из перспективе
врача који није
хтео на спавање

Зна где је у граду
проверено добро
зезање: Пеђа Д Бој

AERION

Први суперсонични путнички авион после конкорда. Само ако вам је потребно да од Париза до Њујорка стигнете за мање од четири и по сата.

Цена: **60 милиона евра**
www.aerioncorp.com

K2 O

Најлакша и најнапреднија даска за сноуборд икада направљена.

Цена: **530 евра**
www.k2snowboarding.com

AUDI A7

Конечно.

Цена: **од 51.650 евра**
www.audi.com

ELLIPTIGO 8S

Елиптик бицикл, за љубитеље
џогинга који би да продуže
живот својим коленима.

Цена: 1.700 евра
www.elliptigo.com

CASIO G-SHOCK GX65

Повратак коренима за G-Shock,
најупорнију линију Casio сатова
која је у последње време опасно
почела да скреће на дизајнерску
страницу.

Цена: 112 евра
www.gshock.com

MAC PRO 12 CORE

Apple је управо додао још четири језгра
на свој Mac Pro, који сада има два шесто-
језгарна 2,66 GHz процесора, 6 GB мемо-
рије, ATI Radeon HD 5770 са 1 GB GDDR5
VRAM и још доста тога.

Цена: од 3.800 евра
www.apple.com

LOGITECH G930

Бежичне слушалице из нове Logitechове серије за љубитеље игара у које су успели да сместе читав 7.1 dolby surround звук.

Цена: 130 евра

www.logitech.com

PANASONIC HDC-SDT750

Одсад ћете пријатеље моћи да обрадујете кућним снимцима у три димензије. Благо њима.

Цена: 1.100 евра

www.panasonic.eu

FORERUNNER 110

Помоћу GPS пријемника и HotFix технологије осигурава врхунску тачност положаја. Знаћете и колико сте претрчали, број откуцаја срца, колико сте калорија потрошили... Користе га врхунски спортисти.

www.garmin.rs

Цена: 230 евра

LG MINI

Први мобилни телефон који користи Phantom Browser, компатибилан са HTML 5 стандардом. Има 3,2-инчни таческин, камеру од 5 мегапиксела, а подржава и све Google апликације од имејла до мага.

Цена: 429 евра

www.lge.com

ADAM
SANDLER

KEVIN
JAMES

CHRIS
ROCK

DAVID
SPADE

ROB
SCHNEIDER

SALMA
HAYEK

MATORANI

NEKI MUŠKARCI SAZREVAJU MALO KASNIJE

COLUMBIA PICTURES PRESENTS IN ASSOCIATION WITH RELATIVITY MEDIA & HAPPY MADISON PRODUCTION A FILM BY DENNIS DUGAN "GROWN UPS" MARIA BELLO

MAYA RUDOLPH SUPERVISOR BY MICHAEL DILDECK BROOKS ARTHUR KEVIN GRADY MUSIC RUPERT GREGSON-WILLIAMS COSTUME ELLEN LUTTER CINEMA TOM COSTAIN PRODUCTION PERRY ANDELIN BLAKE
DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY THEO VAN DA SANDE, ASC EXECUTIVE PRODUCERS BARRY BERNARDI TIM HERLIHY ALLEN COVERT STEVE KOREN WRITTEN BY ADAM SANDLER & FRED WOLF PRODUCED BY ADAM SANDLER, JACK GIARRAPUTO
PRODUCED BY DENNIS DUGAN DIRECTED BY DENNIS DUGAN GrownUps-Movie.net

COLUMBIA PICTURES SONY more.better

HAPPY MADISON PRODUCTIONS

NETFLIX

U BIOSKOPIMA OD 9. SEPTEMBRA

КОЛИКО ЂЕТЕ ПЛАТИТИ

Психолошким триковама произвођачи обмањују купце тако што им понуде цену која им се чини сувише добром да би је пропустили

Пише: William Poundstone Илустрација: David Plunkert Превод: Тијана Исаиловић

Раних седамдесетих, психолози Данијел Кехнеман и Амос Тверски провели су један од најутицајнијих експеримената с подручја формирања одлука потрошача. Својим испитаницима завртели су точак среће. Означен бројевима од 1 до 100, точак је био на мештена тако да се заустави или на броју 10 или 65. Психолози су тада поставили једноставно питање, у два дела:

- a)** Да ли је проценат афричких националности, у Уједињеним народима, мањи или већи од броја на којем се зауставило коло?
- b)** Који је стварни проценат афричких чланова у УН-у?

Мало се причало о томе, у то доба, али овај експеримент је снажно повезан са ценама које плаћамо за готово све.

Психолози су претпоставили да су људи подложни снази сугестије при процени непознате когичине, и заиста, тако је и било. Када би се зауставио на 10, просечни одговор на питање б) био је 25%, али када би се зауставио на 65, просечни одговор био би 45%. Нагађања су била под снажним утицајем случајног броја, иако су сви мислили да то не може имати икаквог значаја.

Кехнеман и Тверски су овај феномен крстили у „сидрење“ (енг. anchoring, прим. прев.). Њихова студија је делом заједничка са Кахнеманом Нобелову награду за економију 2002. године (Тверски би сигурно делио заслуге, да је био жив).

У каквој је уопште вези ова игра с економијом?

Одговор је једноставан: сидрење функционише са свим бројевима, укључујући и оне које имају знак долара испред себе. Тверски је 1993. забележио да је фирма Вилијамс-Сонома представила апарат за хлеб по цени од 279 долара. Продаја је била врло лоша јер су потрошачи мислили да је веома скуп. Затим је компанија понудила већи апарат за хлеб за 429 долара и продаја мањег се готово удвостручила. Изложеност „сидрашкој“ цени од 429 долара имала је хипнотички ефекат, подебљавајући оно што су купци били спремни да плате за оригинални модел. То се додатило, упркос чињеници да нико није хтео да купи већи модел. Постало је опште познато да је друго најскупље вино с винске листе популаран избор. Када нису сигурни који це-

новни разред да изаберу (већина не зна много о винима), тенденција купца је да избегну највишу цену, али и даље желе да импресионирају и даље желе скопо вино. Ресторани користе ову ситуацију, побринувши се да друго најкупље вино има већу цену од реалне. Најкупље вино је, обично, прецењени мамац за који нико ни не очекује да ће се продавати. Даље студије су показале да професионалци у стварном свету, од аутомеханичара до продавца некретнине, могу бити насамарени „сидрењем“.

Док шетамо кроз велике продавнице, сви играмо игру погађања ништа другачију од експеримента Кахнемана и Тверског. Вреди ли тај флет телевизор мање или више од 104.000? Колико је заиста мени вредан? Како бисмо преживели у овом потрошачком друштву, ми стварамо низ купити и не купити одлука, несвесни колико су оне, заправо, пролазне.

Релативно нова професија – саветник за вредност – саветује продавце како да користе податке о продаји и психолошке трикове у сврху извлачења што више паре из цепова потрошача. Компанија Симон-Кучер и партнери, са седиштем у Немачкој, пионир је у овом подручју. Њихова листа клијената изгледа као

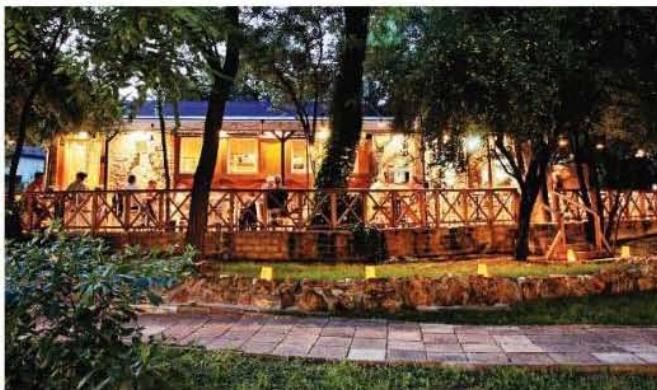
Форбсов попис 500 најјачих компанија, а на њој су Проктер и Гембл, Microsoft, Coca-Cola, Nestle и Goldman Sachs. Велики део филозофије, која стоји иза одређивања цена, иста је без обзира на то да ли продајете кабриолете или чоколаду. Сидрење је сада, такође, део и одређивања цена техничким производима. Током тајанственог настања Appleovog iPad-a, низом цурења информација и спекулација у блогсерији гејет, фетишисти су били упозорени да очекују цену између 800 и 1.000 долара. То је власнику Applea Стиву Џобсу дало прилику да шокира и одушеви технолошки свет објавом да ће малопродајна цена iPad-a бити 499 долара.

Паметни преговарачи, такође, користе сидрење. Код преговарачког ценкања, прва поменута цена има велики статистички утицај на финалну постигнуту цену. То има одређене импликације и код људи који траже посао, а често не знају коју плату би требало да траже. Најчешће мисле да ће послодавац направити први корак, али шансе су много боље ако сами предложе цифру. Требало би да буде на горњој граници, али разумна. Неће добити тражено, али сигурно ће добити више него у обрнутој ситуацији. Сидрење је застрашујући концепт. Део

наших умова који погађањем процењује нумеричке количине, лако је обманути као и дете на мађионичарској представи. То није ситница у нашем друштву, које је опседнуто новцем. Тешко питање гласи – зашто је нашим проценама тако лако манипулисати? Популарна хипотеза каже да су гажња и логика драгоцена роба. У овако комплексном и окрунутом свету не бисмо далеко дугурали када би свака наша одлука морала бити оправдана строгошћу господина Спока. Уместо тога, људски ум је еволуирао тако да поједине информације обрађује несвесно, стварајући унутрашње инстинкте, којима се водимо при доношењу већине одлука. Мрачна улица чини се опасном, цена се чини сувише добром да би се пропустила.

Не можете присилити себе да игноришујете сидрашку цену, као што не можете да наредите себи да сад не мислите о слону! У већем делу, то је у реду, али никада пре нисмо морали да се носимо са смицијацима саветника за вредности, који могу да хакују ментални софтвер задужен за стварање наших одлука о ценима. Ово је захтеван нови свет, за паметне трговце.

Остатак нас, са закашњењем, прихвата ту ситуацију. ■

МАЛА ФАБРИКА УКУСА

У једном од најлепших делова Београда, код Храма светог Саве, у кући која је окружена преливном баштам, смештила се мала модерна кафана, прсветљеној, штаплој, удобној амбијенту. Јелима на менју, удрженим с креативношћу ентеријерских, ручно израђених елемената, представља модерну кафану с доминском атмосфером!

Националне специјалитете овде можете јести о доручка до вечере. „Мала фабрика укуса“ је прави рај за хедонисте. Мноштво одобраних делила, права фузија праодиционалне и космополитске духа учиниће да буде још једно очаране.

„Фабрика“ је добра идеја да неком драјом ћосићу, пријатељу или сиранцу на најукуснији начин представиће све благодети наше јасирономске традиције и домаће духа.

Ако волите сушаре, проверене рецепте, продајте љихаше, јашашеу ој дуван чварака или йошару, а за вас је и ремају и јела необичних назива иза којих се крију сушаре, домаћа јела.

И посластиће буде у нама мирисе и укусе дешавају - домаћа јића с јадукама и вишњама, иненокле, палачинке „Намажи сам“, йуфахије...

Мала фабрика укуса
Небојшина 49а, тел. 011 243 5727

ПОЗДРАВ С БАЛИЈА

Фото: Алејш Бравничар/www.bravnicar.com

Отако су, у мају 2007, браћа Словенци први пут јавности представили ватрену Карин, она је постала етаблирани фотомодел, све јој је кренуло у животу, па и вама, драге наше девојке, препоручујемо да се сникате за наш часопис. Иначе, последње три године вредно се радило и на томе да се направи пикторијал који ће за сва времена овековечити сву Каринину лепоту и женственост, сада, кад је њен живот у јеку лепоте. Трагало се и трагало и трагало за местом које ће најбоље стајати ватrenoј Карин и на крају је одабран Бали. Тамо се Карин дванаест дана дружила с фотографом Алејшом и његовом супругом Шпелом (хи-хи). Резултат је пред вами.

© КАРИН ШКУФЦА

100.000. SCIROCCO

Од свој лансирање 1974, овај компактни сијерски купе био је најуспешнији Volkswagen у свом сегменту. Чак 795.650 возила је произведено до 1992, а тада се производио трећа генерација ове моделе. Данас у фабрици у Портигуалу, VW Autogroup - Autovogel Ltd, само две године након премијере, с производне линије слизи 100.000. возило, трећа генерација модела Scirocco. Јубиларни модел је Scirocco R 2.0 TSI, у боји Rising Blue Metallic, са енергијером у црној Titan боји, с радио навигационим системом, парк ипционом и заштамњеним шидером.

AUDI A7

После светске премијере у Минхену, најсвежије у Србију и Црну Гору Audi A7 Sportback, нови модел. Овај велики модел са ћетвором врати и динамично најлајашем задњим делом обједињује сијерску елегантност купе возила, комфор лимузине и практичност комби возила. Audi A7 Sportback је врхунак технологије. Каросерија је израђена од врхунског алуминијума и челика, што возило чини изузетно лаганим и безбедним. А што је и изузетно елегантан ентеријер.

МОДЕРНИЈИ VOLVO C30

С новом „личношћу“ и техничким самоиздањем, наше првишић је стишао C30 у савременијој и још привлачнијој форми. У Србији „стартије“ с почетном ценом од 18.490 евра (са свим дажбинаима) за верзију с бензинским мотором од 1.596 см³ и 100 KS (максимална брзина 170 km/h, од 0 до 100 km/h за 11,8 секунди, просечна потрошња седам литара на 100 km). C30 је недавно добио делимично изменљену форму предњег дела (у неким елементима подсећа на XC60), „очирије“ подвоже и га нова дизел мотора. Унутрашњост, инспирисана скандинавским дизајном који потешчира прељедност, примену квалитетних материјала и функционалности, нуди још више комфора за чејвора који се возе на одвојеним седиштима.

MAZDA 6

Mazda 6 је већ био џајан аутомобил, али сада у Србију стиже усаврешен модел - Mazda 6 CD129 TE. Она је и даље нейтралнија и врхунском употреби динамичне вожње, дизајну у ком се индивидуалци препознају, али са додацима који Mazda истражује на још виши ниво: силовити Euro 5 дизел мотор невероватно ниске потрошње, а с фантистичних 340Nm обртног момента, 17" алюминијумске фелне, прегледнија седишта за возача и сувозача, 6 CD MP3 саржер, вазонски клима-уређај, уређај за помоћ при крејанју уздрбо, аутоматско падање чејшири мијавица у случају најлој и изненадног кочења, прецизније управљање, мање дуке и још много штоа у стапајући објети.

WELCOME TO THE JUNGLE

Такав је Аксл – црн и бео, најбољи и најгори, геније и лудак, емотивац и садиста, его манијак и фин момак из комшилука... Он заиста живи рокенрол – руши правила, уклања баријере, подиже адреналин – и 23. септембра с *Gunsima* стиже у Београд

Пише: **Јадранка Јанковић-Нешић**

Август у Београду, пењ и врућ. Град пра-
зан (милина)! Ови из *Playboya* крстаре са зечицама по Црној Гори и уживају у раз-
узданим журкама. И вальда им у том мору
шампањца, шкољки и савршених облима
паде на памет да би могли да имају текст
о свим скандалима "Guns N'Rosesa". Лепо
им објасних да би ми за то требало цело
издање *Playboya*. И да о томе не желим да
пишем. А чак и да желим, обзвезала сам се
чувеним, инкримисаним уговором (којег
је потписало свега нас петоро у свету –
прим. Ј.Ј.Н) да што сам чула – нисам чула,
што сам видела – нисам видела, а најбоља
је ставка да "делове интервјуја не смем чак
ни да препричавам пријатељима или род-
бини".

Ко прати GN'R каријеру, зна о чему при-
чам – силна новинарска удружења по-
бунише се против тог уговора, па "Guns"
лепо престадоше да дају интервјује. Мој
адвокат, љута ајкула у свом послу, објаснио
ми је да сам тај документ потписала за вре-
ме санкција и у Слободно време, па би га на
суду оборио као од шале. Ја ипак не желим

да се замерам бенду који је чинио леп део
моје младости и новинарске каријере. Да
изађем Акслу на црту? Је л'се шалите?!

Да желим да филујем њихову и своју
биографију, рекла бих да сам, чим сам чула
Gunse, знала да ће бити највеће звезде на
свету. Истина ипак иде овако – *Guns N' Ro-
ses* су послали своје демо снимке на адресе
петнаест дискографских кућа и само им
је *Geffen* понудио уговор. Захваљујући сво-
јим америчким пријатељима, добила сам
деби-албум, тј. EP *Live?! Fuck Like A Suicide*,
који је изашао у само 10.000 примерака и
само за америчко тржиште. Звучали су ми
занимљиво, али ништа посебно.

У јуну 1987, само месец дана пре изласка
чуvenог албума *Appetite For Destruction*, за-
текла сам се у Лондону и моја пријатељица
из *Geffena* ми је дала карте за њихов наступ
у чуvenом клубу *Marquee*. Отишла сам ви-
ше из радозналости него из стварне жеље
да гледам тада непознат, млад бенд. Ника-
да нећу заборавити тај концерт – Аксл је

имао превише шминке (негде између Сти-
вена Тајлера и Алиса Купера) и вриштећи
наталијану косу, а певао је тако да пола
текстова нисам разумела. Слеш је, негде на
пола концерта, пао на бини и сам бог зна
колико је прошло док је устао. Ипак, чак и
лежећи, савршено је свирао ту гитару. Даф је
јурио сценом у панк фазону, док је буб-
њања Стивен Адлер покушавао да се снађе
у тој гомили буке. Изи је, стандардно, био
сакривен иза појачала и више смо га чули
неко видели. Неке песме су звучале савр-
шено, док су друге биле распад система.
Сећам се да сам помислила: "Боже, ови су
толико очајни да или ће заувек пропасти
или ће постати највећи бенд на свету!"

Само годину дана касније, *Appetite...* се
продавао у милионском тиражу, GN'R су
постали најтраженији бенд на планети, а
ми смо их нестрпљиво чекали на чуvenом
Monsters Of Rock – Castle Donington фестива-
лу. *Guns* су отварали овај фестивал, поред
њих су свирали *Helloween*, *Megadeth*, *David
Lee Roth*, *Kiss* и главне звезде *Iron Maiden*.
Свако ко је био тамо зна да су GN'R били

највеће звезде тог дана – долетели су приватним конкордом из Америке и врастили се одмах после наступа јер су били на турнеји са *Aerosmith*. Аксл и екипа су били недоступни апсолутно свима, а њихово појављивање на бини изазвало је такву хистерију у публици да су двојица фанова погинула у стампеду који је настао након што је видео-бим кренуо да пада на публику. За разлику од *Marqueeja*, бенд је овде отпрашио такву свирку да су звезде након њих имале љути проблем да одрже тај ниво енергије код публике.

И, кад смо већ код конкорда, не могу а да се не сетим да је централни део авиона заузима билијарски сто – за пилота су одабрали вијетнамског ветерана, јер је једини он успевао да контролише турбуленцију тако да им се не тресу кугле док играју билијар током лета. Многе лепе жене и Playboy зечице су "пале за слободу" управо на том столу, али шта ћу – потписала сам уговор да ћу ћутати...

Ипак, да ми Перица и Марко не би вратили текст, рећи ћу да је Аксл имао најбоље рибе, а Слеш најсисатије. Аксловија прва (и вероватно највећа) љубав, овековечена у

МНОГЕ ЛЕПЕ ЖЕНЕ И PLAYBOY ЗЕЧИЦЕ СУ ПАЛЕ ЗА СЛОБОДУ НА ТОМ БИЛИЈАРСКОМ СТОЛУ У ПРИВАТНОМ GN'R КОНКОРДУ, ЧИЈИ ПИЛОТ ЈЕ МОРАО ЗНАТИ ДА САВЛАДА ТУРБУЛЕНЦИЈЕ ТАКО ДА ИМ ОНЕ НЕ ПОМЕРАЈУ КУГЛЕ ДОК ИГРАЈУ

тетоважи и песми *Sweet Child O' Mine*, била је Ерин Еверли из чувене музичке породице *Everly Brothers*. Ништа мање лепа, али свакако згоднија, Стефани Сејмор се храбро носила са Аксловим експлозивним темпераментом. До данашњег дана нисам утврдила да ли се Аксл стварно оженио њоме или је то била врхунска глума за потребе спота *November Rain*. Ако мало боље погледате чувени спот, видећете њено тужно лице приликом уласка у свадбена кола, те се бојим да јој се Mr. Rose заклео

на љубав само на филмском платну. И док је гомила Playboy читалаца уздисала за њеним раскошним облинама, Стефани је узалудно покушавала да врати Аксла у емотивну и животну нормалу. У једном од ретких интервјуа, признала је да је Аксл и приватно био неуравнотежен" те да је сце-на из спота у којој гура себи утоку у уста била као добар дан у стварном животу.

Роуз је, пак, тврдио да цео његов проблем са женским и људским родом лежи у чињеници да га је очух силовао када је био мали, што је открио тек у касним двадесетим годинама, захваљујући регресији. Заклјевши се себи да више никада неће бити жртва, Аксл је увек радио оно што је хтео – када му дође да пређије фана из публике, он скочи у публику и пређије га – сетите се само Риверпорт нереда у Сент Луису – педесет фанова и петнаест пандура повређено, а побеснела публика потпуно демолирала озвучење, опрему и целу салу, јер је Аксл одбио да се врати на бину након треће песме. Претучени фан се на крају задовољио аутограмима и фотографирањем са својим идолом/мучитељем,

USKORO! FARMERI SE VRAĆAJU!

KOGA ĆEMO U NOVOJ SEZONI GLEDATI NA NAJPOZNATIJOJ FARMI U SRBIJI?

NAJGLEDANIJI REALITY SHOW U SRBIJI SVIH VREMENA!

NOVI SERIJAL!!!

NE PROPUSTITE!

www.rtvpink.com © 2010 Pink International Company, Design mediaSystem.

www.farma.rtvpink.com Samo na TV

PINK

PRIPREMITE SE ZA NOVU SEZONU NAJKONTROVERZNIJEG KVIZA IKADA...

**TRENUTAK
ISTINE**
VРЕМЕ ЈЕ
ДА НЕКО ОСВОЈИ
5.000.000
dinara

PRIJAVITE SE!

PRIJAVA LJVANJE KANDIDATA JE U TOKU

Prijavite se na tel: 0900303032

Cena poziva iz fiksne telefonije je 30din. + PDV ,
iz mobilne mreže 90din. + PDV

Samo na TV

PINK

Стефани Сејмур, познати модел, која се сликала за Playboy, проживела је пакао живота са Акслом, за кога каже да му је гурање пиштоља у уста било међу безазленијим забавама

а Роуз се извикао са условном казном и 50.000 долара.

Ја сам га, пак, доживљавала као финог и лепо васпитаног момка, који понекад има "жуту минуту" – кад није био расположен, радила сам интервјује са Слешом, Дафом и Метом, који су ми подједнако били занимљиви. Држала сам се онога што ми је, још као клиники, рекао легендарни Дејвид Ли Рот:

"Фронтмен је на највећем удару и има највише шанси да одлепи. У почетку ти је све занимљиво – рибе, слава, паре, пиће, дрога... Онда лица, градови, хотели и дани постају исти – а ти све уморнији и надракнији... Парадокс је да, када достигнеш врхунцу славе, ти си у ствари најусамљенији. Ујасно је тужно и самотно на врху јер је ујасна гужва на дну!"

Аксл ми је деловао управо тако – сморен од живота, славе и (вероватно) самог себе. Зато се и нисам чудила свим GN'R скандалима за које сам чула – од премлаћивања папараца до седамнаест миксева једне те исте песме. Из истог разлога разумем Слеша, који је одбио пет милиона долара да поново свира са Акслом.

Такав је Аксл – црн и бео, најбољи и најгори, геније и лудак, емотивац и садиста... его манијак и фин момак из комшилука... Ако ништа друго, он заиста живи рокенрол – руши правила, уклања баријере, подиже адреналин. Да није тако, зар бисмо чекали његов нови албум *Chinese Democracy* пуних 15 година?!

И, без обзира на то колико волели стари *Guns N' Roses*, Axl је био и остао GN'R. Као *Coverdale* и *Whitesnake* – зар стварно можете да замислите другог певача како изводи *Welcome to the Jungle* или *Paradise City*?! И ко још може да изведе оно његово змијско њихање на бини?

Сећам се да сам плакала када је отпевао *Estranged* на концерту у Лондону. Као што сам му (иза леђа) псоловала све по списку када су каснили два и по сата на концерту у Будимпешти. Зато вам нећу рећи: "Идите и купите карте за 23. септембар 2010!" јер ме нит Арене, нит Playboy плаћају за то; рећи ћу вам: "Идите на београдски концерт, јер шта год да се тамо деси, нећете остати равнодушни".

Зар то није највеће благо у ова луда, апатачна времена?!

Аксл са Ерин Еверли, коју је овековечио тетоважом и песмом *Sweet Child O' Mine*

NOVA FUDBALSKA SEZONA POČINJE!

Može li Crvena zvezda do titula ove sezone?

Šta će Partizan uraditi u Evropi ove godine?

Da li titulu vrebaju Vojvodina, OFK Beograd i Spartak?

ZNATE GDE MOŽETE DA PRONAĐETE SVE O TOME!

vesti | uživo rezultati | komentari | analize | statistike | tabele | transferi | golovi kola

+ Liga šampiona | Liga Evrope | Premijer liga | Bundes liga | Kalčo | fudbal u exYU

www.sportal.rs

ГВАТЕМАЛА

држава мексичке мафије

Пише: Jonathan Franklin Фото: Morten Andersen Превод: Тамара Димитријевић

Српска мафија спаљује аудије
у којима је вршила злочине,
мексичка спаљује авиона

Мексичка мафија је конгломерат вредан тридесет милијарди долара годишње, који је убијањем и подмићивањем прокрчио себи пут и постао најмоћнија група организованог криминала на америчким континентима. Годинама је куповала судије, полицију и тужиоце. Сада има своју државу

К.уц...куц" с прозора ме буди. Ко је тамо, питам се док бацам поглед кроз прозор. Радознали тукан ми лупа у стакло једући комарце. Овде, у северној Гватемали, џунгла је пуна егзотичних птица и јагуара. Ово је чувена провинција Петен, територија империје Маја, пуна древних храмова и хиљада рушевина из њиховог времена - сведочанства цивилизације која је била толико моћна да је владала 1.500 година и изградила највеће пирамиде на америчком континенту. Данас је провинција Петен дом нове пан-америчке сile: мексичке мафије.

Дошао сам овде да истражујем мексичку мафију. Колико су они моћни? Да ли је истина да су саградили тржне центре усред џунгле? Да су прали новац и задобили трајну оданост локалног становништва? Посета Петену је опасна и за обичне туристе, а камоли за једног истраживачког новинара. Постављање питања о трговини кокаином?

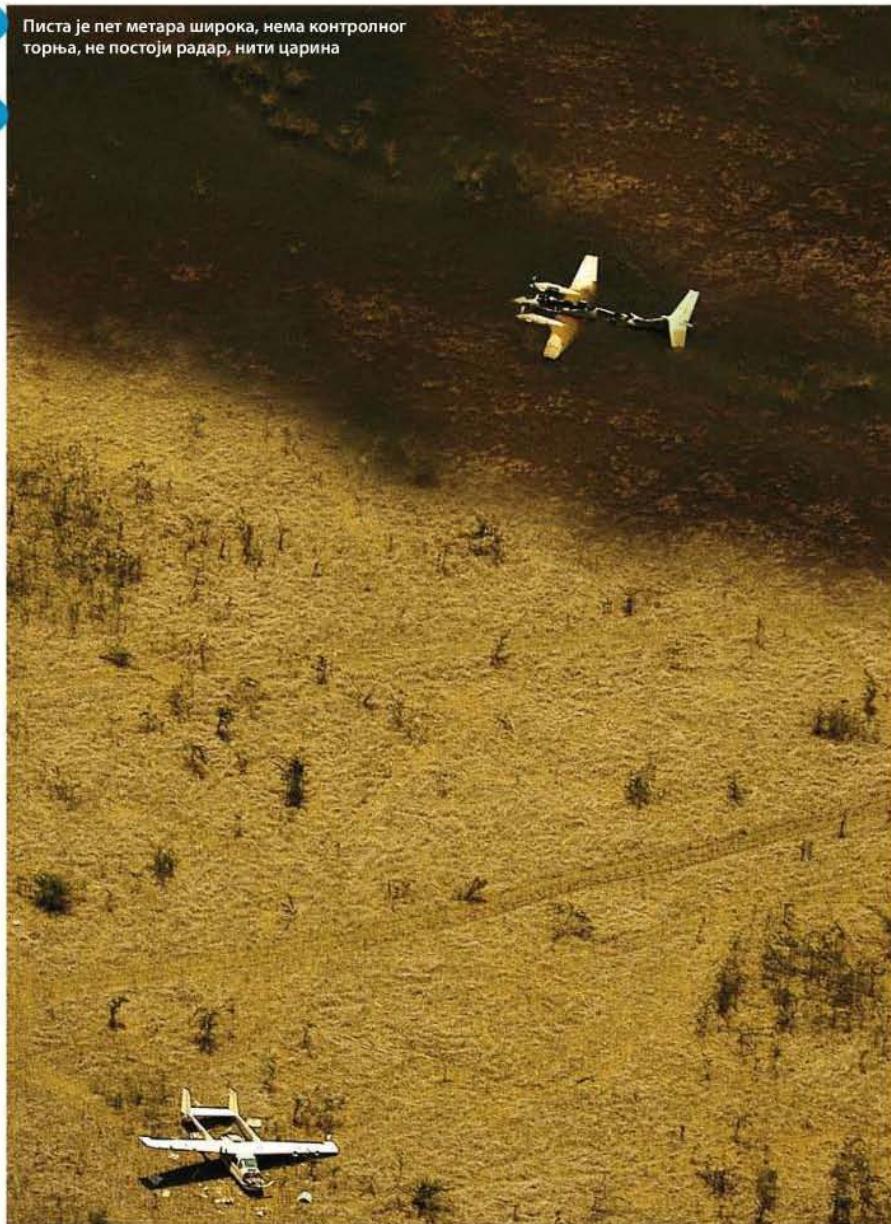
Представник за штампу у америчкој амбасади у Гватемали није био оптимиста. „Ја нисам твоја мама или твој свештеник, па не могу да ти кажем шта да радиш,” написао ми је у имејлу. „Али био бих неодговоран да ти не кажем да сам озбиљно забринут због твог пута у Петен.“

Сви су ме упозоравали, па сам сmisлио план да бих заварао лоше момке те сам се прерушио. Да ли сам новинар с диктафонима и фотографском опремом? Или сам истраживач птица с двогледима, књигама о птицама и штреберском опремом због које изгледам као прототип изгубљеног посматрача птица. Али свуда ћу путовати окружен наоружаним чуварима; мушкирцима са скривеним наоружањем, опасним лицима и врстом искуства „блиског контакта“, који је учинио Рамбо филмове толико популарним.

Путовање у Петен је примитивно. Прво авион из Гватемала Ситија до града Флорес, онда камионет који може да вас одбаци до дивљине Петена. Путујем у камионету који нема климу ни седишта. Лежим у делу за терет позади, испружен као леш, и комуницирам с возачем кроз поломљен прозор; дајем слане кромпириће локалној деци како не би ником рекла о грингу са свим фотоапаратима који се крије у белом пикапу.

После три сата вожње по забаченим и блатњавим путевима мој водич-телохранитељ ми каже да смо близу писте. Ту је неколико аутомобила. Излазим из пикапа угружен и измрцваен. Џунгла је ретка. Отворена поља и пуно неба - велика промена у односу на густу зелену шуму која је само неколико стотина километара јужно. Овде су поља. Старац с магарцем натовареним

Писта је пет метара широка, нема контролног торња, не постоји радар, нити царина

дрвима за огрев гега се ка кући. Деца зује наоколо на бициклима, одмеравају ме као да класификују нову врсту. Туристи не стижу овамо често, а типичан странац овуда пропутни је у блиндираном црном чипу из кога вире пушке и који је пун кокаина.

„Виђао сам конвоје од по двадесет аутомобила са стотину наоружаних људи“, каже Данило Лопез, официр службе против наркотика са 13 година искуства. „То је кад се Лозанови скупе. Замислите шесторицу браће, плус њихове жене и деца, то је велика група и свако има пет или шест наоружаних телохранитеља.“

Кријумчари воле Петен јер ту важи закон пиштола као на Дивљем западу. Они који имају моћ и оружје владају, остали ћуте или умиру. Прошле године је било 535 убиства у Петену. Полиција је ухапсила

осумњичене у 32 случаја. Остали су и даље слободни. Путају по дивљини, убице на слободи.

Гледам у писту, која једва да је равна, пет метара широка и отета од руралне џунгле. Не постоји контролни торањ, нема радара, царина; носачи пртљага су, како се прича, најбржи на свету.

„Када се авион приближи писти за слетање, двадесет или тридесет тешко наоружаних мушкирaca држе светла како би означили писту“, објашњава мој возач, припадник полиције Гватемале за борбу против наркотика ван дужности.

„Авион слеће и pilot, папири о лету и посада се шверцују до Гватемала Ситија, дају им се лажни идентитети како би могли да одлете кући. Кокаин се дели у мање пошиљке, пакује се у чипове и вози се преко

мексичке границе."

„А авион?”, питам.

„Авион је доказ злочина и носи проблеме. Зато Мексиканци имају једноставније решење - спаљују авион.”

Истражујем писту: на први поглед делује напуштено, али на најудаљенијем делу налазим спаљени костур малог авиона са пропелером. Изгледа као фосил. Фосил цесне. Пропелери су нетакнути, али је тело авиона сведено на црни пепео. Мој телохранитель мисли да је тај авион ту мање од месец дана. „Да стоји дуже, локалци би однели пропелере као сувенире”, каже телохранитель који гледа са забринутим изразом лица. „Имамо десет минута, а онда морамо да идемо.”

Следећег поподнеда летим преко Петена у малом авиону. Највећи део крајолика изгледа као коврџави зелени тепих, пирамиде у Тикалу провирају из чунгле, разбацини путеви - мало њих је поплочано - пресецају комадиће нетакнуте чунгле којом лутају јагуари и мајмуни.

Гватемала се налази на пола пута између Колумбије и Сједињених Држава и толико је корумпирана да је увођење авиона пуног кокаина лако. Судије се могу поткунити, полиција више ради са криминалцима него против њих и путовање с десетином наоружаних телохраниtelja је уобичајено.

Менdez је пристао да буде мој водич. Он ће ме увести у свет подземља, али само ако будем играо по правилима, од којих је прво да никада не сазнам његово право име. То је у реду, потребне су ми његове приче, а не број његове личне карте.

„Када авioni стигну овамо (у Петен), није лако пренети товар преко границе, морате се изборити с тумбадорес - бандитима који пљачкају пошиљке кокаина”, каже Mendez. „Тумбадорес нису баш превише паметни, они краду чист кокаин, упрљају га сто одсто или двеста и онда покушавају да га продају Мексиканцима као чист. Ту настају проблеми.”

„Какви проблеми?”, питам.

„Масакри.”

Као што Mendez зна, опасно је истраживати овакве приче о утицају мексичких картела у Гватемали. Прошлог априла упао је у заседу док су истраживали складиште за које су сумњали да у њему стоји дрога. Пре него што су успели и да отворе врата складишта, полицијце је убио тим професионалних убица. Сви су побегли, а пет полицијаца је масакрирано.

Полицијско појачање које је стигло после пучњаве затекло је сцену попут оних из Тарантиновог филма. Тела полицијаца масакрирана су до непрепознатљивости. Полицијски аутомобили изрешетани муницијом великог калибра и довољно

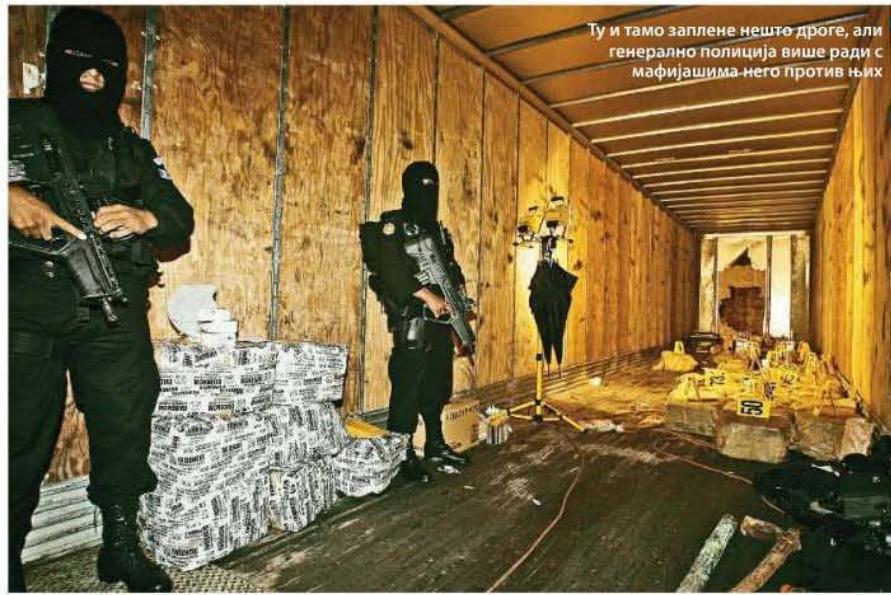

ЛОС ЗЕТАС

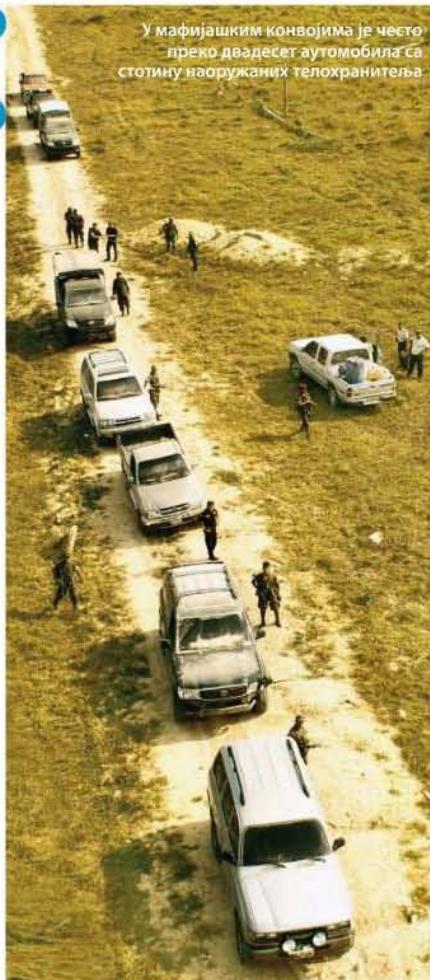
Можда је прави знак да су Мексиканци стigli у Гватемалу присуство Лос Зетас - застрашујућих плаћених убица мексичких картела (на фотографији изнад виде се резултати једне њихове акције). Некадашњи тим специјалних јединица мексичке војске Зетас су дезертирали, а онда су се изнајмили заливском картелу. С репутацијом екстремне свирепости, Лос Зетас се сматрају најкровожеднијом групом у мексичкој трговини кокаином. Мада су почели као телохранительи и јаки момци, данас су се Лос Зетас претворили у моћну организацију за кријумчарење кокаина.

„Веома су агресивни, не дозвољавају вам да их ухватите. Радије ће погинути”, каже Danilo Mendez, официр у борби против наркотика. „Користе АК47, лансере граната, све тешко наоружање (фотографија испод)... Када обрачун почне, улазе у групне формације. Види се да су тренирани у војсци.”

Ту и тамо заплене нешто дроге, али генерално полиција више ради с мафијашима него против њих

У мафијашким конвојима је често преко двадесет аутомобила са стотину наоружаних телохранитеља

У Гватемали је насиље можда и горе него током грађанског рата, у коме је убијено двеста хиљада људи

оружја да се опреми мања војна јединица - 11 лансера ракета, 563 гранате, 32 ручне бомбе, 11 М-16, полицијске униформе и одећа отпорна на метке. Колико дugo су се дилери спремали за борбу? Имали су 5.000 шаржера муниције, укључујући машинке, од којих свака може да обори хеликоптер. Али у Гватемали се нико не сећа погинулих полицијаца. Или стотина погинулих полицијаца. Насиље у Гватемали данас је страшно - можда и горе него током грађанског рата од 1960. до 1996., у коме је убијено око 200.000 Гватемалаца. Данас се рат наставља, али уместо око политике води се због кокаина.

Све до деведесетих, пошиљке кокаина ишли су из Колумбије директно у САД. Ка-ко се контрола у Сједињеним Државама појачавала, пошиљке су кренуле за Мексико. Пошто је мексичка влада повела же-стоку борбу против организованог крими-

нала, криминалци су се преселили јужно у Гватемалу. „Претворили су нашу земљу у складиште“, жали се бивши државни тужилац Рафаел Медина.

Док Гватемала постаје центар операција с дрогом, Мексиканци се боре за већу контролу.

„Дилери су довели државу у одбрамбено стање на много начина. Врло је слично онome што се десило у Колумбији пре 20 година. Шефови нарко-мафије преузимају економију и свет политike“, каже Луис Линерес, политички аналитичар који живи у Гватемала Ситију.

„Пошто је Гватемала све више центар операција с дрогом, Мексиканцима ће бити потребна све већа контрола над Гватемалом.“

Иако је Гватемала била у средишту трговине кокаином током много година,

трговци дрогом су тек недавно почели да перу новац у Гватемали и инвестирају у легалне послове. Рурални град Ла Реформа у источној Гватемали добар је пример. Некретнине цветају, нова болница и нове виле су свуда по брдима. Уз сиромаштво од 75 одсто, новац се не ствара локално, већ је последица масивног прања новца и пошиљки кокаина, узнемирујући знак да је кокаински кеш можда нашао укорењење у руралној Гватемали.

„Постоји читав део земље у коме је присуство државе Гватемала мало а присуство организованог криминала доминантно“, рекао је Карлос Кастресана, шеф CICIG-а, напора УН вредног 20 милиона долара, који покушава да учврсти правни систем у Гватемали.

Мендез, борац против дрога, познаје тај свет. „Чуо сам како се дилери хваље да су дали по 500.000 долара и Алвару Колому и Оту Перезу, двојици кандидата који су ушли у завршницу оспораваних председничких избора 2007. године. Кладили су се на обе стране, тако да су они осигурани без обзира на то ко победи.“

НОВА FOSSIOVA КОЛЕКЦИЈА DECKER

Колекција ових сатова инспирирана је аналoгним авијатичарским инструментима. Колекција "Decker" има изражен сијорски излед који се уклапа у све. Специфични ћо концепт између делих казалки и црној бројчаника, ови сатови су завршен сајој свежеј дизајна, модерног мужевног изледа и лако су читљиви. Доступни су у варијантама са челичном или силиконском наруквицом.

ПРВИ 3D NOTEBOOK LG R590 3D

LG Electronics (LG) је представио LG R590 3D, свој први 3D ноутбук компјутер, који пружа све прегности 3D технологије кроз преносиви портабл уређај. Како ће креира оптимални 3D доживљај без потребе за баферингом, LG R590 3D са екраном од 15.6 инча покреће Intel® Core™ i7 процесор са HM55 чипсетом и NVIDIA® GeForce® GT335M графичком картицом, укључујући и 1GB DDR3 видео-меморије. Нови ноутбук компјутер компаније LG карактерише SRS Tru-Surround HD звук који пружа још узбудљивији 3D доживљај, док отицаја Blu-ray драјва приказује HD филмове у 2D и 3D форматима. Додатак овоме је и TriDef софтвер који симулацијано предају 2D видео садржај у 3D.

SUPER MARIO GALAXY 2

Super Mario је сигурно један од најпопуларнијих јунака видео-игара свих времена, а знају ја и они који не играју ирице редовно. Ово је наставак основне верзије која је продаја у око девет милиона примерака. Други део, већ сада, има довољну оценку од првој и свакако је игра коју мораш имати у својој колекцији. Доступна на преносивој најпопуларној платформи – Nintendo Wii.

NOKIA C5 и 5228 - ЗА САМО 1 ДИНАР

За све оне који размишљају о куповини новој мобилној апарата, предлог су Nokia C5 и Nokia 5228. Оба апарата намењена су онима који желе да су у сваком преносу повезани са својим приставкама преко Фебрука или Твитера. Ове телефоне можете добити за само један динар уз Теленорове „Пренси Јлус“ пакете, који омогућавају да се неискоришћени бесплатни саобраћај (минути, SMS поруке и интернет) саобраћај пренесе у наредна три месеца.

ТЕОФИЛ ПАНЧИЋ

Чувени новинар, колумниста, критичар и јавна савест Србије говори о Београду, Србији, Тадићу, Дачићу, Јовановићу, о томе како изгледа једанаест милиона евра на гомили, уз упоредну анализу данашњих кретена и кретена из доба Слободана Милошевића

Разговарао: **Марко Видојковић** Фото: **Радован Јањушевић**

С Теофилом никад нисам био на „ви”, осим у овом интервјуу. Сусрели смо се неколико недеља после напада на њега у осамдесет тројци. Починиоци су у међувремену похватали и испоручени Централном затвору, а једном од наших најсјајнијих новинарских умова остало је да види колико ће му будуће вожње градским саобраћајем имати горак укус због бесмисленог инцидента чија је био жртва. Теофил Панчић је лик кога можеш да питаши све и он ће увек имати одговор од кога ће ти бити лакше. Ја сам га питао све, а вама би требало да буде лакше.

Playboy: Како вам се допада Београд у августу 2010?

Панчић: Па знаш како ти је с Београдом, он подсећа на оне типове за које кажеш да нису баш нешто лепи, ал' су занимљиви. Тако и Београд. Он се никад није, бар по неком мом укусу, одликовао неком лепотом, али на-просто има тај шмек великог града. С друге стране, оно што Београд има а волео бих да нема јесу повећана тензија и повећана агресивност у ваздуху, и то није од јуче, то је за-право тако већ годинама и деценијама и то је оно на шта никако не могу да се навикнем. Постоји нешто злобно у овом граду.

Playboy: Ви сте добар део живота провели по СФРЈ. Рођени сте у Скопљу, живели као дете у Пироту, па онда Загреб... Кад сте у ствари дошли у Београд, заправо у Земун?

Панчић: Па, знаш шта, дошао сам, тако говоре папири, јелте, деведесет прве године. Од тада имам београдску личну карту, ако

се то мери по том критеријуму, али немам ту врсту осећаја како сам ја некуд дошао или како сам однекуд отишао, зато што је Београд читавог мог живота једна ужасно битна тачка. Ја сам осамдесетих година био исто тако доста физички присутан у Београду, да не говорим о оној другој врсти присутности, праћења свега што се дешава, просто, ту сам имао родбину, пријатеље, ту сам живео. Мој живот се, без обзира на то где сам боравио, у смислу онога шта ми пише у папирима, одвијао на релацијама Београд – Нови Сад – Загреб – Љубљана. То су градови који су битни. То су неке тачке мог одрастања и мени та београдска сцена осамдесетих година, од музичке до књижевне исто тако била фамилијарна као да сам био и формално овде. Знаш, имаш људе који су стварно дошли у Београд деведесет и прве, па си онда морао да им објашњаваш где је Славија, где је Кalemegdan... Ја никад нисам имао ту врсту осећања физичког дошљаштва јер је географија Београда, и она буквальна и она духовна, нешто што је мени уписано, све време.

Playboy: Значи, осећајте се Београђанином?

Панчић: Осећам се Београђанином, али се не осећам Београђанином од оне локал-патриотске сорте професионалних Београђанина. Београђанин, односно Земунац, то је просто један од мојих идентитета. Исто тако ја сам Новосађанин и Војвођанин, исто тако сам човек који је одрастао у Загребу и то је битан део муг идентитета. Био сам јако фамилијаран и с оном такозваном „словеначком алтернативном сценом“, стицајем окол-

ности говорим словеначки, значи осећам се, на неки начин, и припадником тога. Имам више тих неких идентитета, београдски је само један од њих.

Playboy: Да ли можемо да кажемо да је мозда београдски ваш најјачи идентитет када се гледа урбана целина у којој сте највише, у којој се најудобније осећате?

Панчић: Ако бих удобност ставио као критеријум, онда не. Ја се најудобније осећам у Новом Саду, то је град који интимно највише волим. Приватно бих заправо волео да кажем да је то Загреб јер сам у њему одрастао, кључне године одрастања провео, и све оно што се човеку лепо деси први пут десило ми се тамо. Али у неком онако чисто интимном смислу, ја заправо Нови Сад доживљавам као град који је мени страшно важан. Цео Нови Сад, који ипак није баш толико мали град, доживљавам као неку врсту неке моје дневне собе, осећам се потпуно домаћински, опуштено у Новом Саду. С Београдом ипак постоји једна врста тензије, једног узјамног *love-hate relationshipa*. Постоје места у Београду и постоје људи у Београду каквих нема нигде другде у најпозитивнијем могућем смислу и то је Београд који ја обожавам; ако је Београд Кинотека, ако је Београд СКЦ из неких давних дана, ако је Београд Дом омладине, ако је то Атеље, ако су то новинске редакције... То је Београд који ја обожавам, али Београд у оном смислу нешто као урбана целина, ја нисам претерано заљубљен у то.

Playboy: Да ли вам се икад десило у иједној

од урбаних или било каквих других целина да вас неко нападне?

Панчић: (Смех)

Playboy: Осим код нас?

Панчић: Наравно да ми се није десило нигде...

Playboy: Макар и вербално?

Панчић: Не, није чак ни вербално. Ако се добро сећам. Не рачунам оне чувене анегдоте типа Аранђеловца и слично с Пешчаником. Заиста се не сећам да ми је негде неко чак и ружну реч упутио, без обзира на северно, источно, јужно или западно од

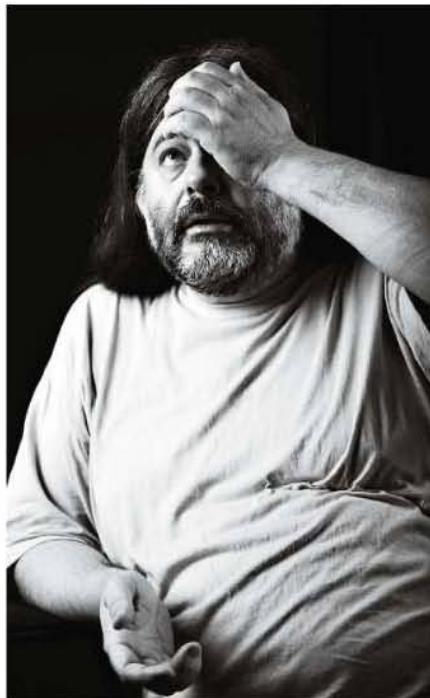
Људи који мисле да физичким насиљем могу да решавају ствари, а да при томе нису лично нападнути, него они нападају, напростио су болесници

Београда, стварно не могу да се сетимничега таквог, доживљавао сам само лепе ствари. Наравно, да се разумемо, и у Београду сам далеко, далеко, далеко више доживљавао лепих него ружних ствари, да сад не испадне како нешто пљујем. Заправо, и у Београду, главнина сусрета које имам с људима што имају потребу да реагују на мене и на оно што радим веома је пријатна и најпозитивнија могућа.

Playboy: Да ли је бити нападнут због оног што радиш у граду у коме живиш доволно да ти сјебе цео живот у том граду и да те заправо натера да размишљаш шта ћеш ти у ствари овде?

Панчић: Па, ја се надам да је чедовољно да ти сјебе цео живот, али је у сваком случају доволно да ти загорча живот и да почнеш да на неки начин преиспитујеш властите моделе живљења у једној средини. Ја сам у том смислу увек био лак плен јер сам човек

који живи апсолутно слободно и апсолутно незаштићено, пошто сам мирне савести и, с друге стране, човек који живи искључиво од свог рада, што значи мање или више бедно. Немам ни паре, ни нека бесна кола, ни телохранитеље, нити живим у неком ексклузивном делу града, напротив. Дакле, ја сам неко кога је свакога дана могуће видети по свим могућим улицама, градским превозима и сличним местима и у сваком могућем смислу сам изложен и то је једини начин на који ја пристајем да живим у било којем граду. Мени је незамисливо у неком граду живети

У неком политичком смислу нисам носталгичар, а на неком личном нивоу апсолутно сам носталгичар за оним што је било јуће ујутру, а камоли за нечим што је било пре двадесет година

физички одвојен од његове свакодневице, од његове стварности. Ако не могу да идем на пијацу, ако не могу да идем на аутобус, онда то није град за мене. Ја никад нисам имао ту врсту осећања према Београду и најдам се да је нећу развити ни сада, само због нека два мајмуна.

Playboy: А кад живот на крају пошаље та два мајмуна да вас ударе штанглом по глави и покажу вам где живите и шта може у ствари да се деси? Мени се чини да сте ви заправо колатерална штета овог у чemu се сви налазе.

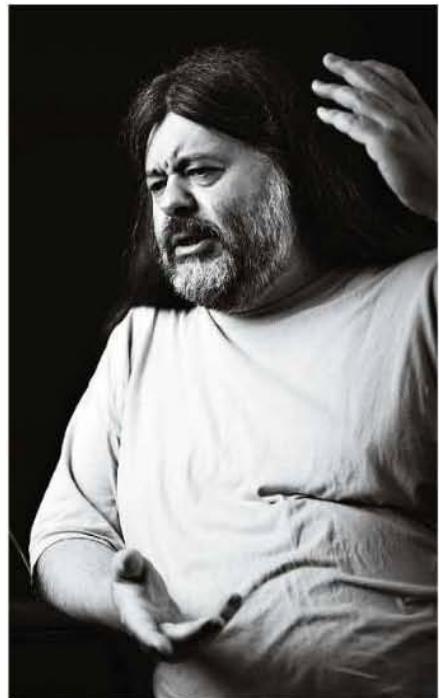
Панчић: Па, то је вероватно тачно, с тим да мени моја глава није колатерална, тако да мени то није никаква утеша, јер опет сам ја тај који је то фасовао, а не неко други...

Playboy: ...А не ја (смех).

Панчић: ...На пример. Ево, шта теби фали? (смех) Али, на крају крајева, ако се надовежем на ово твоје питање од малопре, заправо мислим да то није никаква дилема ни за

мене, ни за некакве мајмуне; то је питање сваког града за себе, да он то рашисти са собом, да ли је то средина у којој људи као ја треба да се осећају добро или је то средина у којој људи као нека два мајмуна са штанглом треба да се осећају добро. Дакле, то није питање за мене. Ја о томе немам шта да кажем! То је питање за овај град, за ову земљу, за људе који овде живе, за људе који у овој земљи имају неку моби.

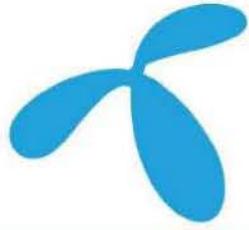
Playboy: Па, ја вас питам, као део овог града и као део јавне савести ове земље. Нисам сигуран колико су се нападачи осећали

Нису проблем два лика са штанглом, него они који седе код куће у папучама и јебу кеву преко интернета, наравно анонимно, и говоре па да, он је то и заслужио, требало гаје и раније

добро у било ком тренутку. Мени овако, када са стране гледам ту гомилу ненормалне деце, изгледа као да они имају помешан осећај одговорности да нешто треба да ураде са осећајем да не знају шта ће од беса са собом.

Панчић: Да, али њихов бес заиста није мој проблем. Они су га учинили мојим проблемом против моје воље, јер ја с тим бесом немам ништа. Нека они изволе да га адресирају на некакву сувислу адресу иначе су напростио кретени. Ја не могу да одговарам за све кретене овог света, просто немам тих капацитета и немам тих моби да ја сад сваког појединца, једног по једног, учим реду и да га учим ко му је крив за то што му је живот сјебан и тако даље, да му објашњавам да му нисам ја крив за то, и тако даље. Мислим, на крају крајева, ко је мене или тебе учио када смо имали по 17, 18, 19 година? Па могли смо и ми да идемо около и да бијемо људе. Јесте, сад можеш да кажеш: али ја сам

telenor

KONTAKT

VEĆ GODINU DANA SA VAMA

Za proteklih godinu dana na našim stranicama upoznali ste se s izuzetnim ljudima, putovali u daleke zemlje, čitali o najnovijim muzičkim izdanjima, filmskim hitovima i aktuelnim kulturnim dešavanjima. I ubuduće nastavljamo u istom ritmu...

OSTANIMO U KONTAKTU

Potražite svoj besplatni primerak u svim Telenor prodavnicama tokom septembra

одрастао у другачијем времену. Пази, молим те, у сваком времену, поготово кад имаш 18 година, наћи ћеш довољно разлога да будеш бесан и довољно разлога да неког идеш да бијеш, само ако си формиран на тој врсти вредности, ти ћеш увек наћи разлога. Чекај, и у време кад сам ја имао 18 година, ми смо долазили у ситуацију да се кријемо од неких наших вршњака који су били у фазону да бију панкере, да бију хипике, да бију, знаш, увек имаш неку екипу која мисли да им је неко крив за све. У наше време то су били панкери, хипици, сад су то педери, издајници српства, чекићства, разумеш, увек постоје неки обележени људи који су сад за нешто криви. Ало!

Playboy: Ја бих волео да овај инцидент посматрам као нешто што кипи испод тог лонџа и што је почело да искаче и мислим да то искаче већ дуже време. Не бих волео да на нека два дрипца гледам као на неки изузетак, као њих двојица су били бесни. Глупо ми је да се враћам у Коштуничино време и да гледам у њих као у некога ко је инструиран од Државне безбедности. Мозао бих да нађем неки момент у који бих их сместио. То је сад неки социолошки моменат.

Панчић: Па, види, ја ниједног тренутка нијам мислио да сад неки ЏБ, и то у овом садашњем времену, нема другог посла него да мене около гања, да унајмљује неког да лупа мене по глави. То су глупости. О овом режиму можеш да кажеш свашта лоше, али баш да Тадић и екипа немају другог посла него бију новинаре, мислим то је реално гледано бесмислица. Али проблем је у томе што се овде одржава атмосфера тог неког квазипатриотског лудила. Увек постоји неки повод. Сад је повод то око Косова, увек има нешто јеботе. Била Хрватска, па Босна...

Playboy: ...а било је и гориз временена. Увек се враћам на овај момент када је била проглашена независност Косова, када су крадене патике по бутицима, зато ми је ово поражавајуће.

Панчић: Пази, немој мислити да је ово први пут. Дакле, доживљавао сам ја и раније тако неке непријатности од те врсте манијака, али то није било тако драстично. То се сводило на неке вербалне упадице, једном и на једну врсту физичког напада, али далеко блажег од овог. Често је то било повезивано управо с тако неким моментима, рецимо 17. март 2004. Увек има тога нечега кад прокључча крв, па траже првог дежурног кривца, али да ли је сад то, не знам. Знаш, за време Милошевића на један начин, за време Коштунице на други, и они су мало осећали да су неки њихови на власти, па ваљда ће то они некако средити, не треба сад свако појединачно да их брани, јелте, а сада немају тај осећај. Сад имају осећај да морају то лично јер, боже мој, ионако су издајници на власти. Мислим, покушавам да се лоцирам на ту врсту ума.

Знаш, шта ту може бити размер? Не знам. Али, право да ти кажем, мени су та нека два, не знам, навијача, или клерофашиста или скинса много мање занимљиви. Нису мене шокирала та два клинца, мене шокира и поражава и не знам више коју реч да употребим, анонимна маса болесника по разним форумима. Знаш, нису проблем два лика која ће ићи са штангом около, него они који седе код куће у папучама и јебу кеву преко интернета, наравно анонимно, и говоре: па да, па он је то и заслужио, треба тако, требало га је и раније; е та врста малограђанске, одвратне, кукавичке мржње усмерене према некоме ко је изложен јавно, то је оно што је много страшније од било кога ко са штанглом иде около по улици. Страшно је знати да живиш међу таквим људима. То је нешто много горе од оних који непосредно упражњавају физичко насиље, али који су, ако ништа друго, спремни да за то и да одговарају. Они су много мање одвратни од ових ликова који седе код куће и серу и, морам да нагласим, јер овде човек све мора да нагласи, јер овде јавност има памћење, јеботе, у трајању од пет секунди; ја ово не говорим зато што је мене неко напао, ја то говорим све време. Моја прва колумна после 5. октобра 2000. у Времену била је посвећена премлаћивању Драгољуба Милановића и Комракова. Сад, ти можеш да мислиш шта ја мислим о Драгољубу Милановићу и Комракову, али било ми је одвратно да један нови поредак, за који сам се и ја залагао, почне тиме да ти људи буду премлаћени. Они су за мене криминалци, треба да одговарају пред законом, али не да иде руља да их линчuje. Када су Вељу Илић, о којем, такође, знаш добро шта мислим,

напали недавно на улици, ја сам написао да је то одвратно и да не постоји начин да се то релативизује. По систему "па и Веља је друге", не знам шта је све Веља говорио, јебе ми се шта је Веља говорио, јебе ми се какав је Веља. Нико нема права да човека види на улици, па га напада, зато што му је антипатичан. Дакле, агресија је проблем, не само кад се дешава теби, агресија је проблем увек. Људи који мисле да физичким насиљем могу да решавају ствари, а да при томе нису лично нападнути, него они нападају, напротив, су болесници.

Playboy: Је ли вам се чини да у овом тренутку такав став постаје све више утопија, чак и за западно друштво, и да се све више сужава број земаља у којима је такво друштво могуће. Такав ниво размишљања је могућ, чини ми се, у Скандинавији.

Панчић: Па, знаш шта, не знам да ли је тако. Мислим да се ипак у добром делу такозваног развијеног света у том смислу и даље живи сасвим ОК. Знаш, неке ствари се код нас мало пренадувавају. Као они чувени немири у париским предграђима и слично; знаш, чинило се као да ће цео Париз изгорети, а заправо је град Париз, онај у ужем смислу, живео најнормалније све време. Мада, постоје свакаква времена и по маргинама развијених друштава, али бојим се да нема баш претеране везе с оним што се код нас дешава. Код нас се дешавају озбиљни ломови који су у самој сржи друштва. Знаш, јеботе, ти имаш друштво у коме министру полиције може било ко да прети и да каже, не знам, сина ћу да ти скењам, разумеш?

Playboy: Мислим да постоји једна обратно пропорцијална сличност између дивљих клинаца. Не можемо очекивати да ће у једној Немачкој или Француској или Великој Британији доћи до неког великог слома, али постоје те државе које су увек биле негде на ивици комунизма, које су патиле од деснице и војних хунти, пре свега Грчка, па Шпанија, Португалија, Италија... Сви ти покрети постају све радикалнији и агресивнији, колико год можда неком одавде изгледају симпатичније, јер су они левица. Некако су ми исти наши десничари и екстремни левићари преко.

Панчић: Па, како да не. Убили су скоро новинара у Грчкој. То су друштва у којима није било тог такозваног једнопартијског комунизма, па они имају традицију те екстремне левице, овде напротив не постоји екстремна левица, већ си имао педесет година владавине некаквих комуниста, што год то значило, и онда немаш ту традицију. Овде имаш традицију искључиво екстремне деснице, али у основи, све су то јако слични феномени. Јер своде се на мржњу, нетolerанцију и насиље. Знаш, када те неко бије, или те убије, теби је потпуно свеједно да ли он то ради тебе у име светске револуције или ти то ради

WEEKEND

MEDIA FESTIVAL

2010

A
ADRIS
grupa
GENERALNI POKROVITELJ

Rovinj, 23. - 25. 09. 2010.

www.weekendmediafestival.com

у име више аријевске расе или нечег трећег, теби је исто.

Playboy: Мени, у ствари, највише изгледа као да се оне главне битке свуда бију због лове и занима ме да ли мислите да ће еврозона опстати; како ће Европска унија поднети ово, што мени изгледа као један резултат жешћег америчког и мањим делом немачког мешетарења по берзама?

Панчић: О, то треба да питаš Славоја Жижека...

Playboy: Наравно, али хтео блх, уместо Славоја, Теофила и један интуитивни осећај шта ће се десити.

Панчић: Пази, стварно немам везе с економијом, нити ме уопште та проблематика занима, осим на оном нивоу на коме занима свакога, разуме се, али мислим да развијен свет увек нађе начина да му буде добро, па ће наћи и овог пута. Ја се у том смислу ништа не бринем, чак ни за Грчку, Италију, а камоли за земље као што су Сједињене Државе, Немачка, Француска или Велика Британија. Мислим да ту на крају увек дође до неке врсте хармонизације интереса и до расподеле сфера, знаш како то иде. Ја се само, као поштени српски патриота, што сам целог свог живота био, бринем хоће ли Србија успети да нађе начин да углави неки свој мали интерес у свему томе, и да она живи, па нек имамо ми проблеме, не постоје земље без проблема, хајде да наши проблеми буду слични данским проблемима, па ако не могу баш дански, ајде нек буду слични, не знам, јеботе, чешким...

Playboy: ... грчким... (смех)

Панчић: Па не бих ја баш грчке проблеме, хајде да узмемо чешке проблеме, пољске проблеме, знаш оно, то су земље неког европског Истока, словенске земље, екс-комунистичке земље, имамо ми сличности. Дај ми те проблеме. Немој да ми српски проблеми из деведесетих трају вечно. Читави животи нам прођу у тим балканским проблемима деведесетих и њиховим реперкусијама. Знаш, мени је смешно кад ови противници европизације Србије говоре: па ти мислиш да је Европа идила... Па, наравно да не мислим, уопште није реч о томе; не ради се о томе да је то неки рај на земљи, али то је нешто што је најмане лоше што постоји. Дај прво достигни тај ниво, па га онда пљуј.

Playboy: Како вам се, у том контексту, допада Ивица Дачић као министар полиције? (смех)

Панчић: Е, сада ти мене питаши шта ја теби сад да кажем?

Playboy: Мене баш занима...

Панчић: Што каже један мој пријатељ: "Види, Ивица је нашао баш на твом примеру да заблести." Знаш, и сад, шта ја да ти кажем? Како сад ја да ти кажем...

Playboy: Океј. Хајде да замисlimo да се ваш пример није десио...

Панчић: (прекида питање) Не, ево, без зеза-

ња, могу да ти кажем оно што сам, уосталом и писао у разним варијантама. Не гледам сад Ивицу Дачића као министра полиције, јер о томе не знам ништа посебно, знам да ликови који се тиме баве сматрају да он то добро ради, али, ако гледаш Ивицу Дачића као политичара, као оно што он јесте превасходно, о њему сам увек мислио све најгоре и постоје десетине, стотине текстова у којима сам га најстрашније пљувао и немам потребе да биљо шта од тога повучем. Међутим, ако човек гледа живот, свет и људе широм отворених очију, мора приметити и ако неко почне да ради нешто што је другачије од онога што је радио. Дакле, Ивица Дачић је један од оних ликова који су сад нешто искорачили у нешто ново. И сад, ја могу да проведем следећих педесет година говорећи: ћубре једно, пиздо, говно, знам ја тебе, ко си и шта си и шта си све радио и говорио... Али мени је боље што је човек који је председник једне битне партије ту своју партију одгурao од оних најгорих ствари из деведесетих. Не зато што он је он постао диван човек. Он је млад човек, треба живети још, не знам, 20, 30, 40 година, бити некакав битан фактор у некаквој будућој Србији. Значи, он је то негде померио, хоће да буде у тој Јебеној социјалистичкој интернационали, хоће да буде ово-ноно, хоће да сутра можда буде неки фактор у Бриселу или већ негде и он је на тај начин, штитећи свој интерес, можда урадио нешто добро и за тебе и за мене.

Playboy: Мени се надовезује следеће питање: како вам се свиђа Чедомир Јовановић као вођа парламентарне странке?

Панчић: Па ја мислим да је супер што је Чедомир Јовановић вођа парламентарне странке.

Playboy: Како вам се свиђа како то ради?

Панчић: Сад ћу ти рећи. Дакле, пре свега је супер што је ЛДП као такав парламентарна странка, јер сматрам да је важно да та врста политичког размишљања буде заступљена. Ми то нисмо никад успели да истерамо, ни деведесетих година. Имао си Грађански савез, који је био најквалитетнија странка која је икад постојала у посткомунистичкој Србији. Али ни они нису могли самостално; Грађански савез је могао нешто кад се ушлепао уз Демократску странку или уз СПО, али никад самостално није успео да уђе у парламент. ЛДП је то успео. Дакле, ЛДП је успео да као самостална политичка снага под својим именом и презименом уђе у парламент, уђе у локалну власт, дакле да постане једна релевантна политичка снага, а да при томе, у оном идеолошком смислу, не чини неке битне уступке. Ја то поштујем и сматрам да је јако добро и да је јако здраво што се то десило. Ако је Чеда Јовановић за то заслужан, а не може да не буде, јер је он просто фронтмен, апсолутно то респектујем. И то ниједног тренутка није за мене спорно. Е, сад, друга је ствар што бих на неком микронивоу могао да дам милион замерки овоме или ономе у вези са ЛДП-ом, то сам много пута и радио и због тога сам зарадио неке имбцилне огавне етикете од неких људи из ЛДП-а, којих се и сами ЛДП-овци стиде и говоре: немој то озбиљно да схваташ и тако даље; али, добро, и то је део мог послла. Знаш оно, кад радиш поштено, онда ће чак и твоји такозвани идеолошки истомишљеници пре или касније почети да те пљују.

Playboy: Треће питање у овом низу је: како вам се допада Тадић као председник државе Србије?

Панчић: Знаш шта је проблем с Тадићем? Имали смо велику полемику када су били последњи председнички избори. Била је та такозвана радикална фракција грађанске десне, не, не десне, него, како се зове, друге Србије (смех) – уопште их не памтим више, јеботе – и друга и трећа и седма офанзива (смех), дакле та фракција је говорила да треба гласати за Чеду Јовановића и, ако Чеда не иде у други круг, онда ништа. Е, то је наш представник и ако нема Чеде, јебе се нама, отприлике као на светском првенству у фудбалу: ако екипа за коју ти навијаш испадне у осмини финала, не занима те шта ће бити даље. Али ја не могу тако да размишљам. Ја хоћу да имам свог представника и у четвртини финала, и у полуфиналу, и у финалу, волим за неког да навијам. Тако и ово. Ја сам био од оних који су сматрали да вреди гласати за Тадића, јавно сам рекао да ћу гласати у другом кругу за Тадића, без обзира на све моје резерве према његовој политици, на све што нас раздваја, да опет сматрам да ја као грађанин треба да бира姆 између Бориса Тадића и Томислава Николића, да је потпуно инфантилно да кажем: е боли ме курац.

Prvi požubac iznova, iznova i iznova

Ma kako
vam se činilo,
Alchajmer
nikada nije
simpatičan.

CENTAR ZA POREMEĆAJE
PAMĆENJA I DEMENCIJE

NEUROLOŠKA KLINIKA
Doktora Subotića 6
Beograd
011 365 01 05

ИНТЕРВЈУ

Поготово у оно време када је Тома Николић још био радикал, имали смо ситуацију у којој ће земљом владати или Шешељ преко Томе Николића или Борис Тадић. И сад ја да кажем да ми је то исто! Па није ми исто, нисам деген да ми буде исто! Не може ми бити исто. Дакле, у том смислу сматрао сам да је Борис Тадић једноставно једна нормалнија и цивилизованија опција. Када је дошло до тога да Борис Тадић јесте изабрани председник земље, тог тренутка ја крећем да га критикујем. Али, дај да прво нешто елементарно као грађани обавимо, да немамо најгоре политичке екстремисте да нам владају земљом. Дакле, Борис Тадић је представник онога што је сад нека врста мејнстрима у Србији. Тадић мени није близак. Ја могу да га критикујем на милион начина, али, опет, вишеволим да је Србија толико еволуирала, да је данас у Србији мејнстрим Борис Тадић, јер је, рецимо, пре 15 година мејнстрим у Србији био Мирко Марјановић. Па, извини молим те, постоји извесна цивилизацијска разлика, ако ништа друго, између Мирка Марјановића као метафоре и Бориса Тадића.

Playboy: Ја бих се само вратио на један та-коће цивилизацијски моменат. То је 12. март 2003. и баш ме занима какво је ваше мишљење о томе ко је политички инспиратор убиства премијера Зорана Ђинђића? Данас се то тако каже. Изразио сам се речником из вести 992, али ме баш занима...

Панчић: И сад би ја требало да ти кажем Војислав Коштунића и да онда сви будемо срећни (смех).

Playboy: Не, не, ја на нешто друго циљам, али...

Панчић: Не, не. Ја уопште не мислим да постоји политички инспиратор у том букальному смислу. Да је сад неки политичар организовао атентат на Зорана Ђинђића, у то не верујем. Напросто не верујем у то, није се десило ништа што би ме убедило у ту варијанту, али да постоје људи који су и те како политички профитирали од случаја Зорана Ђинђића, то је тако јасно...

Playboy: Мало ко није профитирао...

Панчић: Да, мало ко није профитирао. На крају крајева, никада Војислав Коштунић не би био председник владе ове земље да није било атентата на Зорана Ђинђића...

Playboy: Ја мислим ни Тадић председник ове земље...

Панчић: ...а не би био ни Тадић председник, по дифолту...

Playboy: Па ни Чеда Јовановић председник парламентарне странке...

Панчић: Па наравно, зато што не би ни имао своју партију. Дакле, то се садшири у концентричним круговима, али је чињеница да постоје људи који су просто директно из тога профитирали, напросто се отворила могућност за њихову опцију која је била суштински различита од Ђинђића. Ту мислим, пре свега, на Коштунићу и на ту

екипу око њега. Значи, они су просто могли да понуде један алтернативни модел и у томе су нажалост успели. Имали смо изборе неколико месеци после Ђинђићеве смрти, имали смо следећих неколико година потпуно бесмисленог застоја било каквог развоја Србије и то је оно што ће нас клати још јако дуже. Дакле, у том смислу, постоје политички профитери, али не мислим да постоје инспиратори. Мало ми то звучи као једна од оних теорија завере, а ја их никад нисам волео. Теорије завере су овде национални спорт. Често се код нас поједностављено мисли да су теорије завере нешто од чега пате само десничари, само националисти. То уопште није тачно. Ја сам слушао многе левичаре, либерале, мондијалисте, не знам како се све назива та екипа, који исто имају неке своje фантастичне теорије завере. Као што ће ти овај рећи да је Пера, Жика, Лаза агент ЦИА, тако ће ти ови говорити: он је бре руски човек или ради за УДБУ... То је та врста менталне болештине где заправо све што ниси ти и нешто теби блиско аутоматски проглашаваш за нешто што је неаутентично.

Playboy: Има једна теорија завере која се мени посебно допада, а која испада из тих клишеа. То је она да су удруженим снагама бивши амерички амбасадор у Србији Вилијем Монтгомери и тадашњи амбасадор Велике Британије Чарлс Крафорд забранили хапшење Коштуниће у Сабљи. Како су пропалиле године, како сам почeo мало више економски да гледам на ствари, кад сам видео ко је зарадио паре на Коштуничиној власти у ствари, та теорија постала ми је занимљива. Изгубили смо Косово и Црну Гору, али неко је замлатио паре. Мене занима да ли је вама

та теорија завере подједнако занимљива као и мени?

Панчић: Ја је гледам искључиво као литературу. То је литература, то је поджанр Улога амбасадора у српској историји (смех). То је мени чиста литература.

Playboy: Значи мислите да овдашњи амбасадори, нарочито ти амерички, који су чувени као они који стварно владају овом земљом, немају ту врсту моћи?

Панчић: Људима је досадно. Овде се јако мало ради и онда људи тако седе и читају треш новине које имају објашњење за све. За све светске феномене. Зашто се Америци нису никад попели на Месец, зашто ово, зашто оно, ко је заправо убио Кенедија... И ово ти је исто део те приче. Па, сети се, рецимо, крајем деведесетих година омиљена теорија била је како је Милошевић заправо амерички човек, како су они нама њега инсталirали, ми јадни...

Playboy: А у ствари амерички човек је Ивица Дачић. (смех)

Панчић: Велике силе, наравно, имају своју улогу, преко амбасадора, али се то овде много мистификује, као што се све код нас мистификује. Напросто, људи траже једноставна објашњења, а проблем је у томе што је живот обично доста компликована појава, па се то односи и на политику и на све друго и ту има толико мотива, од финансијских, преко личних, па кад се све то склопи, добијеш политичку слику једне земље, али онда је људима то мало превише компликовано, неће да се замарају, него дај да ми кажемо да је Монтгомери или овај или онај све то закувао, а ми немамо везе с тим. Ја то читам искључиво као литературу.

Playboy: Како вам се чини ситуација у српским медијима сад и пре пет година?

Панчић: Пре пет година? 2005? Па, ја не видим ту неку суштинску разлику; мени се чини да је ситуација у медијима заправо перманентно са Петог октобра дosta слична. Наравно да постоје неке разлике, али у основи не видим неке битне промене у медијском пејсажу.

Playboy: Мени се у ствари чини да је у време Војислава Коштунића било некако више медијске слободе. Фали ми она права критика, фали пут до праве критике власти...

Панчић: Не, не, не! Теби уопште не фали права критика. Теби фали режим који се може критиковати на онај начин. А ти мислиш да ти фали критика. Не, него се не може критиковати нешто што није толико малигио на онај начин на који се критиковало оно. А ми смо навикили на ову врсту језика и на ову врсту оштрине и на ону врсту јебања кеве, па нам сад то фали. А мени нико не брани, нико ни у једном медију за који сам писао, говорио, нико ми није забрањивао да кажем о Тадићу или о не знам коме све најгоре што сам говорио о Коштунићи, него ја једноставно немам потребу да о Тадићу кажем све

SPORTSKO POPODNE

NEDELJA 14h

sa
Nevenom
Milutinović

EKSKLUSIVNO NA TELEVIZIJI KOŠAVA

ВЕНЕРИН ВОЛЕЈ

Не дешава се сваког месеца да имамо талентовану тенисерку на средњим страницама. Зато смо, уместо да овде пишемо све и свашта, овог пута одлучили мало да попрочамо с Каролином, пре свега о њеној каријери. Остало се сасвим лепо види на сликама.

Playboy: Откад тренирате тенис?

Каролина: Почела сам са четири године, и то на тениском зиду у тениском клубу ЗМ.

Playboy: Је л'било тешко?

Каролина: Ударала сам лоптицом о зид и по 10-12 сати дневно. Тениски зид ми је био друга кућа, ту су ме сви волели. Онда

су ме спазили и почели да причају како сам чудо од детета.

Playboy: Шта се онда десило?

Каролина: Водили су ме на државно првенство за такмичаре до 12 година. Без дана тренинга на тениском терену.

Playboy: Јесте се уплашили?

Каролина: Дошла сам до финала. Одигравају се први сет и замолила сам да дођем сутра јер ми је било вруће и била сам гладна. Поншто је то било немогуће, мама ме је питала да ли ћу да играм даље или да предам. Добила сам сет са 6:1, и то против првог носиоца. И предала сам.

Playboy: А онда сте постали још веће чудо.

Каролина: Са осам година сам почела редовно да играм турнире и била државни првак у свим конкуренцијама. Са девет година постајем члан тениске репрезентације. Са 13 година освајам свих седам турнира по Европи 1. и 2. категорије у синглу и дублу. Затим добијам позив и за незванично светско првенство које се одиграва у Америци на академији Ника Болитијерија.

Playboy: Како сте прошли тамо?

Каролина: Освојила сам микс дубл, та титула и данас стоји у академији. Убрзо затим добијам позив за Беч, добијам wild card за професионални WTA турнир у Линцу и тако почиње моја професионална каријера.

После одлазим у академију Ника Болитије-рија у Бушелу. Ту 2006. повређујем ахилову тетиву на тренингу. Правим паузу од три месеци, губим све спонзоре. Ипак, 2006. долазим на WTA листу као 480. у синглу и 426. у дублу. Сналазим се за новац, оним што зарадим на турниру плаћам следећи турнир. У септембру те године добијам позвив из Ролан Гароса да тренирам у том клубу. Није ми одобрена виза на дужи период, иако су из клуба све покушавали.

Playboy: Ипак, наставили сте да напредујете.

Каролина: Тада сам већ била 386. у синглу и 202. у дублу и у јулу 2007. добијам по-

зив за Head академију, али почетком 2008. идем на операцију колена и правим паузу од годину дана.

Playboy: Какав је ваш досадашњи такмичарски скор?

Каролина: Освојила сам 18 титула у дублу у професионалној каријери, а у синглу имам три титуле.

Playboy: Нећете предати тај, најважнији животни меч?

Каролина: Тенис волим највише на свету, то је моја највећа љубав. Свиђа ми се и да будем модел јер лепо изгледам, а сликање за Playboy сматрам уметношћу. Женско тело за мене уметност!

PLAYBOY СЕПТЕМБАР ДЕВОЈКА МЕСЕЦА

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: Каролина Јовановић **МЕСТО РОЂЕЊА:** Ниш **ДАТУМ РОЂЕЊА:** 13.2.1988. **ВИСИНА:** 1,83 **ТЕЖИНА:** 69 кг **ГРУДИ:** 95 цм **СТРУК:** 75 цм **БОЈА ОЧИЈУ:** Кестењаста **ЗАНИМАЊЕ:** Професионални спортиста **ХОБИ:** Кошарка, фудбал, бокс, цртање, музика, читање **ОБОЖАВА:** Животиње, уметност и све што је везано за моду **МУЗИКА:** R&B, хип-хоп, поп **ФИЛМ:** Twilight (гледала сам и прочитала књиге сто пута) **КЊИГА:** Twilight (сви делови), Плавуша са ставом, Леонардо да Винчи (седам корака до генијалности) и Само буди овде и Зашто те волим (француски бестселер, Гијом Мусо) **ПРЕДСТАВА:** Госпођа министарка, Laјање на звезде... **ЦИТАТ:** "Волети значи пазити на самођу другог, никада је не испуњавајући, чак и не препознавајући". "Спори смо када треба да поверијемо у оно што нам наноси бол". "Најбоље ствари у животу прођу јер прво говоримо још је рано, а затим сувише је касно".

Фото: Ненад Марјановић
Стилиста: Ана Зарубица
Шминка: Марија Јовановић
Фризура: Алекса LAVIE
Асистенти фотографа: Влада Јевић,
Мина Шаренац, Уна Сенић

ВИЦЕМАНИЈАК

ЗЕМУНСКО ЂОШЕ

Ставио Хитлер Земунце у гасну комору и пусти гас на средње. Иде гас кад оно се чује из коморе: "НАПРЕД ЗЕМУН!!! Пусти он на још јаче кад оно опет: "НАПРЕД ЗЕМУН! Пусти он на најјаче кад оно опет: "НАПРЕД ЗЕМУН!!! По гледа он кроз прозорче кад чујеш једног Земунца: "Матори, докле више овај сузавац, дај мурвију да се пегламо!"

Вози Земунац BMW-а 200 на сат. Изненада створе се испред њега запрежна кола па се он жестоко забоде у њих. Издаје мунзе из олупине и види коња као се очајнички трза у локви крви. Извади прангију и звекне га да се не мучи. Кад зачује нешто с друге стране пута и види разваљеног сељака како скакуће на једној нози, док раме придржава руком и весело се дере:

- Није ми ништа, није ми ништа!

П родаје Цига спреј за бубашвабе и прилази му човек и пита за цену. Цига каже: - Хиљаду динара. Ђовек пита: - А како то ради?

- Па пратиш бубашвабу, пратиш, пратиш, онда је у'ватиш и прснеш јој спреј у очи.

- Али кад сам је већ ухватио, зашто је одмах не бих зглизио?

- Па мож' и тако...

Д ошао нови млади поп у сеоску цркву. Старешина цркве га саветује:

- Кад ти дође девојка и каже да се љубила с момком, то је два пута Оченаш, ако су спавали... три пута, ако су имали орални секс... четири пута.

Следећег дана долази девсјака у цркву

на исповед: - Оче, грешила сам!

- Бог је милостив, он прашта, реци о чему је реч?

- Синоћ сам се љубила с момком.

- Двалупут Оченаш и Бог ће ти опрости.

- Али то није све, и водили смо љубав.

- Трипут Оченаш и Бог ће ти опрости.

- Није ни то све, имали смо орални секс.

- Уф, четири пута Оченаш и Бог ће ти опрости.

- Није ни то све, имали смо анални секс!

Поп не знајући шта сад примети црквене дечаке како пролазе поред исповедаонице и излети да их приупита:

- Знате ли ви шта даје старешина за анални секс?

- Некад милку, некад сникерс, како кад...

С еде на клупи у парку младић и девојка. У неко доба крену да се љубе и мазе. После неколико тренутака младићева глава се нађе у девојчином међуножју. Она проговори:

- Марко, скини наочаре, поцепаћеш ми хулахопке!

После неколико секунди чује се опет девојка, овог пута веома бесно:

- МАРКО! Стави наочаре, лижеш клупу!!!

К ује Едипов син заверу против њега. Едип то сазна па му каже:

- Зар и ти сине, брате?

И ду две плавуше улицом и каже једна: - Ух, све подригујем на рибу!

А друга ће: - Попиј мало киселе воде да подригујеш на уста.

У лази Циганка Милева у ординацију психолога без куцања и одмах с вра-

та га пита:

- Докторе да ми кажеш је л' нормално то што ми син напоље у песак и блато, сваки дан прави куће и колачи?

- Па, то је сасвим убичајено...

- И ја тако мислим. Ал' његова жена зато 'оће да се разводи!

У трамвају, прилази један мушкарац другом и каже му:

- Је'о сам ти жену – и оде.

Сутрадан исто.

Када се то дододило и трећи дан, мушкарац дошао на посао, назове жену и исприча јој узбуђеним гласом шта му се већ више дана догађа у трамвају.

- Ма пусти идиста, немој да се нервираш, најпаметније је да га игноришеш па ће престати.

Сутрадан опет у трамвају прилази му исти фрајер и каже: - Е тужибабо једна!

Ч овек долази код доктора да узме медицински тест своје жене Марије. Болничарка га смркнуто дочекује:

- Жао нам је, али је дошло до збрке између теста ваше жене и друге жене са истим именом, па сад не знамо који тест иде уз коју Марију. Искрено речено, не знамо да ли је стање лоше или још горе.

- Па како то? Шта показују тестови? - човек је тотално збуњен.

- Један тест показује Алцхајмера, а други сиду, па не знамо која од чега болује.

- Па шта да радим?

- Доктор вам препоручује да одведете своју жену у центар града и тамо је оставите, па ако сама дође кући, ни у ком случају немојте са њом имати сексуални однос.

"Речијте гостите вљачу кинеске хране да не уједам..."

ВАЊА УДОВИЧИЋ

Капитен наше најтрофејније репрезентације, двоструки светски, европски и клупски првак Европе, поред Ђоковића један од најпопуларнијих спортиста у Србији, примећује много тога поремећеног код нас и истиче да праве вредности пркосе правилима која данас владају у нашем друштву

Интервју: Александар Стојановић Фото: Радован Јањушевић

Капитен ватерполо репрезентације Србије Вања Удовичић је тренутно један од најпознатијих српских спортиста. Његове фотографије и текстови о њему чести су не само у новинама које се баве спортом већ и на страницама часописа који се баве другачијом врстом вести, или полувести, како год. Без обзира на то, о њему се не зна ништа више од статистичких података, и то у ком је делу света. А ове године одлучио је да одбије да игра за репрезентацију Италије, због чега је остао без клуба, ове године дипломирао је, не на једном од fast brain food факултета где нико није пао испит, већ на Факултету организационих наука Универзитета у Београду. Међутим, о његовим по гледима на пријатељство, новац, телевизију, спорт... мало се зна.

П 1

Playboy: Зашто?

Удовичић: Сматрам да је све то ствар васпитања, да се човек понаша у складу с оним што је понео из куће. Не мислим да би било кога требало да занима мој приватан живот и да се зна шта ја радим у слободно време. Колико год је ова нација постала затупљена ријалити програмима у којима људи залазе у интиму других у мом случају то се не може догодити. Васпитање и праве вредности које су произашле из кућног одгајања пркосе правилима која у друштву преовлађују данас. Код нас је поремећена слика о јавним личностима. Деведесет процената оних који се сматрају цет-сетом не само да не заслужују да се о њима прича већ ни не спадају у ту групу. Ни себе не сма-

трам популарним у том смислу. Истина је да су мој статус и статус саиграча покривени многобројним медаљама које смо донели претходних година, али то је наш посао, то је нешто чиме се ми бавимо.

П 2

Playboy: Значи, никад не би учествовао у неком ријалитију, чак и ако би добио више новца него за годину дана у клубу?

Удовичић: За ту количину новца бих учествовао. Врло је важно колико донесеш новца кући јер мораš да се бринеш о по родици. Свако мора да гледа у своју будућност. Друга је ствар да ли бих могао да издржим и да ли бих могао да се уклопим; то не знам. Један од мотива био би и да покажем да људи нису толико изопачени какву слику стичемо на основу програма који се приказују у нашој земљи. Гледао сам много веће звезде у иностранству и много квалитетније особе које су учествовале у шоу програмима ове врсте а који су показали неке друге, праве вредности. Код нас такви програми имају за циљ да у доба кризе публика добије јефтину забаву која их краткотрајно чини срећним.

П 3

Playboy: Да ли мислиш да твој изглед до приноси твојој популарности?

Удовичић: Мислим да изгледам сасвим нормално.

П 4

Playboy: Ипак, теби су се дешавале неке, па можда и ненормалне ситуације. Многе де-

војке се представљају као да се забављају с тобом а једна је чак лажно изјавила да сте се верили... То је једна ситуација у којој си јавно демантовао неку гласину.

Удовичић: Жао ми је када људи покушавају да се докажу преко туђих леђа. Дешавале су ми се такве ствари... Жао ми је таквих особа које на тај начин покушавају да испуне свој циљ. Бавимо се јавним послом а свака ме даља има две стране. Уколико си успешан, често се дешава да људи желе да те врате на дно. С тим мораš да изађеш на крај. На крају, ту који изјављују такве ствари праве комедију од свог живота а не верујем да јавност може да поверује у такве тривијалне фикције.

П 5

Playboy: Без обзира на све успехе које си имао, на раскршћу си, можда сличном на каквом си био пре девет година, када си морао да одеш из Партизана јер клуб и није имао средстава за уговоре с најбољим седам-осам играча... Осам година касније, двоструки су светски, двоструки европски првак, двоструки клупски шампион Европе, безброј националних титула... а опет не знаш где ћеш играти следеће сезоне. Тачније, не играш више у Италији јер је њихов Савез тражио да прихватиш да играш за њихову репрезентацију, што си без размишљања одбио.

Удовичић: Ситуација није иста, првенствено због година у којима ми се то десило. Једно је када некоме ко има нашто више од 20 година кажеш да је без клуба, да је на улици, да мора да се сналази а друго је ка-

ОК, МОЖЕШ ДА ИМАШ КУЋУ С ДЕСЕТ СПАВАЋИХ СОБА, АЛИ ЈА СПАВАМ У ЈЕДНОЈ. НИСУ МИ ПОТРЕБНА ЧЕТИРИ АУТОМОБИЛА, ВОЗИМ САМО ЈЕДАН. ПО МЕНИ ЈЕ СКРОМНОСТ ВРЛИНА, И ВРЛО ЈЕ ТЕШКО НАЋИ СКРОМНОГ ЧОВЕКА

да неко од 28, ко има толико тога иза себе, није сигуран где ће сутра играти. Ово ми је био јако битан тренутак у животу. Не ве- рујем да би многи урадили очо што сам ја урадио. Не желим ни да се дичим тиме, нити да се хвалим, то је нешто што бих поново учинио, али да будем искрен, мислим да не би сви поступили као ја: не би сви стали уз своју домовину. Оваква ситуација може да те учини јачим и зрелијим. То су ствари које могу да га уздигну. Сматрам да имам довољно квалитета да не дођем у ситуацију да се једног дана питам шта би било да сам прихватио њихову понуду и уместо Србије одлучио да играм за Италију. Најтеже је било 2001, тада с Партизаном. Ово сада је успутни проблем.

П 6

Playboy: Која средина је највише утицала на тебе да сазриш; да ли је то баш Италија? **Удовичић:** Морам да кажем да сам највећи искорак у том смислу направио у Црној Гори. То је било моје прво осамостаљивање, после одласка из Партизана. Препуштен себи на доношење разних одлука када сам морао да се сналазим и преживљавам. Херцег Нови ми је много помогао... Сигурно да сам сазрео као играч, али и као човек. Сам менталитет тих људи, сам живот доле намећеши да мораши да се прилагодиш и да сазриш јер сматрам да су у неким стварима много сналажљивији, лукавији, препреде-

нији... него у Београду. Искуство које сам као човек и играч стекао у Херцег Новом не може се заменити ниједним другим.

П 7

Playboy: Питао сам тројицу момака с којима си одрастао да ми открију неку тајну о теби. Ништа. Слободан Никић, центар репрезентације и твој лугогодишњи цимер, рекао је: „Радиш интервју с Вањом? Потребно ти је нешто интересантно? Наравно да знам. Не, нећу ти рећи“.

Удовичић: Кроз спорт се стичу пријатељства за читав живот и колико год постојали сујета и завист, нека пријатељства остају довека. Сви смо ми повезани на неки начин, као пријатељи, као кумови, као саиграчи... Никада по мом мишљењу пријатељства не могу бити сломљена. Наравно да је добро поред себе имати некога ко у датом тренутку може да ти да савет. Неминовно је кроз спорт добити другу фамилију. Слободан Никић је на првом месту јер смо између остalog и кумови, али остale не бих помињао јер толико правих пријатељства постоји а не бих желео да помињући нека имена било кога повредим.

П 8

Playboy: Али Бобан ми је ипак одао „ону“ тајну... знаш коју... Больје да ти мени кажеш него да те кроз питање подсећам...

Удовичић: Сигуран сам да ниједан мој при-

јатељ не би рекао нешто због чега би се ка- сније кајао или мени науudio. Пријатељства постоје због повериња и искрености. Таква су моја пријатељства.

П 9

Playboy: Прича се да си исти откад си као дечак дошао на Бањицу. Да су једне од твојих најистакнутијих особина упорност и својеглавост...

Удовичић: То су особине свих врхунских спортиста. Нисам упознао ниједног који иза себе има невероватне светске резултате а да није такав. Само кроз једну такву врсту рада и залагања, кроз одлуке које доносиш, можеш да напредујеш. То је део мозаика који мораши имати да би био комплетан.

П 10

Playboy: Колико ти је у том мозаику о којем причаши значајна и диплома Београдског универзитета? Чак си рекао да има већу тежину од свих медаља које си досад освојио...

Удовичић: Убеђен сам у то да је факултетска диплома, поготово Београдског универзитета, моја највећа победа досад. То је био зацртан циљ, и мој лични и моје породице. Од старта сам био васпитаван да би то тако требало да буде. Моји родитељи су факултетски образовани и то је био нормалан след околности; рекао сам да је образовање на првом месту, чак и испред спорта.

Најбитније је оно што носимо у себи, оно што нам нико не може украсти. Сматрам да сам не само дипломом већ знањем које сам стекао на ФОН-у добио толико да нећу морати да бринем о својој егзистенцији. Зато апелујем на све младе људе, на све спортисте... да свако од њих да свој максимум, да се свако од њих покаже на оба плана. То знање које се стекне на факултету је диплома која стварно живота значи.

П 11

Playboy: Да ли је било ситуација када си хтео да одустанеш?

Удовичић: Дешавало ми се да се после неких утакмица док други славе ја спремам испит. Било је момената када сам хтео да одустанем због притиска утакмица, умора... или онда наступе пријатељи који ти кроз савет и подршку дају снагу да превазиђеш све. Све је ствар волење и хтења. Најтеже је било 2004. после вишемесечне паузе, када сам морао да се вратим учењу а изгубио сам ритам и контакт с колегама с факултета.

П 12

Playboy: То твоје хтење и воља је видљиво у свакој ситуацији, па чак и у необавезном делу после тренинга када с голманом Слободаном Сором остајеш и шутираш му на гол док победник добија, како вас двојица то кажете, „кока-колицу“...

Удовичић: Ха-ха... Имам увек мотив да победим, без обзира на то да ли играмо карте, јамб или било шта... Тако смо власпитани и само кроз неку такву жељу можемо да правимо успех. Са Сором играм сваки дан у „кока-колицу“ и засад је успешнији...

П 13

Playboy: Једна својевремено теби блиска особа тврди да си скроман; да се никада не размахујеш успесима, новцем, популарношћу...

Удовичић: Сматрам да је та особина нешто што се носи од куће. Верујем да је то врлина, али с друге стране, баш пре неки дан сам чуо да је скромност врлина глупих људи. Имао сам дебату на ту тему јер сматрам да је тешко да у данашње време човек остане нормалан и скроман. ОК, можеш да имаш кућу с десет спаваћих соба, али ја спавам у једној... Нису ми потребна четири аутомобила, возим само једач... По мени је скромност врлина, а врло је тешко наћи скромног човека.

П 14

Playboy: На твоя размишљања утицала је и љубав ка реци, која се јавила у претходним годинама. Опет контакт с водом.

Удовичић: Пријатељима и људима треба увек помагати. То је нешто чији сам значај схватио у претходне две-три године на ре-

ци... Колико је само живот другачији него на улици. На реци је опуштенije а људи су због те опуштености, због воде која их чини мирнијим, другачијег менталитета него људи са асфлата. Био сам искрено запањен када ти особе које никада у животу ниси видео, не због имена, већ због ситуације у којој се нађеш, који те ни не препознају – помогну... Они то зову правилом реке. То је заправо правило живота. Тешко је наћи искреног човека, с искреним намерама, и зато је то толико важно.

П 15

Playboy: Али ти си често био у ситуацији да оставаш без ичије помоћи...

Удовичић: Ако можеш да помогнеш, помози. Вратиће се на било који начин. Треба бити искрен према себи и само се сетити када му је била потребна помоћ, када није имао пријатеља да се посаветује, или да поприча с њим. То је најбитније, да људи међусобно помажу. Данас су више присутни завист и превара од доброте.

П 16

Playboy: У свим ситуацијама имао си помоћ породице... И невероватно си везан за фамилију.

Удовичић: Сматрам да је породица највећи ослонац. Не каже се за ћабе да су једино родитељи увек први и искрени пријатељи. Није лако дечака склонити са улице, предочити му праве вредности и, поврх свега, помоћи му да постане врхунски спортиста. Ја сам због тога захвалан својим родитељима. Свако вече су ме возили на тренинг, трошили три сата свог слободног времена... Наравно, то се од њих очекује, али не за борављам да сам хиљаду пута гледао оца или мајку како суботом и недељом устају у седам ујутро да ме возе на тренинг. То су детаљи који су у целокупној слици јако битни. Захвалан сам њима и целокупној фамилији што су увек стајали иза мене. Није лако издржати и подредити живот спортисти, а да се неко не увреди, професионалу.

П 17

Playboy: Планираш ли ти да ускоро оснујеш своју...

Удовичић: Данас је највеће благо имати здраву и нормалну породицу и свако се моли само да му породица буде здрава и нормална. Привилегија је имати децу, подићи децу на исправан начин. Желим да имам своју породицу, битно је да постоје међу нама поштовање и љубав, али и прави тренутак када се за то осећаш спремним и способним. Волео бих да имам што већу породицу јер мислим да је то у складу с мојим емоцијама и с свим оним што мислим да могу да им пружим. То је поготово важно у Србији, где годишње више људи

умире него што се рађа деце. То је у 21. веку недопустиво.

П 18

Playboy: Схваташ ли да си ти многој деци узор?

Удовичић: Искрено, до пре годину дана нисам то осећао. Али откако сам постао капитен, много већа је одговорност на мени и то морам да поштујем. Постављени су нови стандарди које морам да поштујем. Први пут сам осетио да сам некоме идол, да некоме дајем савет, помажем у покушају да се прилагоди и како би требало да се понаша у спорту или према другим људима. Какву слику стварамо о себи у базену, такву слику морамо да стварамо и ван њега. Само тако мора да се размишља.

П 19

Playboy: Зашто је ватерполо у том смислу важан за нашу земљу?

Удовичић: Ватерполо је једини спорт у којем је Србија и првак света, и првак Европе, и освајач светске лиге, и победник ФИНА купа и освајач медитеранских игара... Самим тим популарност је много већа. Ватерполо би требало да има своје место међу људима. С претходна четири такмичења донели смо четири злата. Људи кажу: колико злата смо освојили за своју домовину, државне резерве сваке земље биле би стабилне. Можда превише инсистирам, али морамо да шаљемо ту здраву слику, она мора бити позитивна.

П 20

Playboy: Има много лоших ствари које си поменуо у претходном делу разговора, али опет си оптимиста и, што остављају још јачи утисак, трудиш се да сам, личним примером промениш нешто око себе.

Удовичић: Када човек дође из иностранства у Србију, не види ниједан део недаћа у земљи. Уколико се удобиши, проведеш овде више времена, схваташ да је народ толико постао напаћен и толико поремећеног ума, па зажалиш што је све то тако. Мора да се нађе нешто позитивно у свему да би могао да наставиш да живиш и радиш. Није све у телевизији, није све у ријалити програмима, није све у трачевима... Постоји толико позитивних ствари. Ми смо имали припреме у Бањалуци и Нишу, то гостопримство које смо ми доживели мислим да нико није доживео. То је сјајан осећај. Свако од нас треба да нађе довољан мотив, да настави даље, да не дозволи да размишља црно, то је оно што нас укопава, то је оно што је главни проблем, ми смо навикли да имамо проблеме. Само је битно наћи светло у толикој тами која ти даје енергију, која ти даје могућност да живиш и да идеш напред. ■

у зондином гнезду

Екипа Playboyа се запутила по траговима мита непојмљиво скупе аутомобилске егзотике, именоване *Pagani Zonda*. Ово је прича о страсти, уметности, љубави, уживању, поновно оживљеној романтици, милионима евра и још којечему

Текст и фото: Матеј Грошель

УЖИВАЊЕ

Разјаснимо нешто на самом почетку. Вероватно ћа да ћете на неком путу, на целом свету, гледати *Paganijevig* суперспортисту готово је једнака главном добитку на лутрији. Скоро на граници могућег, ту и тамо се понеком осмехне срећа и бар за једва ухватљиви тренутак, док *Zonda* не нестане из (не)срећниковог видокруга, ужива у мажењу својих чула. Слух преплави оркестар бајковитих 12 цилиндара, који из филигранске симетрије четири испушне цеви, простира чистокрвни крешчендо звука болида Формуле 1.

Разбуде се и јагодице на прстима, спремне на петинг с меканим каросеријским линијама, зачетих с незаменљивом текстуром ултраплаганих карбонских влакана. А та аутомобилистичка скулптура већ је далеко одмакла и чак ни очи више не могу да испрате то што срце, руке, нос и пожуда тако страсно захтевају. Била је то *Zonda*, једна од приближно сто ручно израђених уметнина, које су снови бројних а реалност тек неколицине изабралих. *Sogno di tanti, realta di pochi...*

SAN CESARIO SUL PANARO

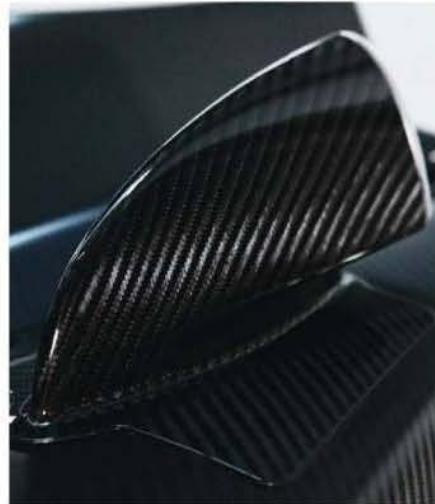
Вој оближње Тоскане није могуће сакрити. Брдовити крајолици, куће са архаичном патином, бескрајни кривудави путеви... Фабрика је мала и скоро срамежљиво сакривена у улици на периферији локалне индустријске зоне. Свеједно. Имајући у виду ексклузивност и историју, коју у поглавље супераутомобила свесно записује 55 људи заражених с *Paganijevom* филозофијом непролазности, та фабрика заиста не спада у околину затровану с уобичајеним производима масовне потрошње и визије похлела. Али Модена је близу. А одатле потиче и богата заоставштина италијанског поноса. *Ferrari, Lamborgini* и *Maserati*. Конкуренција? Данас 55-годишњи Хорацио Пагани, оснивач и власник италијанске мануфактуре, која већ добрих десет година у уникатним количинама израђује савршенство на четири точка, све троје поштује, али се с њима не мери. Како каже, свако има своје купце. Скромност или не, тек Пагани је постао четврта италијанска велесила! И верујте да су шефови пропетог коња, бика и

тразупца при том сазнању све пре него опуштени. А како би и били кад је тај нови играч пробудио давно загубљену романтику и врхунској моћи додао, до тог тренутка, непојмљиву филигранску љубав до детаља и употребљених материјала. Истовремено је прст у оку онима који тврде да индустријализација и технолошки скокови онемогућавају све осим масовног и јефтиног приступа визији уносног бизниса. Још више, код Паганија вам уз примерну дебљину новчаника све израде по наручбини. Једина препрека су хомологацијска правила. *Zonda*, назив за ветар у Андима, у ствари је ветар новог концепта супераутомобила.

СУДБОНОСНИ НЕДЕЉНИ РУЧАК

За све су криви снови. Савошенству предан Хорацио још од малих ногу сањао је о свом аутомобилу. "Кад одрастем, желим да направим најлепши ауту на свету", својевремено је, током недељног ручка, својој породици одушевљено објашњавао тада десетогодишњи аргентински вундеркинд. Још у основној школи израђивао је макете тркачких аутомо-

Одмах нас је упитао: "Dove sono le donne?" (Где су девојке?). При том је мислио на зечице које би, убеђен је, одлично употребиле *Zondinu* лепоту. Човек који је 1983. године себи једва приуштио најобичнији бицикл, у међувремену је направио робну марку тренутно вредну 200 милиона евра. Аутомобилски свет га поштује као Бога, богаташи му једу из руке, а ипак је остао искулiran и доступан. Професионалан. Дизајнер, стручњак за лаке материјале и инжењер, који и поред своје генијалности (или управо због ње) не зна и не жeli да употребљава компјутер.

Playboy: О чему сте размишљали током настања *Zonde*?

Пагани: Желели смо да тржишту понудимо ауто с оригиналним обликом, карактером, малом тежином и најбољим материјалима. Циљали смо на сегмент купаца који поред врхунских карактеристика траже ексклузивност гарантовану с малим производним количинама, оригиналним дизајном, филигранском израдом и употребом материјала из свемирске индустрије. Године 1999, када смо направили прву *Zondu*, изазвали смо праву револуцију. *Zonda* је имала мање од 1.300 килограма. Модели других производача су били тежи за најмање 500 килограма.

Playboy: Како ваша фирма излази на крај с тренутном финансијском и привредном кризом?

Пагани: И поред финансијске кризе, која је уништила бројне фирме, ми смо веровали у свој производ и уз промишљену улагачку стратегију смо током 2009. достигли 45 процената веће приходе него у претходној години. Једнаку пројекцију имамо и за текућу пословну годину. Прошле године смо представили четири нова пројекта: *Zondu Cinque*, *Zondu R*, *Roadster Cinque* и *Tricolore*, што је за овако малу фирму велико постигнуће. Зато што понуда не достиче потражњу, радимо шест дана у недељи. Поред тога, радије нас и да сви наши аутомобили на тржишту половиних аутомобила достижу од 200.000 до 300.000 евра веће цене од one по којој су купљени.

Playboy: То је добра вест и за вас и за власнике *Zondi*?

Пагани: Наравно, зато што купац с порастом вредности своје инвестиције повећава своју појачаност фирмама и већ размишља о следећој куповини. Мој отац, иначе пекар по занимању, увек је говорио да није прави купац онај који купи једном, него онај који се враћа по још. И то је циљ наше пословне политике. Могу вам рећи да неке наше странке имају две, три, па чак и по четири *Zonde*. Потпуно су свесни да је то данас једна од ретко добрих инвестиција. Трендови на тржишту посредно повећавају и вредност наше робне марке.

Playboy: Где се скрива највише *Zondi*?

ХОРАЦИО ПАГАНИ

Пагани: У Хонгконгу. Тамо их има чак 24! Примера ради, тамо је само један *Bugatijev Veyron*, пет *Porscheovih Carrera GT* и шест *Mercedesovih SLR*. Као што знате, тамо су отишли чак четири *Zonde Cinque*, а пeta је " побегла" у Енглеску. (*Cinque* је настало тако што је хонгконшки заступник желео цивилну варијанту *Zonde R*, са секвенцијалним мењачем и скоро 700 коња, прим. аут.)

Playboy: Ко су власници ваших аутомобила?

Пагани: Најбогатији људи на свету, који се не гузе у првим редовима, више држе до тога да су "low profile", али дискретно неприметни.

Playboy: Зашто ништа не улажете у траке?

Пагани: Зато што је то веома скupo. Радије информирамо у "цивилне" пројекте, који нам уложено сигурно поврате. Тркачки аутомобили су, као што радо кажем, слични размаженим расипним женама.

Playboy: Шта је с будућим пројектима? Да ли можда планирате мањи аут (с мање цилиндра) и употребом хибридне или сличних технологија?

Пагани: Размишљамо о нешто мањем аутомобилу чија цена не би била нижа од пола милиона евра. Увези с новим технологијама, мислим да се енергија одлично уштеди већ с мањом тежином аутомобила, што већ више од десет година успешно доказујемо са *Zondom*. Електрични аутомобили нису још доволно поуздана. Као занимљивост да кажем да смо пре неких 15 година с *Renoom* развијали концепт аута од само 800 килограма, којег су поред дизелског мотора од 850 кубика покретала још два електромотора.

Playboy: Је ли истина да не употребљавате компјутер?

Пагани: Истина је. Пријатељ, власник велике компјутерске фирме и љубитељ *Zondi*, пре годину дана ми је донео праву машину зато што му је било дosta дописивања са мном преко SMS порука. Компјутер још нисам успео да укључим. (смех)

била, које су с нескривеним дивљењем и уз мало зависти огледали и његови наставници. Најскупљи материјали и уметничка нота су му увек били при срцу и, пошто у *Lamborghiniju*, где је пекао занат, нису имали превише разумевања за његове амбиције, није му преостало ништа друго до да се упусти у наизглед неостварљиву авантуру израде сопственог аутомобила. Његова азбука познаје само најбоље. Карбонска влакна, авионал, титанијум, инционел и AMG мотори. Да ли су и Немци били умешани? Да. Али о томе мало касније.

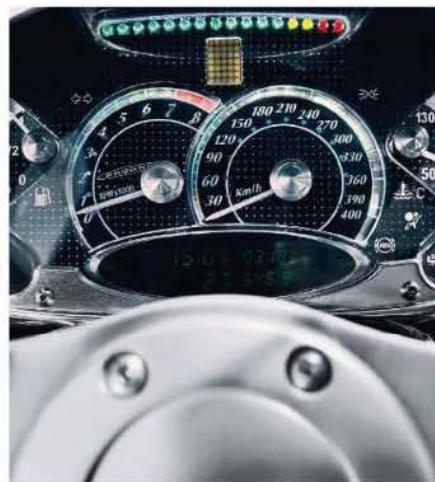
ДА ВИНЧИЈЕВ ДУХ

Zonda није само аутомобил. То је дете више од петсто година старе замисли о успешној повезаности уметности и

науке. Ренесансу поново оживљава *L'uomo vitruviano*, Витрувијански човек, синоним перфектних пропорција које одређују лепоту. *Zonda* можете, како то раде колекционари, имати изложену у посебном простору, не у гаражи, већ у посебном наменском павиљону, у коме, под контролисаном температуром, влагом и осветљењем, представља драгуљ ваше резиденције. Наиме, детаља је толико да приликом сваког пипкања и мажења каросеријских линија и избоклина откријете нешто ново, а ништа од тога није случајно тамо где јесте. Све је постављено и направљено с намером и визијом и свака идеја на том аутомобилу би без проблема могла да прође на било којем уметничком конкурсу. Можете и да је возите, али још мало стрпљења.

РОЂЕЊЕ

Није чудно да *Zonda* у просеку настаје девет месеци, а још мање чуди, да за то време Хорацио сваком свом детету намени немерљиву количину очинске љубави. *Know how* (Знам знање) може се осетити на сваком кораку, при сваком удисају. Хорацио надзире екипу која већину радњи времена посвети невероватно прецизној ручној изради делова. Атмосфера је потпуно опуштена, чак и пријатељска, иако сваки паганиста веома добро зна какве су његове дужности и где током следећих сати мора да усредсреди мисли и руке. Стручњак за каросерије Карло, чак и када нема шефа на видику, пун заноса отвара пећи у којима настају делови од карбонских влакана, уз страхопштовање из пре-

ЛИЧНА КАРТА:

Име: Пагани Аутомобили С.п.А.

Власништво: Приватно. 100% породична имовина (Хорацио са женом и синовима)

Број запослених: 55

Вредност робне марке (без основних средстава и другог): 200 милиона евра

Број направљених аутомобила (до овог тренутка): 114

Производња од године: 1999.

Главни материјал: Карбонска влакна

Најскупљи модел у понуди: *Zonda R* (није за вожњу по путевима).

Цена: око 1,5 милиона евра

носи наоколо и проверава прецизност израде управо рођених врата, одбijača, спојлера и других саставних делова. Моделар Мимо, којег случајно срећемо на путу у халу где монтира у Zonde, отац је подигнутог носа хаубе (први примерци са 408 коња га нису имали) и компактног задњег спојлера. Део шире породице су и купци којима Хорацио сваке године шаље личне честитке поводом њихових важних догађаја и прослава. Кроз врата салона управо је ушао господин Робинсон, произвођач турбина за Airbus A380. Спушта своје Vuitton коферчиће, љубазно нас поздрави и отричи до своје Zonde F, која је била код Паганијевих мајстора на редовном прегледу свих виталних склопова и малтене сваког шрафта. Енглез, поред Zonde, има код куће још и Bugatijevog Veyrona, Ferarijevog Enza и још низ других за већину недостижних аутомобила из снова. Свет ове фабрике је мали, осећа се повезаност, свако има своју важну улогу и уградије свој каменчић у Paganiјевом уметничком мозаику. Ту је и "пи-аровка" Катја, која нам доноси кључеве једног од његових драгуља и приликом примопредаје нам упути поглед пун зебње и неповерења, као да сопствено дете предаје на чување потпуним незнанцима.

ДЕТАЉИ

Конечно је ту. Пред нама је Zonda F Club Sport, једна од ретких с оранж лакираним каросеријом (која скрива карбонску структуру), сребрним фелнама у барокном стилу из алуминијума и магнезијума, седиштима од дебеле необрађене говеђе коже са штеповима у оранжној боји, и аеродинамичним пакетом спојлера. Погледајмо тамо где се најбоље огледа Паганијева филозофија. Квалитет израде. Спојеви су милиметарско прецизни, симетрична карбонска влакна као врхунац естетике, типке и дугмићи из титанијума с увек идентичним звуком приликом притискања - прави балзам за слух и додир, текстура алуминијума која укравашава унутрашњост без икаквих неправилности - увек је подједнако трење кад пређете врховима прстију преко њих, педале квачила, гаса и кочнице су саме по себи ремек-дело... Знам, реченица је дугачка, али још дужи је списак буџице емоција које вас обузму при погледу на овај тркачки обликован двосед. Све је онако како је у више од 30 година дугом идејном процесу замислио Хорацио и као што егзотици овог кова доликује. Конечно, Zondu можете и да возите. Неки купци с њом превезу и 45.000 километара годишње. Много? Можда, али само ако не знајте какав мотор је покреће.

ПРИЈАТЕЉИ

Млади дизајнер и славни, тада већ увек поседели, возачи тркачких болида, велики су пријатељи. Први је одлучио да направи сопствени болид, којег би у част овом другом, поименовао по њему. Возач болида је одушевљен над идејом, али има један услов: "Мораш да употребиши моторе из Mercedes-Benzove ризнице знања". Прича је истинита. Талентовани дизајнер је, наиме, Хорацио Пагани, а возачка легенда је петоструки првак Формуле 1 Хуан Мануел Фанђо, који је на тркачким пистама краљевашао средином педесетих година прошлог века. Возећи Mercedesove болиде. Пагани је свог идола послушао и уз његову помоћ дошао до немачких мотора. И поред тога ауто није именовано по њему. Фанђо је преминуо 1995, а Хорацио није жељео да му неко пребаци да искоришћава име преминулог великанца. Компромисно решење се нашло у имену зонда, андски ветар, којег је Фанђо обожавао и који му је недостајао на европским тркачким пустоловинама. Успомена на легенду, иако у замаскираној форми, свеједно је

заживела! Zonde покрећу AMG 12-цилиндри, који у најмоћнијим варијантама достижу гигантских 700 коњских снага, упакованих у свега 1.230 килограма тежак аутомобил. Да ли вас занима брзина? Италијани обећавају 350 км/ч! Хвала богу, пардон, Фанђу, за такве моторе! И хвала Паганију за додатну ставку на списку ствари које човек мора доживети пре него што умре!

ФАБРИКА СНОВА

Катја нас чека пред капијом фабрике. Задовољна је што је милион евра вредан раритет остао у комаду после наше вођње. Настављамо разговор на тему најновије Zonde коју ће Pagani представити ове године: две турбине, каросерија из карбонских влакана и титанијума, највећа брзина скоро 400 километара на сат. Да ли је то могуће? Наше сањање прекида метални звук фабричкој капији која се полако затвара. Радни дан је завршен и запослени напуштају круг фабрике. Још један обичан дан у фабрици снова. Али не за нас, јер обишли смо Zondino гнездо! ■

Поред 25.000 женихки и 1.300 мушких геј
проститутки, становници Амстердама користе
и услуге лутки, које понекад носе кроз град

SIN CITY

Амстердам мора да се види и окуси, макар једном у животу. Терапијски. Сад је близу, као никад раније. А ако се иде само једном, онда на њега треба навалити свом снагом. Из кофи шопа право у Ван Гогов музеј, из тајландског ресторана у кофи шоп, одатле на бицикл

Пише: Мишко Билбија

Понекад баш имам среће. Тако сам добио позив, или боље рећи поклон, да проведем пет дана у Амстердаму. Неко би рекао да може и боље, рецимо, неки Кариби или било које место с белим пешчаним плажама, али мени је овај Амстердам зазвучao као савршен план за краткотрајно бекство из Београда. Уосталом, само је требало да пратим сјај у очима, али и благу завист, свакога коме бих се тих дана хвалио куда намеравам да путујем. Радовоа сам се као мало дете – на ред долазе музеји, цркве, штње поред канала, концерти класичне музике, обиласци градских знаменитости, галерије, културни центри и слично.

Да, неко би можда и прогутао овакву причу. Реално, од свега су остale само штње поред канала. Каказ црни Ван Гог. Уместо тога, разни пороци: преждравање у тајландским и индонежанским ресторанима, журке са Италијанима, продавнице сирева, базање по књижарама и стрипарницама, кофи шопови. Они у којима нико не нарчује кафу.

RED LIGHT

Али јасно је било да, кад сам већ ту, у правом правцатом Граду греха, најпознатијем у Европи, не могу да заобиђем Де Вален. Уосталом, зар то није и највећа туристичка атракција овог града?

Игром случаја, имао сам прилике да се нађем и у неким сличним градовима на другим континентима – Бангкоку и Лас Вегасу, или чак и Кјоту с Гионом, најстаријим квартом у којем доминирају црвени фењери – али амстердамски Де Вален је јединствен. Смештен у најстарији део града, овај кварт у себи крије преко 400 кабина или излога у којима проститутке отворено нуде своје услуге. И све је потпуно легално. У овом граду је проститутка као била која друга службеница, рецимо, или полицијака. Свако може да се бави тим послом и потпуно је заштићен од државе. Али, распитао сам се мало и није баш све мед и млеко ни овде. Свако кога сам анкетирао кукао је како је ту превише белог робља из Источне Европе, како ипак мафија контролише бизнис (мароканска и турска, а последњих година и албанска), како ће их Коен (градоначелник) све растерати (и јесте их проредио, и обећао да ће их оставити само 80) и bla, bla, bla. Али бројеви у случају Амстердама заиста умеју бити занимљиви – 25.000 лаких жена, 1.300 мушких хомосексуалних (и нула хетеросексуалних!) проститутки, 142 легалне јавне куће плус већ поменути излоги, око 100 милиона долара годишњег обрта... Уред Европске уније.

Знам, дакле, шта Playboyeve читаоце највише занима, али ја за то нисам до-

бар медиј. Када сам први пут био овде, славну улицу сам посетио касно увече, када су мрак и киша правили посебну атмосферу, али мени је то и тада изгледало као најгора апокалиптична визија, нешто као она прљава футуристика из *Blade Runner*. Сада сам, међутим, сасвим случајно набасао на ову четврт усред бела, сунчана дана. Само сам јутарњу кафу хтео негде да попијем, али сам онако бунован направио два или три по-грешна скретања. Пратио сам госпођу с пудлицом, па престигао једну баку и у том тренутку директно налетeo на излог из којем ме је гледала, па, вршњакиња ове баке која је и даље ишла паралелно са мном, вероватно до прве пињарнице. Ова из излога, истетовирана, намигивају ми је и пућила усне. Језиво, нарочито у 11 ујутру. Онда сам убрзаним кораком наставио даље и што даље, али није то тако једноставно у овој улици; наравно, нисам могао да не станем испред најмање десет секс-шоп излога с најразноврснијим понудом. Од традиционалне понуде до титанијумских дилдоа. Филмска биографија Џона Вејна Бобита под именом *Uncut*, на DVD-ju. У режији Рона Церемија. Неке куглице, али не оне јапанске. Вијагре, све могуће. Прстење, али не за прсте. Прави порно-биоскоп. Геј опрема. SM на све стране. Лутке, од нових NASA approved материјала. Секс

ЦЕО град мирише на марихуану

музеј. Поново живе жене, сада нешто млађе. Жив мушкарац. Магазини. *Reer show* инсталације! Кондом за маскенбал, у који цео човек може да уђе. Специјалне креме. Алке и остала пирсинг опрема. Огромне алке.

И тако. Тротоаром и даље пролазе људи који шетају псе или иду на посао, у шопинг. Носе цвеће или новине у рукама. Ту одмах, иза ћошка, и сам купујем неки феноменалан тврди сир. Ништа провокативно у његовом облику, обичан сир. У одласку, успевам чак и да видим два типа која преговарају с гостођом из излога. Они улазе унутра, ја излазим из овог Амстердама.

ГРАНИЦЕ

Умало да заборавим, па ја сам после толико деценија отишао на запад само с пасошем, без икаквог додатног малтретирања! Али без обзира на то колико сам се спремао за тај историјски прелаз границе, на крају сам га некако пропустио. Прво сам слетео у Беч и тамо променио авион, али тек када сам слетео у Холандију и практично право из лете-

лице изашао на тротоар, схватио сам да је онај аустријски полицајац који ми је овлаш погледао пасош у ствари био једини препрека на путу у Европу. Некако сам се без везе осећао, нисам ни стигао никога прокосно да погледам а већ сам био у тој Холандији.

Дакле стварно нас више нико не спречава да им уђемо у те њихове земље. Потпуно им је свеједно. Ради Шенген ко змај. А још боље ради веза од аеродрома до центра Амстердама – воз полази на сваких десет минута, а до града путује само двадесет. Није ни скуп, али све остало јесте. Болан је судар с европским стандардом, нарочито у оваквом граду, мада нема сврхе набрајати цене, овде зажмуриш, па тек кад се пробудиш, подвлачиш црту.

Конечно, још једна граница је врло битна у овом граду, она између пешачке и бициклистичке зоне. И поред снега, неким чудом, Холанђани се не скидају са својих несигурних возила. Напомињем, узгред, да је реч о вероватно најгорем возном бициклистичком парку на свету, горем него и у кинеским урбаним

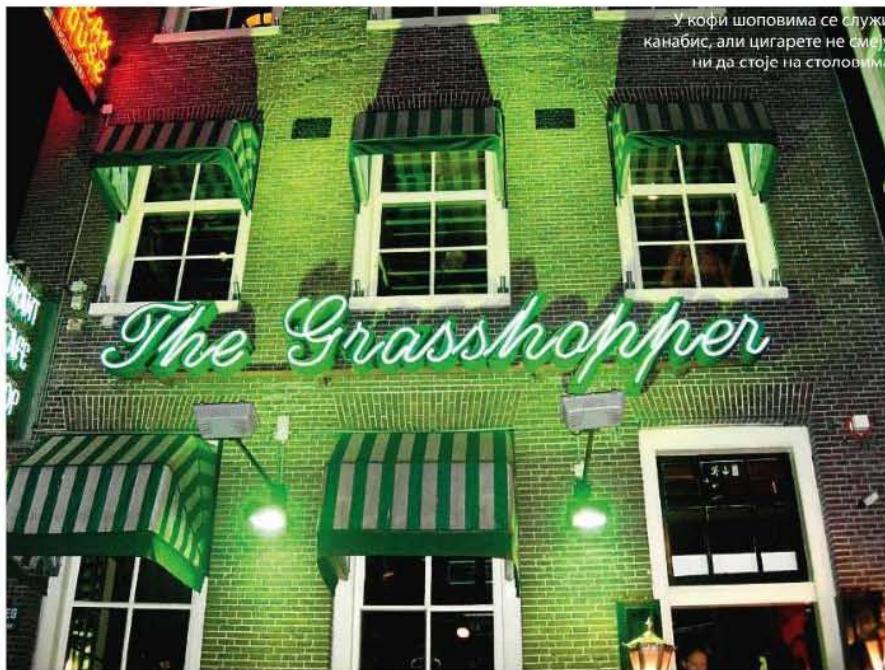
забитима. Без кочница и фарова, разне олупине и кршеви су највећа опасност по безбедност туриста пешака. Нема тог београдског чипа које може човека тако да пресече као дугокоси студент са ајподом на глави на огромном белом бициклу. Дакле, опрез с тим лудацима.

ПИЈАЦЕ – ЦВЕТНЕ И ЗЕЛЕНЕ

Синуло ми је где сам када сам се једнојутро чуо с другаром који већ годинама живи у Амстердаму. Причали смо телефоном и договорили се да се нађемо. "Где си?", питао ме је. Осврнуо сам се и схватио да стојим на тргу на којем се продавало само цвеће: "На цветној пијаци, је ли то негде близу тебе?"

"Идиоте, у Холандији си, овде је сваки други ћошак цветна пијаца, прочитай како се зове трг!"

Док сам га чекао, дружио сам се са цвећем. Не баш претерано узбудљива забава, али негде сам једном приликом прочитао да су лале некад биле обрачунско средство на локалној берзи, а сетио сам се и Црне лале Александра Диме. Но ништа није помогло - можда

У кофи шоповима се служи канабис, али цигарете не смеју ни да стоје на столовима

Плочник у
Улици Црвених
фењера

некада, али данас ове пијаце и нису тако претрпане лалама, нарочито не црних. Али зато је ту сва егзотика овог света – све врсте орхидеја, стрелици и сличних тропских цветова, милиони саксија и букета, све поређано као подконац. Веома досадно.

Срећом, мој пријатељ је брзо стигао на свом белом бицикли и одмах ме повео на клопу: "Овакв доручак још ниси доживео", рекао је и повео ме преко пута цветне на праву пијацу. Не баш скроз праву, али ништа јој није фалило.

Сада то и код нас планирају да изведу – мале градске, мобилне пијаце. Шест дана у недељи нормална улица, а онда, суботом рецимо, од шест ујутро па до поднева све се претвори у мали Каленац. Одједном никну тезге, појаве се сељаци и накупци и крене права пијачна гунгула. Моментално сам кренуо да малтретирам пријатеља и да му истичем предности правог Каленића, да гадим све те лепоизгледајуће, али дефинитивно генетски модификоване паприке и парадајз, док се нисмо зауставили испред киоска са свежим харингама. Дакле, да скратим, пијаца дивна, чиста, скупа и спектакуларно снабдевена. Али харинге? Једна већа, полегла крај киселог краставца и мало сенфа, смотана у лист салате. Много волим да једем живу рибу. Ту је била и курдска пекара. Онда сам угледао и ролнице од јастога и ролнице од шримпова. И на крају острите.

И пијаца је грешна у овом граду.

ПУШЕЊЕ

Цигарете су смрт, то и врапци знају, а у Холандији се с убицама разрачунају

на свој, врло специфичан начин. Као и скоро свуда у Унији, и овде је пушење забрањено практично на сваком затвореном месту, па су тако сада и традиционално задимљени тајландски, кинески, индијски, суринамски и слични ресторани остављени само на милост тешким зачинима. Када сам последњи пут био овде, пушење је било дозвољено и у возовима, а у граду је свака пета проправница продавала цигаре и прибор за пушење. Пушачки култ је тако, чини се, врло безболно протеран из Холандије, или специфичност Амстердама и склоност ка једној другој врсти пушења никад нису били у бољој форми. Тријумф канабиса над дуваном је овде заиста био грандиозан, па није ни чудо да су се неминовно десиле и овако бizarне ствари: традиционалан европски начин прављења цоинта, где се марихуана меши с дуваном, овде је одједном постао угрожен новим законом, па је првих дана, у кофи шоповима могла да се пуши само чиста марихуана! Ипак, и овде је традиција однела победу над тврдим законом, па се сада ипак мешање толерише, али свеједно – на столовима не смеју ни да се виде кутије цигарета или кесе дувана.

Иначе цео, али ЦЕО град мирише на марихуану. Слободна продаја канабиса се врши и даље на шанковима кофи шопова, сада уз електронске ваге, на којима се количина одређује у две децимале. Стручњаци су ми, иначе, потврдили да се и мерна јединица овде доста разликује од наше, то јест да би се овдашњи грам код нас издавао за три. Можда и јаче.

И овде би сад могла да започне и једна сасвим нова прича, али ја ћу је максимално скратити. С раскошног менија неко неодговоран изабрао је травку под именом *Laughing Buddha*. Прво смо се сви смејали и смејали, а неколико сати касније ја сам се клизао од канала до канала тражећи своју топлу собу. Онда ми се учинило да сам видео Марка Пантeliћа. И тако. Вероватно су то били призори које је Буда чекао не би ли експлодирао од смеха.

На крају, освестила ме је градска бука. Ноћ у оваквом граду никада није скроз безбедна. После поноћи, доста полицијских сирена и патрола, у даљини у неком парку неко урлање и звуци туче... пије се и алкохол у том Амстердаму.

И свашта још нуди овај град. Стварно свашта, од оријенталних ресторана и пильара, преко курдских пекара, па све до вероватно најбољег фалафела на свету, ван Близског истока. Немачке беле кобасице и помфрит с белим мајонезом. Дијаманте такође, иако је главни бизнис прешао у Антверпен, кажу. Сјајне књижаре и продавнице стрипова.

Мора да се види и окуси, макар једном у животу. Терапијски. Сад је близу, као никад раније.

А ако се иде само једном, онда на њега треба навалити свом снагом. Из кофи шопа право у Ван Гогов музеј, из тајландског ресторана у кофи шоп, одатле на бицикли и сличне комбинације. На крају, много лепше него на плажи. ■

САЛЧИЋИ

Фото: Szymon Brodziak

Срећом па ова девојка не живи у Србији, пошто би је деца у одељењу столико зезала да не би више знала шта јој је име а шта презиме. Срећом, Иза Сала живи у Польској, где су деца фина и где су је звали Иза Слатких Салчића или нешто у том стилу. Но, добро. Да видимо шта јој пише у личној карти: рођена 20. фебруара 1981, у Шчечину, висока 171 центиметар, тешка педесет килограма и дели посебне награде онима који проvalе њену тајну шифру. Ево ми ћемо је одмах провалити: 92/64/82! А специјална награда је гледање голе Изе како иза ко-

либе цеди по свом телу зрелевишње и остале дивне плодове. Каже да њене амбиције не познају границе, воли да игра, мрзи саобраћај у Варшави (доби, селе, у Београд, да заволиш саобраћај у Варшави), њен херој је Cat Woman, не, нема слободног времена, а сан јој је да посетије пацифичко острво. Ево, ми бисмо јој поклонили једну аду на Дунаву, али немамо ниједну. Свакако јој поручујемо да ипак размисли о локацији свог острва, због цунамија који нас чекају у немирној будућности. Дотад, ни польски засеок јој уопште не стоји лоше.

MAXIM

NAJBOLJE ZA MUŠKARCE POSLE ŽENA

ТАНТРИЧКИ СЕКС

Тантра није религија. Не захтева прихваташа система вере, а поготово не послушност некаквој доктрини. Може бити и саставни део животног стила

Пише: Дагмар Седлицка Превод: Недељко Дробац

За многе практиканте, тантра је смисао људског живота. Познаваоци је најчешће означавају као пут. Наиме, само учење је довољно флексибилно и мобиљно, показало се не само да преживи векове и миленијуме него да постане и саставни део живота људи најразличитијих убеђења. Да ли ће ова стародавна традиција постати и део вашег живота? То је ваша ствар. На нама је да вам је укратко представимо.

ПОРЕКЛО

Тантра је санскритска реч, потиче из једног од најстаријих писаних језика. Настала је спајањем речи *таноти* (ширење) и *трајати* (ослобођење). Значи ткање, бесконачност, у смислу повезивања људи и спајања људских срца. Наук је о ширењу свести и ослобађању енергије.

Оригиналне изворе тантре налазимо у хиндуистичким и будистичким индијским сектама, где се и данас упражњава на исти начин као и пре неколико хиљада година. У међувремену, тантра се раширила по Азији, где су на њу утицале локалне традиције, а сама је битно утицала на верске заједнице по Тибету, Кини и Јапану, где је познају под различитим именима. Зато што је многи доживљавају као јогу љубави, често је називају и тантра јогом. Они који су пролазили кроз тантричко посвећење виде њену јединственост у томе да је кроз тантру могуће повезати на први поглед неповезиво. У њој

налазе синтезу сексуалности и духовности, традиције и спонтаности, групног и индивидуалног. Тантра не поседује ниједну реч или упутство о томе како се у пракси понашати, а опет представља универзалан позив ка љубави. Од нас не захтева да љубав идеализујемо или да волимо концепт љубави. Позива нас да љубав доживимо, управо сада и овде. Секс у тантри представља улогу алатке, оруђа којим се отварамо љубави. Смисао тантре није имати секс са сваким кога волимо или желимо да волимо. Смисао тантре је употреба сексуалности у процесу оздрављења, који крепи индивидуални духовни живот појединца. Тантра учи како победити пожуду с контролисањем најпријарније жеље за сексуалним чином и како, с друге стране, доживети екстазична, небеска стања свести, о којима налазимо сведочанства у поезији, метафорама и исповести ма оних који тантру активно упражњавају.

ТАНТРИЧКИ ЉУБАВНИЦИ

„Када са мном ради те ствари, не испушtam ни глас, можда чак ни не дишем. Једино шта осећам јесте тај небески осећај оргазма који се шири у правцу који нисам способна да логички појасним, као и откуцаје свог срца. Не осећам и не чујем ништа, као да сам опет у материци, а његов језик је попут пупчане врпце која ме повезује са животом...“ пише Валери Брукс (Valerie Brooks) у аутобиографској исповести *Тантричко посвећење*, коју

третирају као досад најнепосреднији портрет тантре у западној литератури. Ауторка приповеда о томе да правог тантричког љубавника или љубавницу препознајемо одмах, енергија која између вас кружи потпуно је другачија од свега што сте доживели или можете доживети са „обичним“ партнеријом. Најједноставније, то је неко с ким одмах почну да „врцају искре“, његове очи или додир нам се чине невероватно блиским, осећамо се сигурним и вољеним, осећамо да тог непознатог човека интимно познајемо, да смо га негде већ срели.

Ауторка, с друге стране, упозорава на опрез пред људима који се за тантру занимају или је познају тек површно, или, што није реткост, користе је са скривеним намерама, односно, само због жеље за брзим сексом с незнанцима. Саветује нас да прво послушамо шта и како особа говори о својим претходним партнерима, пријатељима и родитељима. Наиме, за очекивати је да ће се мушкарац који лепо говори о својој мајци лепо понашати и према својој жени, и обрнуто. Жена која истински воли свог оца волеће и свог партнера.

Брукса на упућује на њен пут тантричког посвећивања, на који је кренула са својим гуруом или учитељем тантре, описујући тај сусрет као догађај који јој је у целости изменио живот. У таквом односу нема жеље до поседовања, нема љубоморе, више подсећа на везу међу близанцима. У

тантри, сексуални ужитак се употребљава за развој уживања на свим пољима телесне чулности и духовне свести. Ако је мисао правилно фокусирана, телесни ужитак повећава и чулно задовољство и духовну испуњеност. И сексуални ужитак, ако је правилно усмерен, до краја уклања сваку унутрашњу бол, па била она физичка или емоционална.

Недавна истраживања показала су да је нервна структура женског полног органа битно другачија од онога што се представља у класичној анатомији. Ја пример, клиторис је двапут већи од димензија које наводи већина анатомских уџбеника, и скоро десет пута већи од онога што претпоставља просечан човек. Први корак тантре је повећати телесне могућности за постизање и доживљавање ужитка. Тело је могуће увежбати да даје и прима ужитак у све већем обиму, то је један од основних постулата тантре. Према тантри, могуће је доживети оргазам преко било којег дела тела, зато што оргазам доживљавамо у мозгу. „Ако је наш партнери способан да нам изазове оргазам само тако да нас погледа с друге стране себе, онда смо на добром путу ка развијању своје телесне способности доживљавања ужитка“, пише Валери Брукс у својој књизи.

ОРГАЗАМ БЕЗ КРАЈА

Кључ до тајни тантре је постепено изградњивање потпуно новог схватања оргазма. Иако оргазам још остаје врхунац сексуалног ужитка, тантра никако не жури ка њему. Напротив, циљ тантре је одлагање оргазма и с тим повећавање нивоа енергије у телу. Оргазам тако добија потпуно нове димензије, мноштво тананих варијанти и форми. Различити нивои оргазма доносе увек и нова очекивања; догађа се да, по заслуги тантре, доживљавамо неколико оргазама као један експлозивни оргазам, или серију оргазама који следе један за другим.

Према тантри, сваки појединачни део нашег тела, дакле не само полни органи, способан је да изазове оргазам и нема никаквих ограничења у томе како и где човек може да га доживи. Стидне усне и пенис сигурно нису ни почетак ни кraj могућности где оргазам може да настане. Вагинални зидови код жена подударају се са два канала кундалини енергије која прекрива кичмени стуб. Кундалини, некаква успавана змија, божански нектар или еликсир живота, дакле специфична врста енергије (змијска енергија), остаје код зећине људи у спавајућем, непробуђеном стању. Тантра јој помаже да се пробуди.

„Једног дана је мој партнери опазио да лежим на стомаку. Нежним, топлим дахом је помазио доњи део моје кичме и полако се успињао до средине леђа. Његове усне ме нису дотакле, осећала сам само његов дах.

**ПО ТАНТРИ,
МОГУЋЕ ЈЕ
ДОЖИВЕТИ
ОРГАЗАМ ПРЕКО
БИЛО КОЈЕГ
ДЕЛА ТЕЛА ЗАТО
ШТО ОРГАЗАМ
ДОЖИВЉАМО У
МОЗГУ**

Најежила сам се. Било је то као електрични пламен. Дошао је дахом до врата и то је било тако узбудљиво да сам доживела оргазам – на врату!“

Тако ауторка описује врсту оргазма коју назива *лентипир*. Партнер држи партнерику у стању потпуне узнемирености, на ивици оргазма, толико дуго колико је потребно да достигне онај прави, истински оргазам. Валери Брукс га описује као екстазу, при којој њено тело лебди на меканом облачићу који нешто вуче у незнане висине. „Постајем део простора, а глава је потпуно празна“.

Дубок пулсирајући оргазам упоређује с прастарим активностима човека, као што је данас, на пример, ритмично бубњање примитивних племена. Искусни тантрици су способни да доживе оргазме који трају по неколико десетина минута, па чак и по цео сат, а прави мајстори су у стању да тело одржавају у стању перманентног оргазма.

У тантри важи правило – мање је више.

„Прихватити се ствари с пуном снагом и много трења, као што се обично догађа при нетантричком сексу, није оно што се тражи и цени у тантри. Тантрички љубавници могу да остану спојени и да се уопште не помеђају, при чему жена интензивно грчи и опушта вагиналне мишиће. Којим квалитетом у тантри овладате унутрашњим и спољним полним врхунцем, таквим интензитетом ће се оргазам раширити по целом телу. Сваки део тела почиње да доживљава врхунац, или другим речима – оргазам осећамо у свакој појединачној чакри. На тај начин оргазам постаје извор велике радости и, према учењу тантре, представља први савладан степеник на путу ка духовном оргазму, који нас води до правог смисла тантре – духовног отварања ка свету и космосу.“

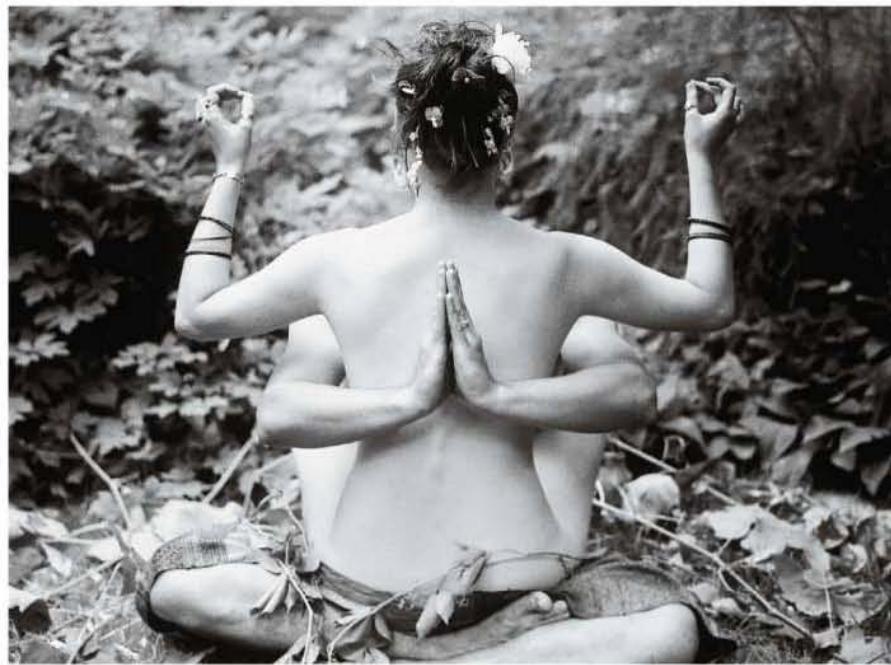
ТАНТРИЧКИ СЕКСУАЛНИ РИТУАЛИ

Сексуални ритуали сигурно нису изум тантре – обредни секс је познавало мноштво старих култура, али јеврејско-хришћанска традиција је такву праксу забранила. Много данашњих омиљених обичаја и празника потиче управо из стародавних сексуалних ритуала. Добар пример је нпр. Валентиново (Дан светог Валентина) – рецидив прослава које су се одржавале у старом Риму. Одигравале су се сваког фебруара у част богиње љубави, а њихов смисао је био унутрашње прочишћавање пред почетак нове године и прослављање духа љубави.

Саставни део прославе био је сексуални обред, при којем су имена свих учесника била написана на парчету пергамента, а партнери су одабрани жребањем. Првомајске игре и плес, при којем младићи и девојке прво плешију око фалусоидног стуба, а потом заједно преспавају у шуми, одржали су се до данас широм руралне Европе.

Прастари обреди показују да је сексуалност постепено постала симбол обиља, плодности, богатства и удобности. Како је заједница имућнија, тако постаје либералнија и у односу на сексуалност. Моћни библијски краљеви имају на стотине жена, златну епоху секса су проживели и стари Рим и Грчка. Добра економског благостања у Сједињеним Државама, на прелому шездесетих и седамдесетих година прошлог века, донело је и сексуалну револуцију и хипијевску контракултуру.

Људи који практикују тантру могу да код свог партнера изазову губитак осећаја љубоморе и посесивности, потребе за поседовањем другог. Колективно доживљавање дубоке повезаности с другим паровима помаже губитку страха пред љубављу и раз-

вијању потребе за потпуним предавањем партнери. Тантра сексуалност разуме као облик креативности.

Док су љубомора и гнев деструктивни, сексуалност је извор весеља и креативности. Враћа нас у наше извorno стање природне целовитости, у којој се радујемо

сексуалности и сексу као totalном чину којег доживљавамо а не размишљамо о њему. Тантра користи тренутак када наш разум нестане и када постојимо само као облик вибраирајуће енергије. То је тренутак када ниједан од партнера не постоји одвојено, него постоји само јединство двојности, нас

двоје као једно. Кажу да жене то јединство чешће и лакше доживљавају, можда јер се чешће љубе затворених очију.

Тантра је током историје доживела бројне трансформације. Често је практикована у илегали или се издвајала од званичних друштвених и културних обичаја. Неки историчари то објашњавају тезом да су центри моћи и власти одавно схватили да је тешко покорити сексуално слободне појединце. Манипулисање сексуалним слободама и обичајима је током постало веома корисно и ефикасно при одржавању друштвеног реда и мира. Још једна од „опасности“ тантре је у томе да посебну моћ даје женама. У тантри су, наиме, мушкарци и жене једнаки и подједнако важни, а то је свакако непожељно у патријархалним културама, где водећу улогу имају мушкарци. Тако је временом тантра у бројним срединама постала тајна, езотерична пракса доступна само имућнијим и образованијим слојевима друштва. Али традиција тантре је првенствено повезана са свакидашњим живљењем обичних људи. Развијена је из прадавних обичаја веровања у мајку Земљу. Њен смисао је тражење духовног ослобођења на начин који је доступан сваком – преко овогемаљског ужитка и бивања с другим. Ако постоји нешто са чим тантра посебно обогаћује сваку заједницу, онда су то међујудски односи. □

ЗЛАТИБОРАЦ

ЗЛАТИБОРАЦ

Природа је створила Златибор, ћелену планину здравља. Људи Златибора, вредни, издржљиви и домашњаји, створили су лејендарне љубуште и кодасице. „Златиборац д.о.о.“ је 1993. године дао свему њоме име и окућио људе који верују да је укус њиховој живота савршен и незабораван. Хиљади су само да виде – до колико људи могу да ћа однесу? А онда су мношто радили и мношто, мношто учили. Сада сви знају шта је „Златиборац“. Ми нисмо створили бренг. Ми смо ћа претознали, заштитили и сировели из прошлости у будућност. „Златиборац д.о.о.“ добио је најраду за најбољи бренг 2010. године на Сајму пољопривреде у Новом Саду.

JELEN LIVE ДОВОДИ GUNS N' ROSES

На њеном Jelen Live фестивал стиже чувени амерички хард рок бенг Guns N' Roses, који ће наступити у Београдској арени 23. септембра 2010, од 21 час. Ово је први пут да ће Београд ујестишићи GN'R, једну од најпопуларнијих група свих времена! Овај бенг је, крајем 80-их и почетком 90-их година, обележио музичку сцену хитовима и незаборавним концертима широм света. Бенг је издао шеснаест студијских албума, продајући преко 100 милиона примерака. Guns N' Roses крећу на светску турнеју, у оквиру које посетеју и Београд, као централне звезде музичког фестивала Jelen Pivo Live.

ПРОМОЦИЈА

ICE WATCH

За ову јесен издавајмо белгијски концептни сајбове Ice Watch као идеалан модни дешаљ за освежавање одевних комбинација. Ice Watch је софисициран, урдан и атрактиван модни дешаљ. У великом избору модела и боја поседују понешто за свакији стил, а атрактивно лаковање чини ја идеалним поклоном. Велики број познатих личности радо носу Ice Watch сајбове, а David Guetta ја има на руци у стилу за велики хит "One love".

www.ice-watch.com

DEMOCRATA

Democrata је чувени бразилски бренџ мушки fashion одуће. Колекцију карактерише модеран дизајн употребу јединственим технологијама, које пружају првокласан комфор и елегантност. Производи се могу наћи у више од 50 земаља широм света, а Џорџ Клуни и Барак Обама су само неки од познатих који су преизнали квалитет овог бренда и уврстили Democrata одућу на своју шопинг листу.

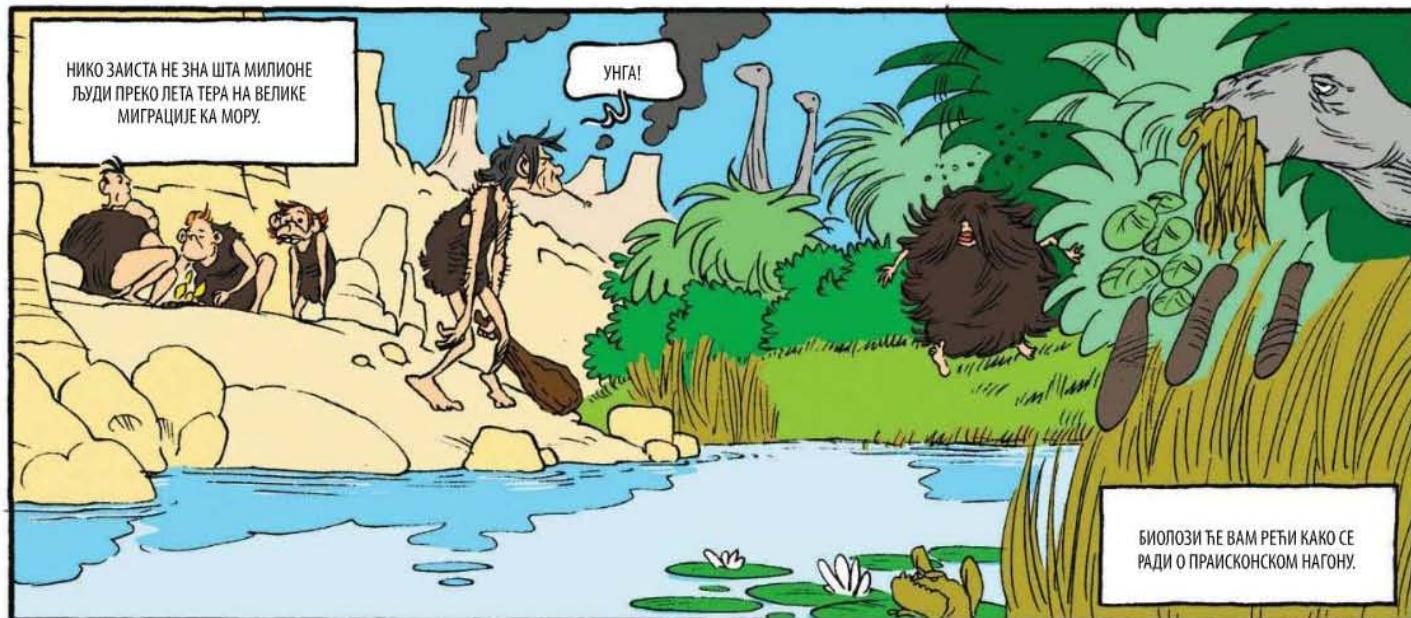
VIP BEACH MASTERS ТУРНИР

Ако сите љубитељ обдјекте на ћеску, не пропуштајте - Vip Beach Masters 2010. Финале се одржава од 27. до 29. август, на Ширанцу у Новом Саду. Изда најбољи завршили Vip Beach Masters турнири у Краљеву и Нишу, као и Challenger турнир Европске обдјекташке конфедерације. Укупан најрадни фонд који је обезбедио Vip mobile за сва чејшири турнира износи 46.500 евра - за ћешири националне првенства ће 11.500 евра, а за CEV Challenger 12.000 евра.

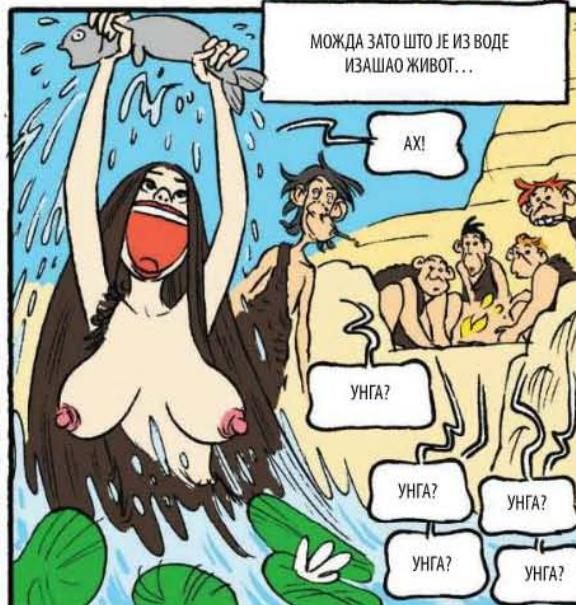

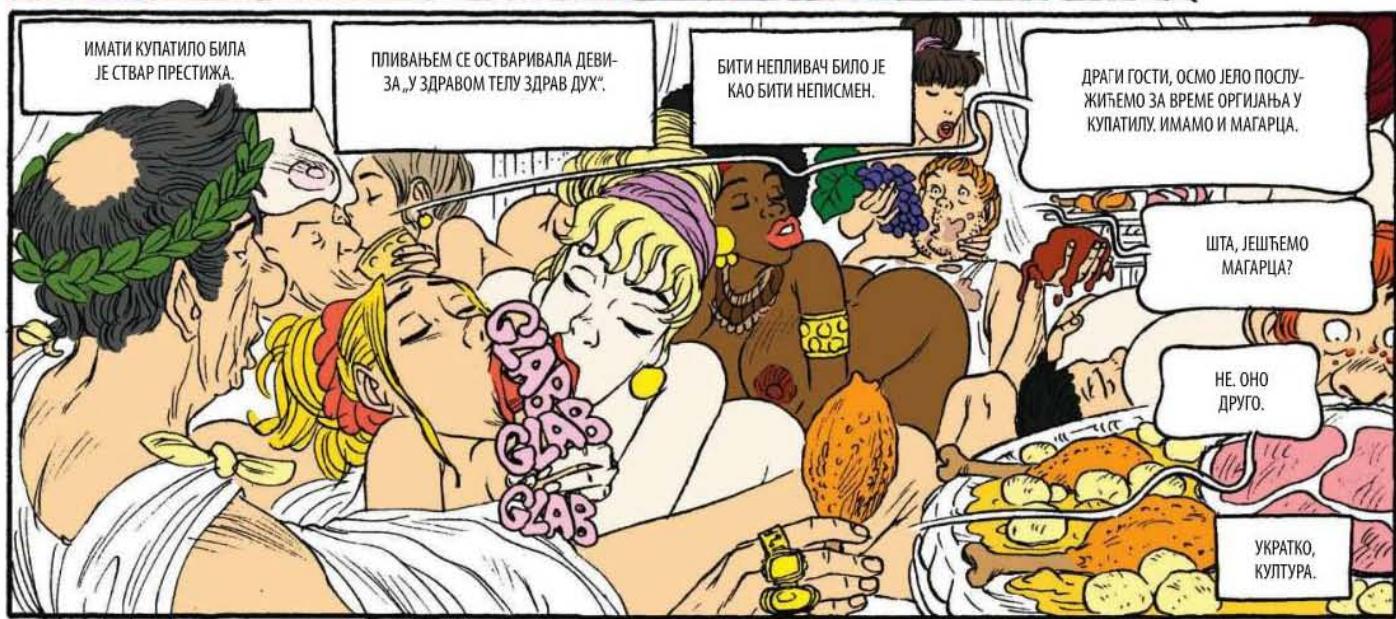
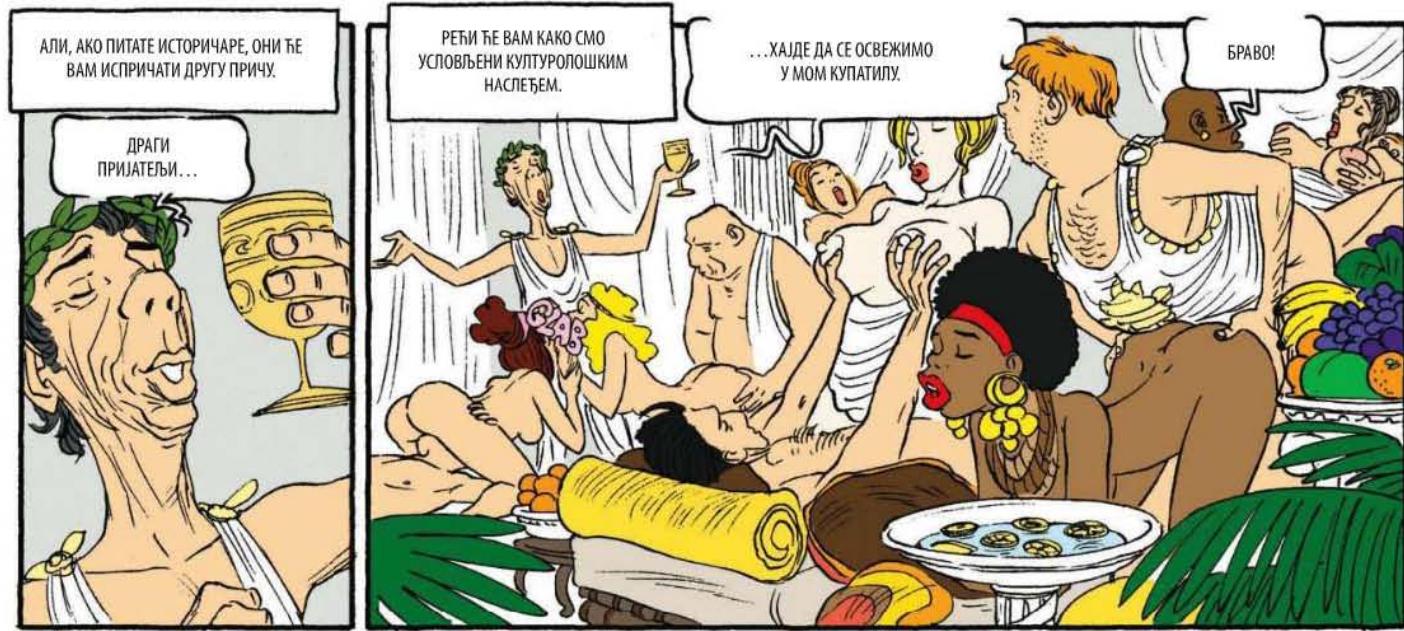
DAHLIA КРЕМА ЗА РУКЕ ОД КАМИЛИЦЕ

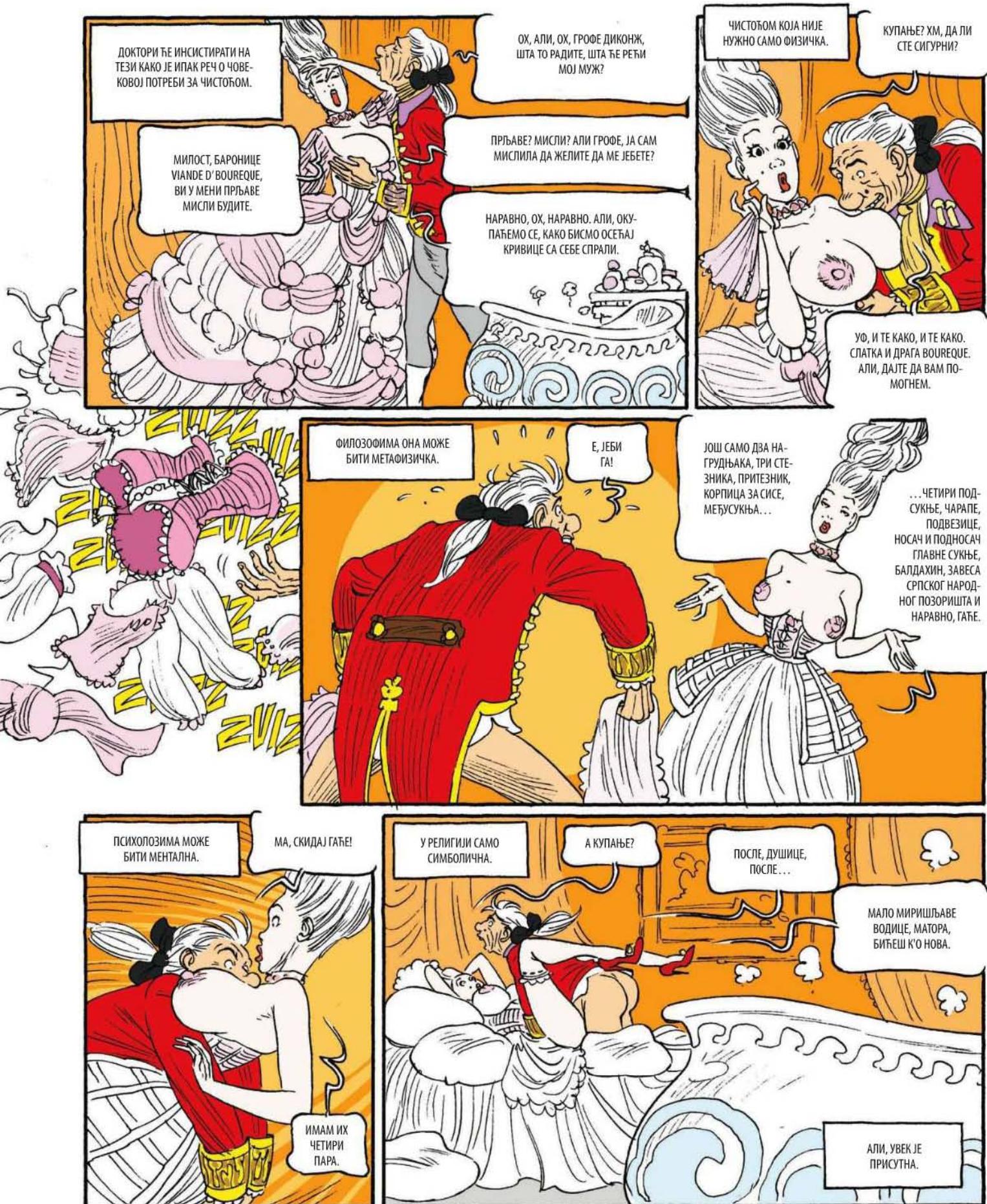
Dahlia крема за руке од камилице пружа хидратацију, регенерацију и умирује иригирани и оштећену кожу. Садржи глицерин и пантенол, који пружају рукама дубинску хидратацију остварујући их лајким и нежним. Витамин Е спровођа оштећену кожу, обнавља и подоблађује ћелије коже и пружа им неизходну заштиту. У саслушава Dahlia креме за руке камилица налази се и дисаболол, активна компонента камилице, који смирује иритације коже и има природно антибактеријско и антисептичко дејство.

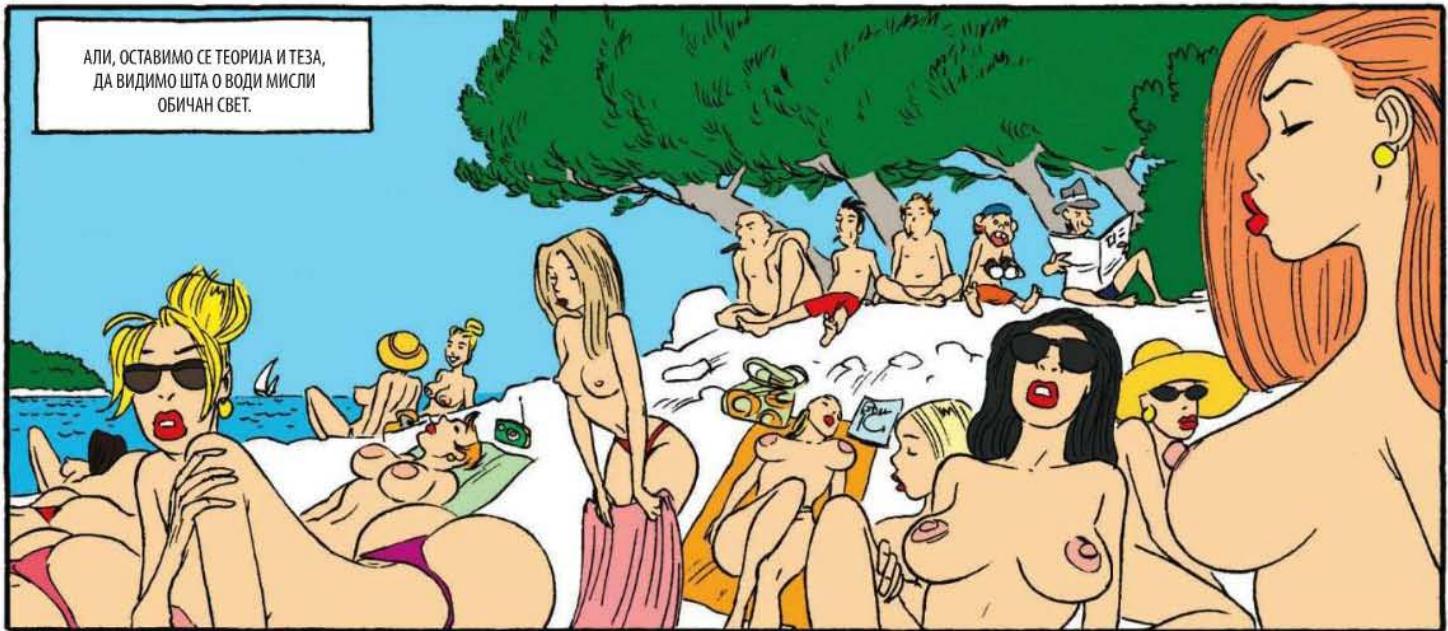
БИОЛОЗИ ЋЕ ВАМ РЕЋИ КАКО СЕ РАДИ О ПРАЙСКОНСКОМ НАГОНУ.

АЛИ, ОСТАВИМО СЕ ТЕОРИЈА И ТЕЗА,
ДА ВИДИМО ШТА О ВОДИ МИСЛИ
ОБИЧАН СВЕТ.

nove pozorišne tendencije

44 BITEF 10

15.-25. septembar 2010.

15. 16. 09. trajanje: 2h	Jan Lauwers i Nidkompani, Brisel, Belgija Izabelina soba Režija, tekst i scenografija: Jan Lauwers (Jan Lauwers)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	20. 09. trajanje: 40'	STANICA servis za savremeni ples Ko bi htio mamu kao moju Koncept i koreografija: Dalija Ačin	Malo pozorište „Duško Radović“ 20:00
16. 17. 09. trajanje: 2h 10'	Kornel Mundruco/Ivet Biro (Kornél Mundruczó/Yvette Biró), Budimpešta, Mađarska Frankenštajn-projekt Režija: Kornel Mundruco	Specijalni prostor	21. 22. 09. trajanje: 2h10'	TR Varšava, Varšava, Poljska Po Pjeru Paolu Pazoliniju T.E.O.R.E.M.A. Režija i tekst: Gżegőz Jażina (Grzegorz Jarzyna)	Narodno pozorište Beograd (Velika scena) 20:30
17. 09. trajanje: 2h	Jan Lauwers i Nidkompani, Brisel, Belgija Kuća jelena Režija, tekst i scenografija: Jan Lauwers (Jan Lauwers)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	22. 09. trajanje: 1h	Maska i Mestno gledališče ljubljansko, Ljubljana, Slovenija Dušan Jovanović, Janez Janša: Spomenik G2 Režija: Janez Janša, Dušan Jovanović	Bitef Teatar 17:00 20:00
18. trajanje: 1h	Kompanija Virđilio Sijeni, Firenca, Italija Inspirisano „Tužnim tropima“ Kloda Levi-Strosa: Tužni tropi Idea, koreografija, scenografija: Virđilio Sijeni (Virgilio Sieni)	Pozorište na Terazijama 20:00	23. 09. trajanje: 1h 40'	Narodno pozorište, Beograd, Srbija Euripid: Bahantkinje Režija: Staffan Valdemar Holm (Staffan Valdemar Holm)	Narodno pozorište Beograd (Velika scena) 20:00
19. 09. trajanje: 3h 30' sa pauzom	Dojčes teatar, Berlin, Nemačka A. P. Čehov: Ujka Vanja Režija: Jirgen Goš (Jürgen Gosch)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	24. 25. 09. trajanje: 2h 30' sa pauzom	Moskovski teatar OKOLO kraj kuće Stanislavskog Moskva, Rusija A. P. Čehov: Tri sestre Režija: Jurij Pogrebničko	Atelje 212 20:00

PRODAJA ULAZNICA: Terazije 29 (Blagajna Pozorišta na Terazijama)
tel: (+381 11) 33 44 318
www.bitef.rs

Karte su u prodaji od 01.09.2010

ПОЧЕТАК (INCEPTION)

Режија: Кристофер Нолан
Улоге: Леонардо Дикаприо, Џозеф Гордон-Левит, Том Харди, Елен Пејџ, Марион Котијар, Кен Ватањабе

Сваки Ноланов филм набијен је с толико класе, инвентивности и елегантне стилизације да је тешко поверовати да у данашње време не само што успева да добије новац да своје визије реализује већ и њима остварује неверојатан успех код публике. *Почетак* је свакако највећи тест Нолановог моцоа, пошто им у себи нема Бетмена, ем захтева - шок и неверица! – да га гледалац заиста прати да би могао да разуме шта се у њему догађа. Нолан овај тест успева да положи с највишом оценом, доказујући једном за свагда да блокбастери не морају да се праве превасходно за тупсоне.

И премда би се мислио замерити што *Почетак* претендује на то да је за нијансу интелигентнији него што у бити јесте, то је слаба критика за филм којем успева да на тако импозантан начин ангажује машту и мозак гледаоца, истовремено испоручујући засигурно најзбудљивији филм године. Захваљујући Нолановој невољности да користи модерне играчке, овде уместо 3D-а, CGI-ја или гиздаве MTV монтаже, имамо добру ста-ру причу, ликове и режију која се не састоји примарно од млатарања камером.

НЕВИНЕ ЛАЖИ (KNIGHT AND DAY)

Режија: Џејмс Манголд
Улоге: Том Круз, Камерон Дијаз, Јорди Моља, Питер Сарсгард

★★★★

Невине лажи је сорта филма коју је Том Круз умео да прави с лакоћом и редовношћу, пре него што је сам себи то онемогућио јавним испадима ван филмског платна. Но, овде Круза поново видимо у пуном напону своје шармантиности и харизме како трчкара по свету учествујући у високоризичној шпијунској заврзлици, као да никада то није ни престао да ради. Манголд је провокласан режисер, те и овде успева да на једноставан и у позитивном смислу старомодан начин реализације ову класичну холивудску формулу без скретања пажње на њену формулацијност.

ПРЕДАТОРИ (PREDATORS)

Режија: Нимрод Антал
Улоге: Адријен Броди, Алис Брага, Томфер Грејс, Волтон Гогинс

★★★★

Јесте да је потрајало 13 година, али коначно смо добили наставак достојан генијалног Мактирнановог акцијаша. Премештајући радњу са Земље на планету која предаторима служи као резерват за лов, Антал на мноштво занимљивих начина разрађује и надограђује ванземаљску цивилизацију тек наслутену у *Предатору*. Без имало постмодерног иронијског отклона према оригиналу из осамдесетих и намигивања публици, овај филм успева да ангажује вијуге тек толико да попунимо време до следеће секвенце испуњене тензијом. Нимрод Антал *Предаторима* дефинитивно показује да је постао озбиљан холивудија.

GENTLEMEN BRONCOS

Режија: Џеред Хес
Улоге: Мајкл Ангарано, Џемејн Клемент, Џенифер Кулиџ, Сем Роквел

★★★★

Филмови Џереда Хеса крајње су специфични и изражено ексцентрични. *Gentlemen Broncos* није изузетак. Пратећи младог, перспективног и бескрајно инвентивног писца очајних научнофантастичних романа и старијег, већ проплављеног писца који од њега украде цео роман, Хес успева да зачуди, насмеје и при том каже штошта о самој природи креативности. Из галерије ликова необичних до нивоа екსцеса издава се Џемејн Клемент (из дујета *Flight of the Conchords*) у улози препотентног аутора Шевалије, која ће извесно ући у анализе комедије.

НЕПОБЕДИВИ INVICTUS (2009)

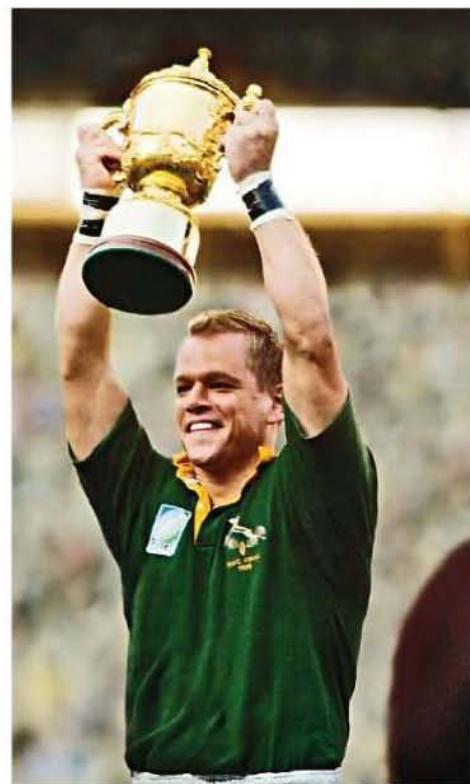
Режија: Клинт Иствуд
Улоге: Морган Фримен, Мет Дејмон
Дистрибуција: Так

О чему се овде ради: После 27 година проведених у смици на острву Робен, Нелсон Мендела излази на слободу. Симбол отпора апартхејду без проблема добија изборе, али да ли он може и да управља државом? Ни сам Мендела не зна одговор на ово питање, али на годину дана од почетка Светског купа у рагбију, он опсесивно почиње да размишља о томе да репрезентација његове нове нације, иако аутсајдер, освоји титулу на свом терену. Мет Дејмон је капитен овог тима који је вољен код белаца и омражен код црнаца, али Боке (надимак овог тима) с новом инспирацијом и новим мотивом успева да дође до великог финала и окршаја с непобедивим Новим Зеландом.

Шта је овде добро: Клинт Иствуд, свакако. Овај ветеран, а вероватно и највећи живи амерички редитељ, право кинематографско божанство, поново на једноставан начин приказује једну епску битку која

се само привидно одиграва на зеленом пољу. Непобедиви је, нема дилеме, спорчки филм са на тренутке спектакуларним рагби призорима, али и инспиративна прича о једном нестварном политичком лидеру и предрасудама читаве једне нације. Нема тог који до краја филма неће навијати за расистичке боје које поносно носи капитен Пинар (поново одлични Мет Дејмон), а све у славу новог, јединог праведног поретка. Коначно, ту је и Морган Фримен, који већ на свој начин диже споменик Менделеји.

А шта можда и није: Иствуд у овом филму не обраћа много пажњу на било шта што нема везе с рагбијем, па тако остајемо ускраћени на сва питања у вези с Менделином политичком борбом или приватним животом, али све је то урађено с намером. Емоције владају овом приочом, а оне се понекад чине као превише нападне и предвидљиве. Али када се сударите с оваквом истинитом грађом која је, нема сумње, снажнија, неочекиванија и већа и од било какве фикције, онда и патетика у рукама Клинта Иствуда има потпуно другачију димензију.

АКВАРИЈУМ FISH TANK (2009)

Режија: Андреа Арнолд
Улоге: Кејти Џарвис, Ребека Грифитс
Дистрибуција: Мегаком

О чему се овде ради: Миа је тинејџерка која је у константном рату са својим родитељима, али и с целим светом који је окружује. Вентил кроз који слободно може да пропушта свој бес, фрустрацију, али и креативност, јесте хип-хоп плес, једина ствар коју Миа страсно воли. Када упозна новог дечка своје мајке, она је шокирана не само чињеницом да њој неко узвраћа пажњу већ и да нуди своју помоћ и подршку.

Шта је овде добро: Жене дефинитивно носе овај сјајан енглески филм о одрастању – Кејт Џарвис, која својим наелектрисаним ставом и бескомпромисним приступом себе ставља у позицију да буде једна од најтраженијих глумица на Острву, и Андреа Арнолд, редитељка која већ сада слови не само за највећу наду британског филма већ и за праву наследницу Кена Лоуча, Мајкла Лија и осталих великана који су се бавили

оваквим темама. Акваријум је необично искрен филм у којем нема ни трунке моралисања или непотребне сентименталности, али и филм који је без обзира на то у стању да натера сузе у очи. Тешко је присетити се када су контрадикторности одрастања на платну осликане с толико аутентичности и снаге као у овом филму Андреје Арнолд који никако не бисте смели да пропустите.

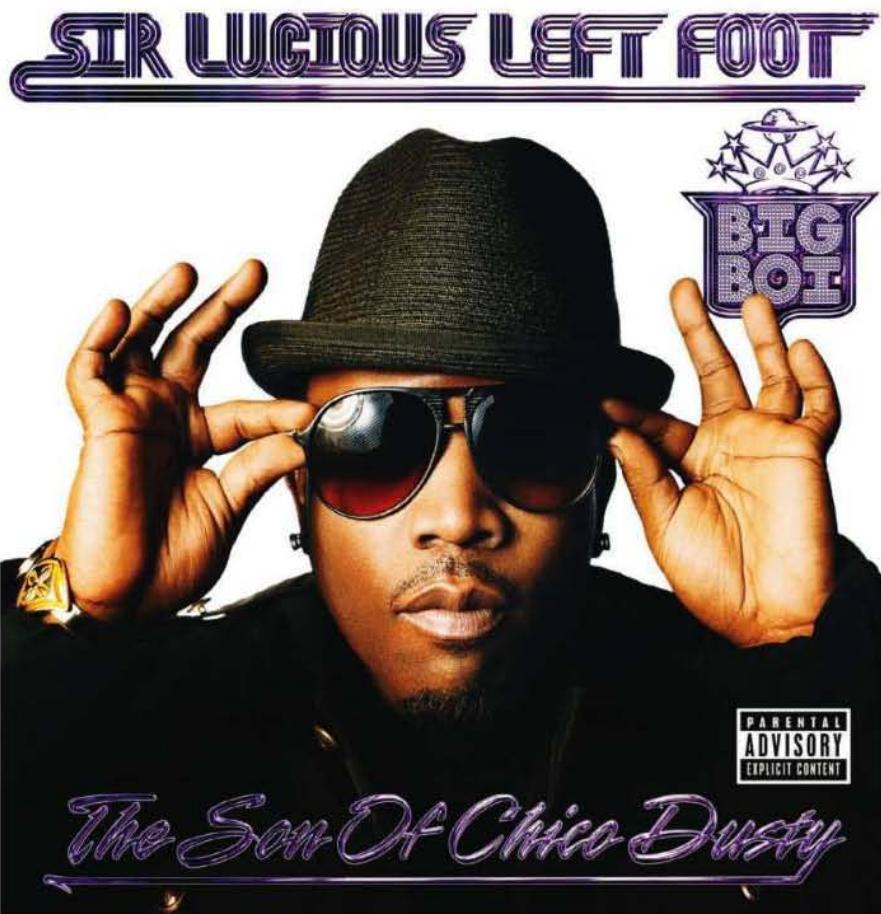
А шта можда и није: Иако неочекивани крај филма може да наведе на помисао да је управо завршена нека близарна социјална, британска верзија филма Флешденс, управо је тај завршетак нешто што даје наду да слика данашње Енглеске и породичног живота каквог га Миа искушава мржда и може бити замењена неким новим погледом на свет. Коначно, и поред суморних тонова ове праве филмске судопере, Андреа Арнолд на крају постиже тај невероватан ефекат када вас спори, туробни, мрачни филмови на крају оставе пуне наде и елана не само за људе с руба социјалног поретка већ и за саме себе.

BIG BOI - SIR LUCIOUS LEFT FOOT: THE SON OF CHICO DUSTY
Def Jam

Big Boi, половина динамичног дуа Outkast, који је крајем прошлог и почетком овог века Неверне Томе успешно уверио да се с повлачењем Принса неће угасити бакља уху допадљиве авангарде, провокације и авантуре у светској црној поп музici (као интегралном делу светске музичке индустрије), након три године рада издао је соло деби. *The Son of Chico Dusty* је jako лепа и разноврсна колекција песама, нарочито за савремени амерички хип-хоп, под који ипак потпада. Снимљена је у сарадњи с готово свим партнеријама из дана највеће славе матичног бенда и, што је још важније за квалитет финалног производа, на начин на који су снимани и сви ти бестселер албуми. Време, љубав и труд уложени у сесије у студију Stankonia се једноставно појпознају преко успешних лиричко-инструменталних експеримената и пробоја. Албум на моменте толико звучи као прави Outkast CD из оног времена да се и поклизавање у виду испегланог белог колеџа запомагачког дуа на рефрену опрашта већ с почетком следеће строфе.

\$\$\$\$\$

PENDULUM - IMMERSION
Warner Music Group

Нисам био фан досадашњег рада ове, у Срба ултрапопуларне, аустралијске електро-рок(ачке) поставе, али морам признати да ме је овај (њиков трећи по реду) албум закуцао за воган старог верног превозног средства са SUS мотором, са све патиком залепљеном на гас педалу. *Биг бит и дреманбез* је ритмичке и бас подлоге преплављене су ооогромним синтисајзерским акордима, сложеним да на кеца удара на емоцију (од тугаљиве меланхолије до херојског поноса), френетичним темпом доведене до брда прелаза с праштећим гитарама, па мостова и рефrena с мушким запевима, који истог секунда у очи доводе јутарње зраке сунца свих ревкова Ибице (чак и ако, као и аутор овог текста, никад нисте били тамо).

MAJOR LAZER AND LA ROUX PRESENTS: LAZERPROOF

Mad Decent (free download)

Невероватна је лакоћа с којом Diplo, Switch и Skeam укрштају карипске ритомве и напеве, сву тежину дабстепа, актуелне хипстерске емо-хип-хоп хитове, касио поп Бена Ленгмејда и вокал Ели Џексон (La Roux) у најготвији могућу музичку подлогу за замируће врело лето и (ако је судити по метеоролошким најавама) једнако врелу наступајућу јесен. На прво слушање су ми се издвојиле суроваре: *Magic (Falling Soldiers Dub)* и *In 4 The Kill Pon De Skream*. После је свако слушање доносило по нови хит моменат, све до закључка да овако опасну компилацију одавно нисам чуо. Очигледно је да је M.I.A. баш упрскала ствар у вези с Dipлом, кад је човек који је у стању да испродају ово потписник већине продукције њеног последњег албума.

ILL G/СКУБИ/ДИ - ЦЕЈ РОКАМ - ШТА ИМА?

Царски рез

Неко се и у Србији сетио да се мане ћоправа после, филозофирања и осталих немузичких момената и направи први реп албум! Иако момци нису стари, све везано за овај пројекат је у оквирима олд скул реп канона. Почекши од поставке саме групе: ем-си, ди-цеј и продуцент, свако са сопственим искуством, именом и вештином. Музика, за коју је Скуби био задужен, не одступа много од пит рок/ди-цеј премијер и сл. добитне реп формуле. Рокам је само у дели спровео своје ди-цеј име. А Ill G је, избором свакодневне тематике, испраћене искуснијим начином реповања, приказао највећи напредак у односу на досадашњи рад. Да бисте схватили колико заједно освежавајуће и добро звуче, треба само априори да готовите реп и да послушате албум.

настапава са стране 58►

најгоре. Јер је Тадић једноставно нешто што није све најгоре, а Коштуница јесте све најгоре. Генерално гледано, ми бисмо волели да сад живимо опет у том дивном црно-белом свету у комакомо живели за време Милошевића на један начин, за време Коштунице на други начин и да кажемо: ево види ово говно нам је криво за све. Проблем је у томе што су се, напротив, промениле прилике у друштву, ми имамо сад један режим који је лјигав и слузав на милион начина, али једноставно ти не можеш њега да закопиш тако као што си могао ове. То ти је као да се сучаваш с неком огромном желатинастом масом и идеш на њу песницом. Не можеш. Не можеш песницом да јој урадиш ништа.

Playboy: Да ли се слажете да је овакав режим штетан по омладину у овој земљи?

Панчић: Сваки режим је штетан по омладину у овој земљи: режим под којим сам ја одрастао био је врло штетан по омладину, али сам ја ипак, можда у инат том режиму, нешто у животу од себе вљада направио, тако да мени то уопште није неки изговор. Не мислим да било ко ко је под Милошевићем постао кретен може Милошевића да узима као изговор за то што је постао кретен. Из простог разлога што неко други није под Милошевићем постао кретен.

Playboy: Мислим да је у оваквом режиму лакше постати кретен него под режимом Слободана Милошевића, зато што она времена некако упућују на то шта је добро, а шта је зло. Мислим да сада овде постоји један слој људи који су рођени од деведесете па надаље који немају појма шта је добро, шта је зло. Немају појма ни о чему, њима је пионирска етика по којој смо ми били васпитани виша математика када је реч о добру и злу. О томе причам.

Панчић: Да, па, шта да ти кажем, добродошли у свет одраслих. Мораће да се носе с тим. Свако време има свој изазов.

Playboy: Како вам се чини да ће се развијати регионална ситуација? Да ли се с Косовом завршило или постоји негде неки цеп где може да се настави оно срање које знамо откад знамо за себе?

Панчић: Па може да се настави неко срање које може само дugo да траје и да буде само гадно на једном локалном нивоу. Али не може да се настави неко срање у неком генералном смислу. Мислим да је Балкан пацификован. Али могу бити тако цепови неког бесмисленог, дугорочног, иссрпљујућег насиља и труљења. То може бити север Косова, то може бити делимично и неки део Босне, мада у то мање верујем, али то може бити штетно пре свега за Србију. Ту лекцију смо вљада научили у Хрватској и у Босни. То ти је као онај систем да неко живи у Кину и да мисли да му све сунце долази из Београда, а све зло из суседног села. Тако не може да се живи.

Playboy: Београд је у међувремену почeo

да се повећава. У шта се Београд претвара? Како се држава у којој је био главни град смањује, а он рапидно метастазира.

Панчић: То се некад у зезању говорило: у комунизам ће сви живети у Београду. Чињеница је да је Београд прогутао Србију. Он је био главни град једне велике државе, а сада је постао главни град једне реално мале државе, тако да је он напротив постао превелики за габарите ове државе. Други разлог за то јесте што је унутрашње уређење Србије крајње централистичко, крајње бирократизовано, да, једноставно, ако ниси у Београду и ако немаш ту неки свој утемељени интерес, ти си нико и ништа и немаш прилике да одлучујеш ни о чему. Ово је једна од ретких земаља где локалне самоуправе немају ништа у власништву. Зграда општине није у власништву општине, него у власништву државе. Ако хоћеш, не знам, јебига, да купиш кутију шпенадли, мораш да пишеш допис министарству да ти то одобри, ако хоћеш да некој улици даш име у свом селу, то не одлучују село и општина, него исто мора министарство у Београду да удари печат.

Дакле, ово је држава у којој заправо Београд и на економски и на политички начин све ускрао и на тај начин добијеш оно што често данас чујем, не више у Војводини него доле на југу - Београд је крив за све. Та нека врста антибогадског сентимента с друге стране изазива отпор код обичних Београђана, који то одмах доживљавају лично, кажу: чекај, бре, зашто сви говоре ружно о Београду, па њој да смо ми рогати, јеботе, у чему је проблем? А, наравно, то није Београд као ти и ја, него Београд као један административни центар у којем један паразитски апарат живи по једном буквално вампирском систему сисања крви, живи на рачун целе ове земље и у томе је много велики проблем, али о томе је требало мислити пре двадесет година.

Playboy: Које је боље решење: да ли Ниш, Чачак и Крагујевац направити малим Војводинама или можда све назвати Београдом, па да онда и они коначно буду срећни.

Панчић: Па Београд ионако има тенденцију да се шири. Тренутно му је граница код Лајковца. Не, не мислим да треба да се праве мале Војводине од Ниша и Чачка, то једноставно није у традицији тих простора и то није реално. Постоје разлози зашто је баш Војводина покрајина, а зашто то није, откуд знам, Тимочка Крајина. За то постоје историјски разлози. Дакле, не мислим да је то решење.

Playboy: Значи, мора све да се назове Београдом...

Панчић: Не, него да се једноставно земља на један начин децентрализује тако да су центри одлучивања ближи људима. Да се ипак у том Чачку или Нишу за главину ствари ти питаш, а не да се пита неки баја у Београду, па чак ни ако је тај баја дошао из Чачка. Знаш, није суштина у томе. Мислим да

је то та нека разумна децентрализација, али опет на крају крајева, нека то решавају људи за себе.

Playboy: Да ли вам се некад чини да, због свог ноншалантног става према новцу и према материјалном, на неки начин, ипак, имате мали хеј-дикеп да скапирате колико су у стању људи да упропасте ствари због великог кеша, због авиона, камиона? Мени после свега овога одједном као највећи негативци не израњају Милошевић и Коштуница, него они који све време млате паре.

Панчић: Схватам. Вероватно си ту у праву. Ја сам заиста лишен тога, не схватам ту врсту мотивације, потчењујем ту врсту мотивације зато што она мени лично не значи ништа. Ја волим да имам пару у смислу да могу нормално да живим, али апсолутно нисам фасциниран новцем, нити ми је то икад било битно. Ја сам крајње социјално неамбициозан човек. Имам 45 година, а у суштини живим на начин веома сличан оном као код сам имао 19 година. Немам ту врсту амбиције ни за моби, ни за новцем, ни за било чиме, па онда можда потчењујем ту врсту амбиције код других људи...

Playboy: Кад покушаш да скапираш због чега су се покачили Милка Форџан и Мишковић, заврти ти се у глави.

Панчић: Мени је то нешто потпуно апстрактно. Ја сам читала о томе доста, покушавао да схватим, све што ја разумем ту је нека игра око неких милиона евра, чију ја цифру не могу ни да изговорим, а камоли да знам да су те паре на гомили. Пошто сам ја од оних примитивних људи, ја немам чак ни картицу, знаш, ја не знам како функционише такозвани безготовински систем плаћања. Мени је новац кад имаш нешто на гомили, а опет, на гомили нисам видео никад више од хиљаду-две евра, тако да, кад људи почну да се гађају цифрама, не знам, кажу ова зграда коју Форџанова хоће вреди 11 милиона евра, онда ја покушавам да визуализујем 11 милиона евра и могу, као у оним старим америчким кримићима, да замислим неки огроман кофер у коме стоје наслагане новчанице, што је наравно смешно, јер се данас те ствари не раде тако.

Playboy: Патите ли од носталгије за нечим?

Панчић: Патим од сваке могуће врсте носталгије, али само на приватном нивоу. Само на нивоу личног живота, многих људи, ствари, ситуације; не патим од политичких носталгија, не жалим ни за комунизмом, ни за СФРЈ, не мислим да је то било неко идејно време, мислим да су све то онако мало детињасте пројекције. Дакле, у неком политичком смислу нисам никакав носталгичар, а на неком личном нивоу апсолутно сам носталгичар за оним што је било јуће ујутру, а камоли за нечим што је било пре двадесет година. Потпуно сам носталгичан тип, расплаче ме најмања ситница везана за нека друга времена.☒

ПРЕЛИСТАВАЊЕ

Наам Хестер (није лекторска грешка, него грешка њених родитеља који су желели да им дете у имену има два иста самогласника један до другог) сагла се да боље види шта има у занимљивој књизи коју је неко оставио на фотографију у објекту покрај једног холандског парка. Као што видите, овај лепи обичај (остављање књига по парковима, да их неко други нађе, а онда их по чита-њу поново остави неком трећем) не практикује се само у Србији, међутим – каква земља, таква размена књига. Док у Србији можете на клупици да затекнете клошара како књигу нашег извршног уредника користи као јастук, у Холандији можете да затекнете Наам, како се на(а)га сагиње да боље види шта то има у сликовници коју јој је неко оставио на клупи. Наам је била девојка месеца јула у холандском Playboyu.

ПАЖЊА МУШКАРАЦ!

„Шта је, бре, ово?“ Немамо појма. „Каква је ово направа?“ Везе немамо.. „Чему служи?“ Ни то не знамо. „Да не изгледају тако паркови у Француској?“ Можда, нисмо сигури .. „У француском парку можеш да затекнеш голу рибу ноћу како вежба?“ Тако изгледа, мада... „У српском парку можеш да затекнеш само пандура како чучи иза клупе и вреба клинце с буксмана!“ Па, добро... „Ко је, бре, онај лик иза?“ Који лик? „Онај, на фотки!“ Не бисмо га ни приметили да нам ви нисте скренули пажњу - ми голе мушкарце не гледамо.“ Није го, има гаће!“ Јесмо вам лепо рекли да не гледамо мушкарце – голе поготову. „А како се зове ова плава?“ Александра Ричардс. „Кида колико је добра!“ Тако је. „А изашла је!“ У француском Playboyu.

ТЕСТИРАЊЕ

Тестирали смо како девојке из других издања Playboya реагују на вицеве из нашег издања. На фотографији видите аргентинску лепотицу Вирџинију Балъардо и њену реакцију после читања земунског *Ђошета*. Девојка читавих седам секунди није могла да се састави колико јој је било смешно. И због тога нам је било баш драго. Питали смо је и шта има ново, а она нам је рекла да је све кул, у Аргентини мало зима, али после ње иде пролеће, а код нас ће тада бити јесен. Рекла нам је и да пренесемо њене топле поздраве свим читаоцима Playboya, а нарочито оним који се налазе на одслуђењу затворске казне и шаљу сва она дирљива писма која редакција не објављује како не би испало да нам само робијаши пишу писма.

Dahlia

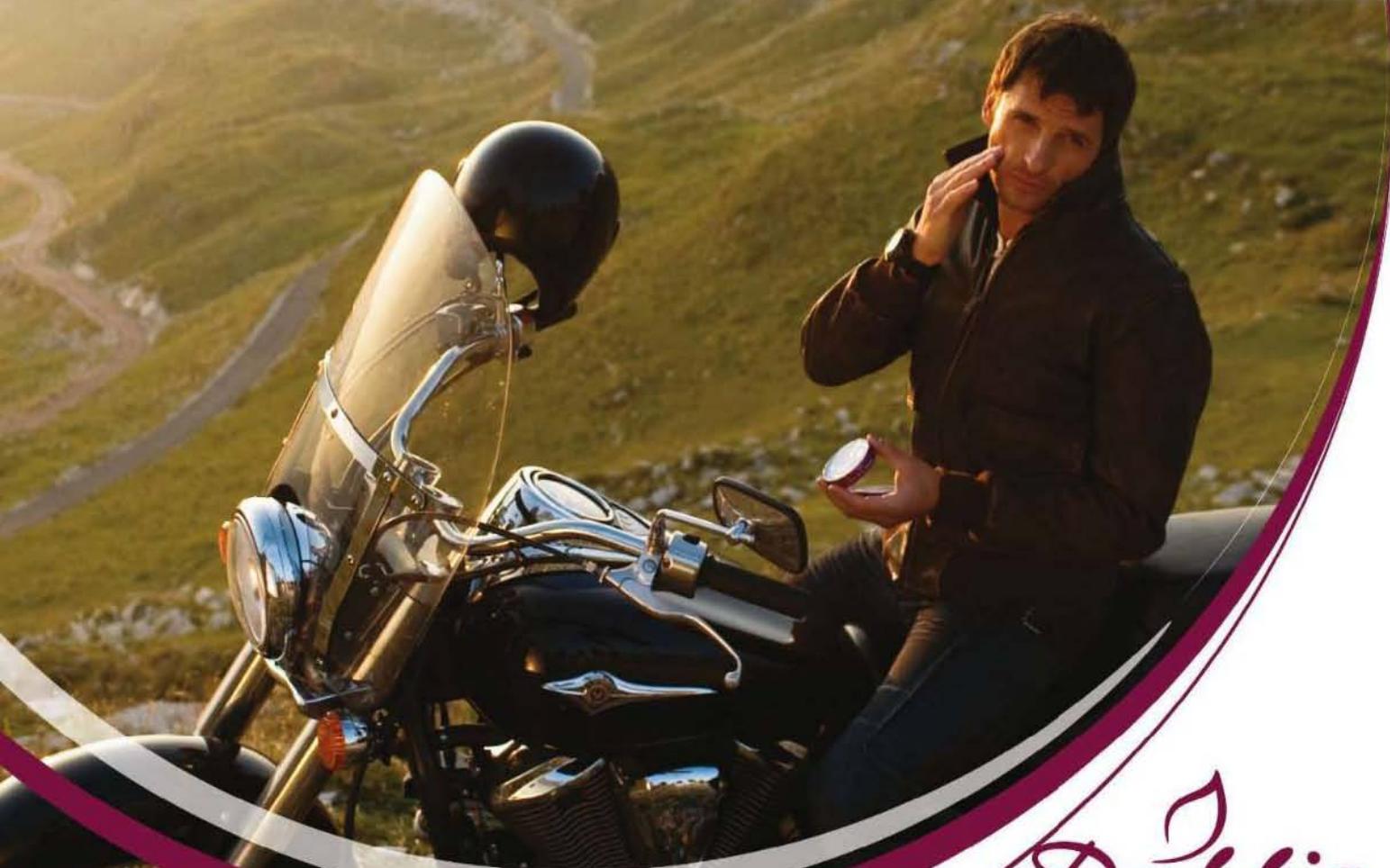
UNIVERZALNA KREMA

za intenzivnu negu
i ishranu kože

- sprečava isušivanje
- regeneriše
- za sve tipove kože

NEGA PRE SVEGA

Namjenjena je za svakodnevnu negu i zaštitu kože.

Dahlia
since 1924

www.bpmstovi.com

